

Svezak 9

Časopis Društva knjižničara Bilogore, Podravine i Kalničkog prigorja

Godina IX
Svibanj 2007.
www.geocities.com/svezak

Tema broja:

Školske knjižnice u svjetlu HNOS-a

PROGRAMSKI PAKET ZA UPRAVLJANJE KNJIŽNICAMA

POSUDBA
OPOMENE
BILTENI
ČLANOVI
TOP LISTE

PREUZIMANJE PODATAKA
KATALOGIZACIJA
INVENTARIZACIJA
PRETRAŽIVANJE
DIGITALIZACIJA

PODRŠKA ZA BIBLIOBUS
KNJIGE INVENTARA
STATISTIKE
OTPISI
REVIZIJA

Dodatno prilagođeno za školske, fakultetske i specijalizirane knjižnice
Podrška za odjele, izdvojene odjele, zbirke, više knjižnica u istom prostoru ...
Inovativan sustav obrade i prezentacije serijskih publikacija i neknjižne građe
Integriran ispis bar kodova i signaturnih naljepnica za knjige
Integriran ispis bar kodova i iskaznica za članove sa i bez slika
Moguće korištenje studentskih iskaznica

Moguće postavljanje linkova na digitalne dokumente u i izvan Metel sustava
Besplatno uključivanje podataka u zajednički sustav pretraživanja na internetu
Besplatno preuzimanje podataka iz zajedničkog, te više nacionalnih sustava
Podrška za obradu i pretraživanje građe za slijepe i slabovidne osobe
Dvosmjerna komunikacija s ostalim knjižnicama i svojim korisnicima
Napredan sustav zaštite podataka
Rezervacije i produljivanje putem interneta, e-pošte i sms poruka

**Ne zahtijeva nikakvu dodatnu programsku ili strojnu opremu
600 knjižnica u sustavu**

NOVOSTI:

- Integracija Interneta
- Integrirana digitalizacija građe
- Obrada i integracija multimedijalne građe
- Poboljšano i vizualno pretraživanje podataka
- Integracija GOOGLE i WIKIPEDIA pretraživača
- Novo pretraživanje digitalne građe s kontrolom dostupa
- Novo pretraživanje serijskih publikacija i AV građe
- Preuzimanje podataka za glazbene CD-ove sa Interneta
- Kompatibilnost s UNIMarc, USMarc, COMarc standardima
- Uključeni novi standardi : CDDB - glazbeni CD
EXIF - digitalizacija i digitalna građa
- Modul za digitalizaciju s podrškom za sve tipove skenera i kamera, te sve formate zapisa

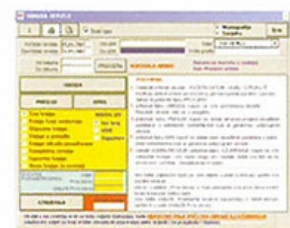
USKORO:

- METEL Open media server
- Glazbena slušaonica
- METEL personal : prilagođen osobnim i obiteljskim knjižnicama i mediatekama.

POSEBNA POGODNOST: Konverzija podataka iz bilo kojeg sustava

CIJENA:

od 3.000,00 Kn za školske knjižnice
od 6.000,00 Kn za sve ostale

Referentna lista na <http://library.foi.hr/metel>

INFORMACIJE:

POINT d.o.o.
Vidovečka 56b
42000 Varždin

tel: 042 206-306
fax: 042 206-308
mob: 098 284-350

mail: point@vz.t-com.hr
web: <http://library.foi.hr/metel>
<http://www.point-vz.hr>

SVEZAK

Časopis Društva knjižničara Bilogore, Podravine i Kalničkog prigorja

Broj 9 / Godina IX / Bjelovar, 2007.

www.geocities.com/svezak

SADRŽAJ

UVODNIK: Trideset godina poslije (Ilija Pejić)	3
IZ RADA DRUŠTVA	
Aktivnosti Društva u proteklom razdoblju (Alica Bačeković)	4
Povjerenstvo za razvoj Metel.win-a (Alica Bačeković)	4
Godišnja skupština Društva knjižničara Bilogore, Podravine i Kalničkog prigorja (Silvija Šolc)	5
Plitvice 2006. - 35. Skupština Hrvatskoga knjižničarskog društva (Alica Bačeković)	6
TEMA BROJA: ŠKOLSKE KNJIŽNICE U SVJETLU HNOS-a	
Knjižnični odgoj i obrazovanje u novom nastavnom planu i programu osnovne škole (Biserka Šušnjić)	7
Primjena postojećih zakona u radu školskih knjižnica (Mira Zovko)	8
NSK u Zagrebu - središnja matična knjižnica za sve vrste knjižnica u RH (Veronika Čelić-Tica)	10
Školska knjižnica i HNOS (Nada Poturiček)	12
IZ NARODNIH KNJIŽNICA	
Znanje, iskustvo i ljubav - razgovor sa Zlatom Škrbinom (Tina Gatalica)	14
Popis radova članova Društva knjižničara Bilogore, Podravine i Kalničkog prigorja objavljenih u "Vjesniku bibliotekara Hrvatske (Zorka Renić)	16
Otvorena Pučka knjižnica i čitaonica u Daruvaru (Ilija Pejić)	17
Večer s donatorima (Anica Šabarić)	18
Mjesec hrvatske knjige - kako do novih korisnika (Katarina Pavlović)	19
Zrak, vatra, prasak - kemijske radionice (Katarina Pavlović)	20
Uskršnje radionice - izrada pilića i zečića (Katarina Pavlović)	21
"Pričopričalice" (Irena Hlupić-Rašo)	23
Vijesti iz Čazme (Vinka Jelić)	24
Knjižnična usluga za slijepe i slabovidne u Koprivnici (Ljiljana Vugrinec)	26
Sjećanje na ljeto - susret na plaži (Josip Blažek)	28
Godišnjica koprivničke putujuće knjižnice (Mladen Tudić)	29
"Dan narodnih knjižnica '06." u Knjižnici i čitaonici "Fran Galović" (Ljiljana Vugrinec)	30
Otvorenje knjižnice u Velikom Ravnu (Marjana Janeš-Žulj)	31
Knjižnica - mjesto istraživanja i cjeloživotnoga učenja (Suzana Knežević)	32
IZ ŠKOLSKIH KNJIŽNICA	
Zašto knjižničarke nikad nema?! (Ivanka Ferenčić)	33
Stručni skup školskih knjižničara i ravnatelja u Koprivnici (Ljiljana Vugrinec)	35
Knjižničari u školskom okruženju (Nada Poturiček)	35
O radu Stručnog vijeća školskih knjižničara Bjelovarsko-bilogorske županije (Mirjana Milinović)	37
Edukacije u Metelu (Ilija Pejić)	38
Isplati se čitati (Alica Bačeković)	38
"Pjesnici su čuđenje u svijetu" (Alica Bačeković)	39
Upotrijebi nepotrebno (Ana Mihoković)	40
Istraživački projekti u knjižnici (Đurđica Krčmar)	41
Međunarodni dan tolerancije u OŠ Grgura Karlovcana u Đurđevcu (Nataša Švaco)	42
Kako učenje učiniti zabavnim (Mirjana Milinović)	42
Radionica izrade plakata u školskoj knjižnici (Mirjana Milinović)	43
IZ SPECIJALNIH KNJIŽNICA	
Seoske knjižnice u Podravini (Božica Anić)	44
STRUČNI SKUPOVI I TEME	
Proljetna škola školskih knjižničara (Jerko Barišić)	46

“Pokretne knjižnice za budućnost” - 14. susret slovenskih putujućih knjižničara, Ljubljana '06. (Lj. Vugrinec)	47
Permanentno obrazovanje ili Dobruška (Fanička Stehna)	49
Okrugli stol o knjižničnim uslugama za osobe s posebnim potrebama - Koprivnica, 6.-7.11.2006. (Lj. Vugrinec)	50
Dani knjižničara u Puli s Umberto Ecom (Anica Šabarić)	51
Okrugli stol o slobodnom pristupu informacijama - Zagreb, 8.-9.12.2006. (Silvija Šolc)	52
BOBCATSSS međunarodni simpozij - Prag, 29.-31.1.2007. (Ivanka Ferenčić)	52
Knjižnične službe i usluge za djecu u 21. stoljeću (Marjana Janeš-Žulj)	53
Stručni skup “Roditelji s bebama i malom djecom-dobro došli u knjižnicu!” - Zagreb, 19.3.2007. (Danijela Petrić)	53
Brzo čitanje (Gordana Žuliček)	54
Disleksija (Gordana Žuliček)	55
Revizija i otpis u Metelu (Ilija Pejić)	56
Temelji brand managementa u hrvatskim narodnim knjižnicama (Nataša Brekalo, Ivanka Ferenčić)	58
Digitalizacija hrvatske kulturne baštine (Dijana Sabolović-Krajina)	59

KNJIŽNICE U SVIJETU

Koprivnički knjižničari posjetili Dansku (Kristian Ujlaki)	60
Knjižničari u Nizozemskoj (Ljiljana Vugrinec)	61
Posjet iz Nizozemske (Ljiljana Vugrinec)	62
Gostovanje u Mariboru (Kristian Ujlaki)	63
Glavna gradska knjižnica u Beču (Josipa Strmečki)	63
U posjetu Bitoli (Darko Jovičić)	64

ZAVIČAJNO NAKLADNIŠTVO

Bjelovarsko nakladništvo u 2006. godini (Tina Gatalica, Neda Adamović)	65
Tisak i izdavačka djelatnost nacionalnih manjina u Hrvatskoj: 60-obljetnica tjednika Jednota (Fanička Stehna)	68
Iz Zavičajne zbirke Gradske knjižnice Đurđevac (Vesna Brozović)	70
Nakladništvo Gradske knjižnice Đurđevac u 2006. godini (Anica Šabarić)	71
Križevačko nakladništvo u 2006. godini (Marjana Janeš-Žulj)	72
Koprivničko nakladništvo u 2006. godini (Josipa Strmečki)	74

STRUČNE VIJESTI

NAGRADE I PRIZNANJA	76
Dijana Sabolović - Krajina nagrađena “Kukuljevićevom poveljom”	76
Knjižnici i čitaonice “Fran Galović” plaketa Grada Koprivnice	76
Zlatna plaketa za 130. rođendan Gradske knjižnice Đurđevac	77
Najbolja fotografija iz koprivničke Knjižnice	77
Najknjižničari Društva knjižničara Bilogore, Podravine i Kalničkog prigorja za 2006.	77
Počasni član Društva - dr. sc. Vladimir Strugar	78
IN MEMORIAM.....	79
POZIV ZA PODNOŠENJE PRIJEDLOGA ZA IZBOR NAJKNJIŽNIČARA DRUŠTVA U 2007.	79
NAPREDOVANJE U STRUCI	80
POZIV NA SURADNJU U “SVESKU” BR. 10 ZA 2008.	80

IMPRESSUM

Izdavač:

Društvo knjižničara Bilogore, Podravine i Kalničkog prigorja,
Trg Eugena Kvaternika 11, Bjelovar

Za izdavača:

Ilija Pejić

Uredništvo:

Alica Bačeković, Mira Barberić, Tina Gatalica, Marjana Janeš-
Žulj, Tatjana Kreštan, Luca Matić, Mirjana Milinović, Ilija
Pejić, Anica Šabarić, Kristian Ujlaki, Ljiljana Vugrinec

Glavna urednica:

Ljiljana Vugrinec

Lektura:

Mirjana Milinović

Korektura:

Luca Matić, Alica Bačeković

Ilustracija na naslovnoj stranici:

Branko Šabarić

Priprema i tisak:

“Tiskara Horvat”, Bjelovar

Izrada za Internet:

Marijan Gal

Naklada:

500 komada

Tisak 9. broja “Sveska” financijski su pomogli Grad Bjelovar
i Grad Koprivnica te Bjelovarsko-bilogorska i
Koprivničko-križevačka županija.

UVODNIK

TRIDESET GODINA POSLIJE

Piše: Ilija Pejić

Skupina entuzijasta knjižničara osnovala je 1977.g. Društvo bibliotekara Zajednice općina Bjelovar. Područje deset općina (Bjelovar, Čazma, Grubišno Polje, Garešnica, Daruvar, Đurđevac, Križevci, Ko-

privnica, Virovitica, Vrbovec), bilo je prostorno veliko, a knjižnice (narodne, školske, specijalne...) su bile nerazvijene i nepovezane. Knjižničarstvo kao struka nije bilo do kraja profilirano pa je ovo regionalno Društvo zajedno sa središnjim Društvom bibliotekara Hrvatske trebalo doprinijeti afirmaciji knjižnica, knjižničara, izgraditi novu sliku struke u sve bržem razvoju informacijskih znanosti. Prve naznake poslanja Društva možemo iščitati iz prvog broja Sveska (1985.), koji je nakon tri broja stao s izlaženjem.

Doprinos Društva razvoju knjižničarstva na ovom području je velik. Ranih osamdesetih knjižničari su se bavili ustrojem mreže knjižnica, stacionarnih (novi ogranci) i pokretnih oblika (bibliobusi), formalnom izobrazbom knjižničara, uvođenjem četverogodišnjeg studija knjižničarstva, bibliotečno-informacijskim centrima... Devedesetih knjižnice su se našle u ratnim turbulencijama, obnovi porušenih zgrada, devastiranim zbirkama, informatizaciji djelatnosti, prvo u Crolistu, potom u Metelu... Naše Društvo je (1994.) promijenilo ime pa se danas zove Društvo knjižničara Bilogore, Podravine i Kalničkog prigorja, izradili smo novi Statut (1995.) i registrirali se kao udruga. Nismo se podijelili po županijama, ostali smo jedinstveni, brojni, s nadom da ćemo ovako jaki izboriti prava kulturnih i javnih djelatnika koji uvijek ističu svoju društvenu misiju prikupljanja, obrade i čuvanja te davanja na korištenje publikacija i informacija za korisnike. I u novim demokratskim odnosima obrazovanje, kultura, znanje ostali su u sjeni kapitala i masovnih medija. Pa i u takvim nepovoljnim odnosima knjižničari su spremni odgovoriti svim izazovima vremena (izdvajanje i osamostaljšivanje knjižnica, digitalizacija knjižnične građe, ulazak Hrvatske u EU...) jer su se za njih spremili.

Struktura našeg članstva stubokom se izmijenila tijekom ovih godina i svih sadašnjih 120 članova imaju knjižničarsko zvanje. Više od 60% su diplomirani knjižničari, oko 20% knjižničari i oko 20% pomoćni knjižničari. Neki od naših članova napredovali su u struci, završili magisterij, objavili knjige, znanstvene radove... Sudjelovali su i sudjeluju u brojnim domaćim i stranim knjižničarskim skupovima, borave u stranim zemljama (Danska, Izrael, Nizozemska, Finska, Poljska, Island, SAD, Norveška...) prenoseći nam svoja bogata iskustva i tamo stečena znanja. Našim godišnjim skupštinama, organizacijom profiliranih stručnih skupova, sudjelovanjem naših članova u radu HKD-a te na skupštinama HKD-a stekli smo ugled unutar hrvatske knjižničarske zajednice. I ne samo knjižničarske, već i šire, u pedagoškoj i kulturnoj zajednici prepoznati smo po svojim projektima (Informacije o EU u narodnim knjižnicama), po Svesku, koji u novoj seriji već devetu godinu redovito izlazi, po vlastitoj stranici www.geocities.com/svezak ...

Otvoreni za suradnju drugim udrugama, ponajprije partnerskim (Nacionalna zaklada za razvoj civilnog društva, Hrvatski pedagoško-književni zbor...), potom medijima, knjižničari su i druželjubivi, posebice na svojim čestim (i stručnim) izletima bilo da idu u Sloveniju, Mađarsku, Austriju, Međimurje, Slavoniju...

Trideset godina je izvrsna prigoda za sintezu, pogled koji nas uvjerava da smo na dobrom putu. A sutra nas već čekaju europske integracije, digitalizacija knjižnične građe... Na jesen stručni skup o našem Društvu i povijesni, sintetski pogled na razvoj knjižničarstva na ovom području, novi vodiči kroz knjižnice, bibliografija Sveska... Nastavit ćemo aktivno participirati u velikim nacionalnim projektima, zajedno s knjižnicama organizirat ćemo našim članovima studentske boravke u inozemstvu. Mediji su do današnjeg dana redovito pratili naš rad, zahvalni smo im na potpori pa ćemo tu suradnju nastaviti i proširiti radi nas knjižničara i radi naših korisnika, građana, zajednice kojoj pomažemo u svakodnevnom životu, stručnom i profesionalnom napredovanju, zabavi, provođenju slobodnog vremena.

Ilija Pejić, prof. i viši knjižničar, predsjednik je Društva knjižničara Bilogore, Podravine i Kalničkog prigorja od 2004.

AKTIVNOSTI DRUŠTVA U PROTEKLIM RAZDOBLJU

Piše: *Alica Bačeković*

U proteklih godinu dana članovi našeg Društva aktivno su sudjelovali u brojnim aktivnostima. Uz aktivno sudjelovanje na 35. skupštini HKD-a na Plitvičkim jezerima, na Proljetnoj školi školskih knjižničara u Šibeniku, na 6.

okruglom stolu o slobodnom pristupu informacijama te na drugim stručnim skupovima, neki su članovi Društva, u okviru studijskog boravka, posjetili knjižnice u Danskoj i Nizozemskoj. Nakon redovite godišnje skupštine održane 19. svibnja 2006. u Gradskoj knjižnici "Franjo Marković" u Križevcima, Glavni odbor Društva redovito se sastajao, a Uredništvo "Sveska" dobilo je još troje članova: Kristiana Ujlakija, Miru Barberić i Alicu Bačeković. Osnovano je i Povjerenstvo za razvoj Metela koje bi trebala našim članovima pomoći riješiti upite vezane uz korištenje programa Metel.win.

Članovi Glavnog odbora i Uredništva Sveska prilikom sastanka održanog 1. 3. 2007. u Đurđevcu

Stručni članak

Ove će se godine održati i radionice "Informacije o Europskoj uniji u narodnim knjižnicama" u Virovitičko-podravskoj županiji, a zahvaljujući novčanoj potpori Zaklade za razvoj civilnog društva u siječnju ove godine izdali smo i straničnik našeg Društva. Na njemu je predstavljen projekt "Informacije o Europskoj uniji u narodnim knjižnicama", časopis "Svezak" te narodne knjižnice u Bjelovaru, Koprivnici i Virovitici. Straničnik je otisnut u 5.000 primjeraka i podijeljen je članovima naših knjižnica.

Činjenica da Društvo knjižničara Bilogore, Podravine i Kalničkog prigorja djeluje od 1977. godine te da trenutno okuplja oko 140 knjižničara iz Bjelovarsko-bilogorske, Virovitičko-podravske te Koprivničko-križevačke županije, govori o ozbiljnosti i predanom kontinuiranom radu naših članova. To, uostalom, potvrđuju i nagrade dodijeljene našim članovima u proteklome razdoblju, a najvrjednija je Kukuljevićeva povelja dodijeljena Dijani Sabolović-Krajini na 35. skupštini HKD-a u rujnu 2006. godine. Zainteresiranost kolega iz ostalih dijelova Hrvatske za naš "Svezak", u kojemu će se i dalje objavljivati članci, stručni radovi, informacije, prikazi i obavijesti iz područja knjižničarstva, informacijskih znanosti i kulture općenito, potiče nas na njegovo daljnje objavljivanje.

Društvo u 2007., osim održavanja 25. skupštine Društva, planira proslaviti tridesetu godišnjicu te tim povodom organizirati i stručni skup na kojemu će se govoriti o povijesti Društva, ali i knjižnica s područja naših triju županija. Radovi sa stručnog skupa bit će objavljeni i u pisanome obliku, i to u časopisu "Bjelovarski učitelj". Kako Društvo svake godine organizira i stručni izlet, najavljujemo druženje u parku prirode "Papuk", najvjerojatnije u lipnju ove godine.

POVJERENSTVO ZA RAZVOJ METEL.WIN-a

Na sastanku Glavnoga odbora i uredništva Sveska održanog 14. studenoga 2006. u Narodnoj knjižnici "Petar Preradović" u Bjelovaru, iznesen je zanimljiv prijedlog kolegice Tine Gatalice da se osnuje povjerenstvo za razvoj programa Metel.win. Povjerenstvo bi imalo zadatak pomoći knjižničarima u

rješavanju upita vezanih za program, uspostavom stalne suradnje i razmjene iskustava između knjižnica te neposredno s proizvođačem programa, s kojim bi se dogovorila permanentna edukacija i usavršavanje za rad u programu. Na sastanku predstavnika Društva 18. siječnja 2007. izabrani su članovi Povjerenstva: Sanja

Jozić, Tina Gatalica, Silvija Šolc, Ljiljana Vugrinec, Dražen Herman, a za predsjednicu Povjerenstva izabrana je Tina Gatalica.

Povjerenstvo će ubuduće zajedno s programerom Dankom Tkalecom brinuti o ujednačenom razvoju Metela, uvažavajući prijedloge i potrebe svih korisnika ovog programa. Povjerenstvo će se sastajati po potrebi i ukazivat će na stvarno stanje te će nastojati poboljšati sadašnju verziju programa. Također je zaključeno da je svim knjižnicama potrebno dostaviti

najnoviju verziju programa. Kako bi olakšalo knjižničarima njihov rad, Povjerenstvo će organizirati radionice "Revizija i otpis u Metelu" za narodne i školske knjižnice koje će uskoro imati reviziju. Osim toga, izradit će se vodič za korisnike u kojemu će na jednostavan način biti objašnjeno kako pretraživati bazu pojedine knjižnice preko interneta. Skrenuta je pozornost i na prisutnost Foruma na stranici Metela čije se korištenje svakako preporuča.

24. GODIŠNJA SKUPŠTINA DRUŠTVA KNJIŽNIČARA BILOGORE, PODRAVINE I KALNIČKOG PRIGORJA

Piše: Silvija Šolc

Društvo knjižničara Bilogore, Podravine i Kalničkog prigorja održalo je 19. svibnja 2006. redovnu godišnju skupštinu, ujedno i izbornu, u Gradskoj knjižnici i čitaonici "Franjo Marković" u Križevcima. Skupštini je nazočilo oko sedam-

deset članova Društva. Nakon pozdravnih riječi domaćina i organizatora uslijedio je izbor Radnog predsjedništva i početak stručnog dijela Skupštine.

Radno predsjedništvo i predsjednik

Mr. sc. Žaneta Baršić-Schneider izložila je osnovne smjernice o projektu Informacije o Europskoj uniji u narodnim knjižnicama. Za tu temu je zavladao poseban interes jer su i neke knjižnice našeg Društva uključene u projekt. U nastavku je dr. sc. Vladimir Strugar govorio o Cjeloživotnom učenju: koncept - izazovi suvremenog doba. Ta je tema knjižničarima zanimljiva jer je praćenje novih vrsta informacija, medija i trendova jedan od glavnih zadataka našeg posla.

Predavanjem Knjižnice - poticatelji čitanja u višejezičnim i višenacionalnim sredinama, mr. sc.

Dijana Sabolović-Krajina, izložila je važnu ulogu u nepristranom obavješćivanju građana, obrazovanju i bogaćenju kulturnog života svakog pojedinca u zajednici. Komunikacijskim vještinama i javnim zagovaranjem do donacija naziv je teme kojom je Anica Šabarić iscrpno iznijela "metode i tehnike" kojima možemo u cijelosti otvoriti vrata knjižnice, promovirati je i naći put do donatora.

Dio sudionika Skupštine u Križevcima

Kao što je i običaj našeg Društva, predstavljen je i novi, 8. broj časopisa Svezak. Predstavila ga je njegova glavna urednica Ljiljana Vugrinec. Ove godine časopis broji čak osamdeset stranica, bogat je priložima o radu cijelog našeg Društva. Izlaganjima na posterima kolegice su privede kraju stručni dio Skupštine.

Radni dio Skupštine započeo je izvješćima o radu Društva u protekloj godini, nakon čega je uslijedio izborni dio. Za predsjednika Društva izabran je Ilija Pejić, za potpredsjednicu Silvija Šolc, a za tajnicu Alica Bačeković.

Skupština je završila Priznanjima Društva za izniman doprinos. Priznanja su primili dr. sc. Vladimir Strugar koji je proglašen počasnim članom Društva, te Marjana Janeš Žulj, Luca Matić i Josip Blažek - troje najknjižničara za 2006. godinu. Posebna čast nam je pripala ove godine na Skupštini jer ju je uveličala svojim dolaskom tadašnja predsjednica Hrvatskog knjižničarskog društva, Alemka Belan - Simić.

PLITVICE 2006. - 35. SKUPŠTINA HRVATSKOGA KNJIŽNIČARSKOG DRUŠTVA

Piše: *Alica Bačeković*

U predivnom okruženju veličanstvenih Plitvičkih jezera od 27. do 30. rujna 2006. u Hotelu Jezero održana je 35. skupština Hrvatskoga knjižničarskog društva. Skupštini su nazočili knjižničari iz svih krajeva Hrvatske te gošće iz Francuske, Bosne i Hercegovine i Makedonije, a naše su Društvo, kao delegati na Izornoj skupštini, predstavljali Ilija Pejić, Alica Bačeković, Mirjana Milinović, Mira Barberić i Katarina Pavlović.

U stanci između brojnih predavanja i radionica

Središnja tema Skupštine bila je Knjižnice - riznice pisane i digitalne baštine, a o digitalizaciji i zaštiti knjižnične građe govorilo se na temelju hrvatskih, ali i stranih iskustava. Osim toga, sudionici su mogli razgledati izložbu postera, među kojima se isticao i poster našega kolege Ilije Pejića "Od pretiska do elektroničke knjige - Đuro Sudeta na internetu". Posebno smo bili ponosni i na naš "Svezak" jer je tridesetak primjeraka 8. broja, koje smo dijelili u stankama između predavanja, razgrabljeno za nekoliko trenutaka.

Zanimljivo je bilo čuti i ponešto o novinskim fondovima u hrvatskim knjižnicama te o problemima koji ih prate, zatim o istraživanjima provedenim na području knjižničarstva i ostalih informacijskih znanosti u Hrvatskoj te o brojnim projektima financiranim od Ministarstva znanosti, obrazovanje i športa te drugim projektima. Između brojnih zanimljivih radionica o digitalizaciji, zaštiti, obnovi i korištenju tiskane građe te o osiguravanju financijskih sredstava kroz projekte i donacije, istaknula bih predavanje kolegice Anice Šabarić koja je privukla pozornost i zaslužila veliki pljesak nazočnih slušatelja govoreći o komunikacijskim vještinama i javnom zagovaranju.

Na ovoj je skupštini, nakon Izvještajne i izborne skupštine te Konstituirajuće sjednice Glavnog odbora

izabrana i nova predsjednica HKD-a, Zdenka Sviben, a dodijeljene su i nagrade Eva Verona te Ivan Kukuljević koju je dobila i članica našega Društva, Dijana Sabolović-Krajina.

Posljednje je večeri, nakon izvješća sa stručnog dijela programa i zaključaka Skupštine, a u organizaciji Školske knjige, predstavljen 2. svezak knjige "Socijalna povijest knjige u Hrvata" Aleksandra Stipčevića, čime je i završio službeni dio Skupštine.

U Smiljanu, kraj spomenika Nikoli Tesli

Sudionici koji su odlučili produžiti svoj boravak, u subotu su mogli otići na jedan od dva ponuđena izleta - obilazak Plitvičkih jezera ili posjet Muzeju Nikole Tesle u Smiljanu te knjižnica u Gospiću i Korenici. Naši su se delegati odlučili za odlazak u Smiljan gdje su se, zahvaljujući prekrasnom sunčanom danu te zanimljivim sadržajima koje Teslin muzej nudi, odlično proveli i zabavili, o čemu svjedoče i neke od fotografija.

Zaigrani i veseli knjižničari na neobičnom i futurističkom dječjem igralištu u Smiljanu

KNJIŽNIČNI ODGOJ I OBRAZOVANJE U NOVOM NASTAVNOM PLANU I PROGRAMU OSNOVNE ŠKOLE

Piše: Biserka Šušnjić

Kao jedan od stručnih suradnika u osnovnoj školi, knjižničar prvi put u nastavnom planu i programu na temeljima Hrvatskog nacionalnog obrazovnog standarda dobiva pravo i dužnost ostvariti s učenicima poseban program čiji

je naziv: Informacijska pismenost i poticanje čitanja. Knjižnica je definirana kao informacijsko, medijsko i komunikacijsko središte škole, a program njenoga odgojno-obrazovnog djelovanja prvi put službeno napušta usku povezanost s nastavom hrvatskoga jezika i preuzima potpornu ulogu za sve nastavne i izvannastavne aktivnosti, slobodno vrijeme (istraživanja, kritičko razmišljanje, kreativnost, socijalne vještine, ugodno ozračje ...), s temeljnim ciljem osiguranja pristupa svim izvorima informacija i znanja, od iskustvenog učenja do poticanja i razvoja kreativnosti, užitka u čitanju i demokratski obrazovnog i aktivnog građanina.

Školski knjižničar profesionalno uspostavlja komunikaciju između korisnika i knjižničkog fonda, poznaje korisničke potrebe i načela informacijske pismenosti, potiče stvaralaštvo (učenici, učitelji, osobno), potiče samostalnost učenika i partner je i učenicima, i učiteljima, i roditeljima na putu do postignuća.

Knjižnica može biti metodičko središte svake škole ako knjižničar dosljedno primjenjuje metode djelotvornog učenja, tj. one metode koje su usmjerene na uspjeh za svakog učenika: istraživanje, rješavanje problema, informacijska pismenost (razumijevanje i uporaba informacija - klasični izvori, suvremena tehnologija), stvaralačko i kritičko mišljenje, priprema za cjeloživotno učenje (snalaženje u knjižnicama, elektroničkim bazama podataka, razvoj čitateljskih vještina i motivacije).

Pošto je već po prirodi svoga područja djelovanja knjižničarstvo upućeno na interdisciplinarnost i multimedijalnost, to je odlična prilika za vježbanje timskoga rada i uspostavu međupredmetnog povezivanja i rasterećenje učenika kroz suradnju knjižničara s drugim učiteljima na:

- zajedničkom planiranju tema
- realizaciji nastavnog sata sa zadanom temom
- izradi referata ili uradaka na zadanu temu
- provođenju projekata
- uvodnim satovima iz pojedinih predmeta, tema ili cjelina

- organiziranju predavanja i radionica za učenike, učitelje ili roditelje...
- satovima sinteze iz pojedinih cjelina i prezentacija projekata.

Osigurati pravo na informacije za školsku knjižnicu znači osiguranje intelektualnog i fizičkog pristupa izvorima informacija, bilo izravno (korisnik - knjižničar), bilo neizravno (suradnja u pripremi i ostvarenju odgojno-obrazovnih aktivnosti).

Potporna uloga knjižnice kao izvora informacija osobito je vidljiva prilikom:

- referata, seminarskih radova, domaćih zadaća, projekata
- predavanja i radionica za učitelje i roditelje
- radionica za djecu s teškoćama u čitanju i pisanju
- programa grupa slobodnih aktivnosti (voditelji drugi učitelji)

Od oblika aktivnosti najčešće su radionice (skupine učenika, razredni odjeli, individualno, učenici s posebnim potrebama), nastavni dan u školskoj knjižnici, izložbe, preporučni popisi, susreti sa zanimljivim osobama, predavanja, tribine, radionice za učenike i / ili roditelje, predstavljanje knjiga, čitateljski klubovi, projekti.

Dječja prava u knjižnici ostvaruju se kroz pravo na obrazovanje, na pristup informacijama, na izražavanje mišljenja i osjećaja, na odlučivanje. Učenik ima pravo biti informiran o pravima i zaštiti prava, predlagati sadržaje, metode i oblike rada. Zadaća je knjižničara poticati potrebu za pisanim izvorima i ostalim vrstama knjižnične građe, razvijati čitateljske vještine i navike te osnove informacijske pismenosti i informacijske vještine koje su preduvjet za učinkovito pretraživanje informacija.

Samostalnost učenika knjižničar razvija djelovanjem na:

- snalaženje u uporabi informacijskih izvora
- poznavanje knjižnica (građa, klasifikacijska načela, katalozi, bibliografije, referentne zbirke...)
- čitateljske vještine
- informacijsku pismenost
- odgoj za demokratsko građanstvo: aktivan, obrazovan, humanist, komunikacijski vješt, poznaje prava - preuzima odgovornost, društveno aktivan.

Knjižnična informacijska znanja treba planirati i programirati s drugim područjima u Nastavnom planu i programu, pratiti ostvarenje, vrjednovati rezultate i ugraditi rezultate u nove planove.

Knjižnični odgoj i obrazovanje je neposredni odgojno-obrazovni rad knjižničara s učenicima, a treba se ostvarivati korelacijski, interdisciplinarno, multimedijски i individualizirano, sukladno mogućnostima i potrebama učenika. Treba birati metode poučavanja koje aktiviraju učenike i omogućuju im izbor (učenje na informacijskim izvorima, projektna metoda, istraživačko učenje, višesmjerna komunikacija ...), te timski rad s učiteljima i učenicima od planiranja i provođenja do bilježenja i vrjednovanja projektnog ciklusa obrazovanja (međupredmetno povezivanje, uporaba različitih medija...- istraživačko učenje pretpostavlja informacijsku pismenost) te suradnje s institucijama iz okruženja.

U realizaciji programa knjižničnog odgoja i obrazovanja broj i redoslijed tema nije propisan - ovise o sposobnosti i znanju učenika i o uvjetima rada. Teme treba ostvarivati na načine koji aktivno uključuju učenike, potiču njihovu znatiželju i kreativnost. Sadržaji programa se mogu izvoditi u školskoj knjižnici, informatičkoj učionici, razredu, višenamjenskom ili nekom drugom prostoru u školi ili izvan nje, a potrebno je provesti vrjednovanje i samovrjednovanje s obzirom na poticajnost djelovanja na učenika, njegovu potrebu za učenjem i osobnim razvojem te razvoj pozitivne slike o sebi.

Komunikacija knjižničara treba biti s jasnim porukama, a verbalna i neverbalna komunikacija u skladu. Na napredak učenika treba odgovarati jasnim porukama. Poželjna su pitanja otvorenog tipa, problemska, poticajna. Sva djeca trebaju sudjelovati i biti uključena, a proces učenja treba učiniti vidljivim (dokumentirati ga - učenik dokumentira promjene: što mu je važno, što je naučio, otvorene bilješke).

Materijali za nastavu trebaju biti otvoreni, primjereni (niti preteški, niti prelagani), raznovrsni, odgovarajuće količine.

Program knjižničnog odgoja i obrazovanja pretpostavlja osiguranje standarda prostora, opreme i radne norme profesionalnog knjižničara te suradnju, timsko planiranje i ostvarenja zadaća. Osamostaljivanje kroz rad na izvorima najbolja je priprema za cjeloživotno učenje.

Literatura

Nastavni plan i program za osnovnu školu, Zagreb : Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa RH, 2006.

Znanjem do znanja : prilog metodici rada školskoga knjižničara / J. Lovrinčević, D. Kovačević, J. Lasić-Lazić, M. Banek- Zorica. Zagreb, Zavod za informacijske studije Odsjeka za informacijske znanosti Filozofskog fakulteta u Zagrebu, 2005.

O AUTORICI: *Biserka Šušnjić, prof., viša je savjetnica za školske knjižnice u Agenciji za odgoj i obrazovanje u Zagrebu.*

PRIMJENA POSTOJEĆIH ZAKONA U RADU ŠKOLSKIH KNJIŽNICA

Piše: Mira Zovko

Stvarajući pretpostavke za punopravno članstvo Republike Hrvatske u Europskoj uniji, Vlada Republike Hrvatske postavila je razvojni okvir za preobražaj Hrvatske u ekonomski uspješno demokratsko društvo "DRUŠTVO ZNANJA".

Dva procesa vidno utječu na sva područja današnjice budući da znanje sve brže zastarijeva, ali se znanje i sve više udvostručava. Stoga učenje postaje cjeloživotno, a razvijanje informacijske sposobnosti i

kritičkog mišljenja započinje te se zatim permanentno ostvaruje u školskim knjižnicama.

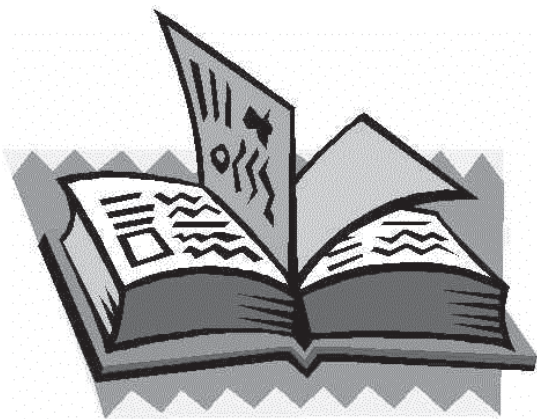
Suvremena školska knjižnica je intelektualno, informacijsko i kulturno središte koje osim toga njeguje i verificira odgojno-obrazovnu komponentu koja ima utjecaj na cjelokupni tjelesni, kognitivni, psihosocijalni, emocionalni i duhovni razvoj učenika. Razvojem individualne stvaralačke sposobnosti učenika, osposobljavanjem za samostalno učenje, utemeljeno na istraživačkom pristupu, ostvaruju se zadaće suvremene školske knjižnice kao mjesta informacijske pismenosti koja je temelj za cjeloživotno učenje. Istodobno namijenjena učenicima i učiteljima, školska je knjižnica izvor informacija i znanja, potpora svim nastavnim i izvannastavnim aktivnostima škole, mjesto okupljanja i provođenja slobodnog vremena te

postaje bitan čimbenik za modernizaciju odgojno-obrazovnog procesa.

Školska knjižnica, kao integralni dio škole, treba se brinuti da svaki učenik uspije na najbolji način, potičući metode djelotvornog poučavanja, usvajanjem novog znanja i umijeća. Mjesto je to u kojem je učenje temeljeno na istraživanju, rješavanju problema, pretraživanju, selekciji i korištenju informacija na svim dostupnim medijima, a može se ostvarivati individualno, skupno i u paru.

Kao krajnji cilj djelovanja školske knjižnice ističe se dobro informirani učenik. On je aktivni sudionik i subjekt društva, obrazovan za primanje i davanje informacija, humanistički orijentiran i komunikacijski odgojen. Upravo to su odlike budućega građanina koji treba prihvatiti načela demokratskoga građanstva temeljenog na pravima i odgovornostima, ali koji također treba i sam sudjelovati u stvaranju tog društva i humanog svijeta.

Novе usluge školske knjižnice u novom tisućljeću pretpostavljaju knjižničara kao sudionika informacijskog društva pa se od njega traži vrsno poznavanje najrazličitijih izvora znanja i sve veće tehničko i računalno znanje jer njemu je namijenjeno ključno mjesto u školskoj knjižnici. Partnerski odnos knjižničara s učenicima i učiteljima poboljšava učenje i razumijevanje gradiva primjenom načela interdisciplinarnosti i multimedijalnosti. Time on uspostavlja korelaciju među predmetima i racionalizira vrijeme potrebno za učenje, odnosno usvajanje gradiva.

Stoga su zakonskim i podzakonskim aktima propisani uvjeti kojima se ostvaruju pretpostavke za stručni rad u školskoj knjižnici.

Tako **Zakon o osnovnom školstvu** (Narodne novine, broj 59/90, 26/93, 27/93, 29/94, 7/96, 59/01, 114/01 i 76/05) propisuje da svaka škola mora imati školsku knjižnicu koja je sastavni dio odgojno-obrazovnog procesa te da se odgovarajućom stručnom spremom za obavljanje poslova stručnog suradnika knjižničara smatra visoka stručna sprema odgovarajuće vrste. Također je utvrđeno da se u državnom proračunu osiguravaju sredstva za programe opremanja školskih knjižnica. Precizirano je da se u proračunu jedinice

lokalne i područne (regionalne) samouprave, između ostalog, osiguravaju sredstva za investicijsko održavanje školskog prostora, opreme, nastavnih sredstava i pomagala kao i za nabavu školske opreme, nastavnih sredstava i pomagala te kapitalnu izgradnju školskog prostora i opreme prema standardima i normativima koje utvrđuje ministar.

Zakon o srednjem školstvu (Narodne novine, broj 19/92, 26/93, 27/93, 50/95, 59/01, 114/01 i 81/05) propisuje da svaka škola ima knjižnicu te da je djelatnost školske knjižnice sastavni dio rada srednje škole. Također je propisano što se smatra odgovarajućom stručnom spremom za obavljanje poslova stručnog suradnika knjižničara. Navedeno je da se u državnom proračunu osiguravaju sredstva za programe opremanja školskih knjižnica, a u proračunu jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, između ostalog, osiguravaju sredstva za investicijsko održavanje školskog prostora, opreme, nastavnih sredstava i pomagala kao i za nabavu školske opreme, nastavnih sredstava i pomagala te kapitalnu izgradnju školskog prostora i opreme prema standardima i normativima koje utvrđuje ministar.

Zakonom o knjižnicama (Narodne novine, broj 105/97, 5/98 i 104/00) uređuje se knjižnična djelatnost, uvjeti i način njezina obavljanja, način rada knjižnice te knjižnična građa. Prema namjeni i sadržaju knjižnične građe propisuje se vrsta knjižnica pa je u sastavu škole ustrojena školska knjižnica. Propisano je da Standard za školske knjižnice na prijedlog Hrvatskoga knjižničnog vijeća donosi ministar znanosti, obrazovanja i športa te je propisana vrsta stručne spreme za obavljanje poslova diplomiranog knjižničara (čl. 34. i 35.).

Zakon o agenciji za odgoj i obrazovanje (Narodne novine, broj 85/06) propisuje da je djelatnost Agencije za odgoj i obrazovanje obavljanje stručnih i savjetodavnih poslova u odgoju i obrazovanju. Agencija, između ostaloga, sudjeluje u praćenju, unapređivanju i razvoju odgoja i obrazovanja, obavlja stručno-pedagoški nadzor izravnim uvidom u odgojno-obrazovni rad ustanove, rad odgojno-obrazovnih radnika te rad ravnatelja.

Standard za školske knjižnice (Narodne novine, broj 34/00) određuju minimalni uvjeti glede knjižnične građe, knjižničnog osoblja, prostora i opreme za obavljanje djelatnosti školskih knjižnica.

Pravilnicima o stručnoj spremi i pedagoško-psihološkom obrazovanju učitelja i stručnih suradnika, kako u osnovnom školstvu tako i srednjem školstvu, utvrđuje se odgovarajuća stručna sprema i potrebno pedagoško-psihološko obrazovanje učitelja odnosno nastavnika i stručnih suradnika, a za školskog knjižničara je to visoka stručna sprema odgovarajuće vrste.

Kolektivnim ugovorom za zaposlenike u osnovnoškolskim ustanovama (Narodne novine, broj 80/02, 174/04, 94/05 i 28/06) i **Pravilnikom o normi rada nastavnika u srednjoškolskoj ustanovi**

(Narodne novine, broj 91/02) propisuje se norma rada, između ostalih i za školske knjižničare.

Pravilnikom o polaganju stručnog ispita učitelja i stručnih suradnika u osnovnom školstvu i nastavnika u srednjem školstvu (Narodne novine, broj 88/03) propisuju se način i uvjeti ostvarivanja pripravničkog staža te način i uvjeti polaganja stručnog ispita.

Pravilnikom o polaganju stručnih ispita u knjižničarskoj struci (Narodne novine, broj 21/99) uređuje se način polaganja stručnih ispita za knjižnična stručna zvanja utvrđena Zakonom o knjižnicama.

Pravilnikom o matičnoj djelatnosti knjižnica u Republici Hrvatskoj (Narodne novine, broj 43/01) uređuje se matična djelatnost i uređuje sustav matičnih knjižnica u Republici Hrvatskoj. Temeljnu matičnu djelatnost za narodne i školske knjižnice na području pojedine županije obavljaju županijske

matične narodne knjižnice, a temeljni poslovi matične djelatnosti su poslovi stručnog nadzora nad radom knjižnica, trajnoga stručnog osposobljavanja knjižničnog osoblja te pružanje stručne pomoći.

Pravilnikom o reviziji i otpisu knjižnične građe (Narodne novine, broj 21/02) utvrđuje se postupak i određuju rokovi revizije knjižnične građe, te otpis knjižnične građe.

Svaka školska knjižnica treba imati **Pravilnik o radu školske knjižnice** kojim se uređuje položaj, struktura i rad knjižnice, a uz opći dio sadrži i podatke o korisnicima knjižnice, fondu knjižnice, cirkulaciji građe, vremenu korištenja knjižnice te zaštiti građe u knjižnici.

O AUTORICI: *prof. Mira Zovko viša je stručna savjetnica za školske knjižnice u Ministarstvu znanosti, obrazovanja i športa.*

NACIONALNA I SVEUČILIŠNA KNJIŽNICA U ZAGREBU - SREDIŠNJA MATIČNA KNJIŽNICA ZA SVE VRSTE KNJIŽNICA U RH

Piše: Veronika Čelić - Tica

UVOD

Županijske matične narodne knjižnice obavljaju temeljnu matičnu djelatnost za sve narodne i školske knjižnice u županiji s osnovnim zadatkom unaprjeđivanja i sustavnog razvijanja knjižnične djelatnosti i knjižnica na području svoje nadlež-

nosti. Županijske matične narodne knjižnice obavljaju temeljne i razvojne poslove suradujući pri tome s Nacionalnom i sveučilišnom knjižnicom u Zagrebu koja je središte hrvatskog knjižničnog sustava i središnja matična knjižnica za sve vrste knjižnica na području Republike Hrvatske. Radi trajnog i sustavnog organiziranja rada na razvitku i unaprjeđivanju knjižničarstva, navedene knjižnice obavljaju poslove matične djelatnosti za školske knjižnice određenog područja. U 21 županiji poslove matične djelatnosti za školske knjižnice obavlja 18 županijskih matičnih narodnih knjižnica.

Temeljem Zakona o knjižnicama i Pravilnika o matičnoj djelatnosti knjižnica u Republici Hrvatskoj, ministar kulture na prijedlog Hrvatskog knjižničnog vijeća i uz prethodnu suglasnost ministra znanosti, obrazovanja i športa odredio je Županijske knjižnice koje unutar hrvatskog knjižničnog sustava obavljaju matičnu djelatnost za narodne i školske knjižnice. Pravilnikom se uređuje matična djelatnost i utvrđuje

sustav matičnih knjižnica u Republici Hrvatskoj što je sukladno odredbama Zakona o knjižnicama. Nadalje, Pravilnik određuje organizaciju matične djelatnosti, zadaće i poslove matičnih knjižnica, stručno osoblje u matičnoj djelatnosti i financiranje matične djelatnosti.

Još jedan važan, ako ne i najvažniji podzakonski propis za rad školskih knjižnica temeljem Zakona o knjižnicama, a na prijedlog Hrvatskog knjižničnog vijeća koji je potpisao ministar prosvjete i športa je Standard za školske knjižnice. Standard za školske knjižnice propisuje djelatnost i zadaće školske knjižnice, knjižničnu građu, knjižnično osoblje, prostor i opremu školske knjižnice i korištenje školske knjižnice.

Djelatnosti županijske matične službe

Županijske matične službe su stručne vodilje na području svoga djelovanja u smislu organizacije nadzora, poboljšanja i rezultata rada školskih knjižnica. Svaka županijska matična knjižnica ima voditelja koji je zadužen za rad sa školskim knjižnicama, a cijela knjižnica stoji na usluzi svim školskim knjižnicama te županije. Stručni rad možemo podijeliti na dva područja: temeljni i razvojni, čiji sadržaj često jedan drugog isprepliću i granice između njih ponekad nestaju. Pravilnik o matičnoj djelatnosti propisuje poslove, a matična služba sama određuje prioritete i način rada ovisno o razvijenosti školskih knjižnica na svom području.

Poslovi koji su bitni i nezaobilazni za voditelja matičnih službi s ciljem utvrđivanja stanja i unaprjeđivanje rada školskih knjižnica su:

- terenski obilazak škola s ciljem utvrđivanja stanja školske knjižnice,
- kontinuirano održavanje konzultacija za šk. knjižničare i davanje savjeta za stručni rad,
- izradba pismenih uputa vezanih uz pojedine aspekte djelatnosti kao što su nabava, otpis, revizija,
- organiziranje raznih oblika stručnog usavršavanja školskih knjižničara u obliku seminara, savjetovanja, predavanja,
- održavanje redovitih stručnih sastanaka s višestrukim ciljem, kao što je praćenje i ocjenjivanje produkcije knjiga za djecu i mladež, ujednačavanje klasificiranja, vrjednovanja knjiga u smislu kvalitete teksta i kvalitete ilustracije i konačno upoznavanje s najnovijim dostignućima u svijetu knjižničarstva u nas i u svijetu,
- produblivanje suradnje između školskih i narodnih knjižnica, organiziranje zajedničkih kulturnih manifestacija.

Županijska matična knjižnica sa svojim voditeljem ima zadatak i razvijati knjižnični sustav u svojoj županiji i povezivati ga s drugim istovrsnim knjižnicama te s NSK u Zagrebu. Sustavno razvijanje knjižnične djelatnosti na području svoje nadležnosti za školske knjižnice podrazumijeva sljedeće:

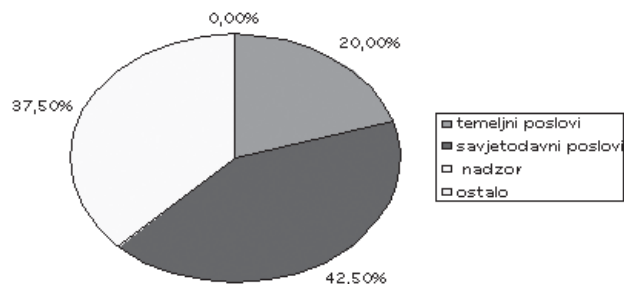
- izradivati dugoročne razvojne planove šk. knjižnica u skladu s propisanim standardom,
- razvijati program informatizacije u svrhu izgradnje jedinstvene mreže knjižnica na području županija,
- poticanje i edukacija školskih knjižničara za izgradnju zbirke u školskoj knjižnici,
- koordinacija elektroničkih usluga i mreža,
- suradnja u razvoju obrazovnih alata i obrazovanju korisnika,
- izrada zajedničkih programa za promidžbu čitanja i pismenosti,
- upućivanje i osmišljavanje u zajednički marketing knjižničnih usluga za djecu i mlade,
- organiziranje sajмова knjiga te kampanja za promicanje čitanja i pismenosti kao glavne poveznice u razvoju odgojno-obrazovnog i kulturnog sadržaja lokalne zajednice,
- organiziranje radionica o vještini pronalaženja i korištenja informacija te obrazovanja korisnika, kako učenika tako i nastavnika, te ostalih građana.

Analiza i rezultati rada županijskih matičnih službi

NSK u svom Zavodu za knjižničarstvo prati i koordinira radom svih županijskih matičnih knjižnica koje obavljaju temeljnu matičnu djelatnost i razvijaju knjižničnu djelatnost školskih knjižnica u svojoj županiji.

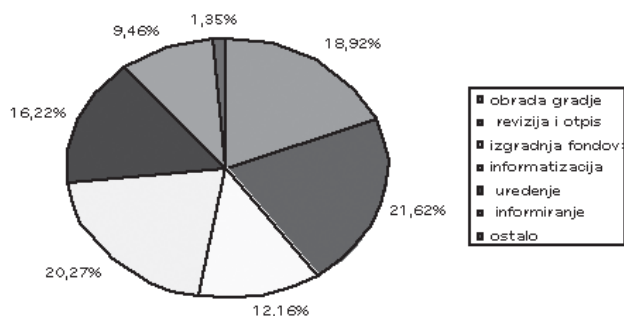
Analiza rada županijske matične knjižnice za školsku godinu 2004./05. učinjena je u Zavodu za

knjižničarstvo Nacionalne i sveučilišne knjižnice. Prvi put je obrada podataka eksperimentalno predočena u obliku brojki. Obuhvaćeni su temeljni poslovi, savjetodavni poslovi i nadzor koji se redovito obavlja u školskim knjižnicama. Izvještaji u opisnom obliku pretočeni su u brojke i budući da je po prvi put napravljena analiza u tom obliku, neki podatci nisu precizni, međutim statistički rezultati pokazuju dosta jasnu sliku rada matičnih službi sa školskim knjižnicama.

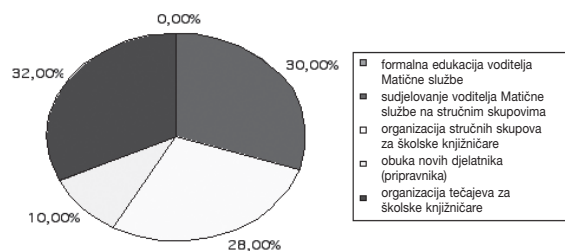
Grafikon 1. Način rada Matičnih službi

Vidljivo je iz predočenih podataka da su školske knjižnice u većem dijelu stručno uređene, budući da se najveći dio poslova matičnih službi odražava u savjetodavno-razvojnem obliku. Temeljni poslovi su zastupljeni u drugom planu, a nadzor je upravo učinio da se temeljni poslovi obavljaju daleko stručnije i temeljitije u prošlim godinama.

Grafikon 2. Predmet rada Matičnih službi

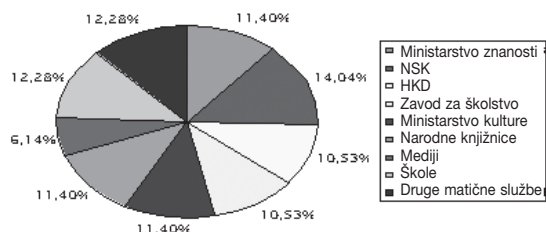
Ovdje je vidljivo da su dva područja, tj. temeljni i razvojni, na određeni način isprepleteni što je i prikaz konkretne situacije na području djelovanja. Revizija i otpis fondova zauzimaju skoro isti prostor kao i informatizacija što je logičan slijed stručnog rada u školskoj knjižnici.

Grafikon 3. Edukacija

Iz ove slike vidljiva je sve manja fluktuacija školskih knjižničara što je pozitivan znak za status

samog školskog knjižničara i odnos prema njemu kako škole tako i drugih nadležnih ustanova. Negativnost koja se iznjedrila iz ove statistike je 0% napredovanja u struci voditelja Matičnih službi. To se može dvojako tumačiti; ili su kriteriji za napredovanje previsoki, a voditelji matičnih službi su opterećeni poslom, pa su im nedostižni, ili su same matične knjižnice u kojima voditelji rade nezainteresirane za stručni napredak.

Grafikon 4. Suradnja s institucijama

Suradnja i koordinacija rada gotovo je podjednako podijeljena između Nacionalne i sveučilišne knjižnice, Ministarstva znanosti, prosvjete i športa, Zavoda za školstvo, što govori o stručnom obrazovnom i zakonodavnom obilježju rada županijskih matičnih službi. Novina koja je iskazana u 6,14% je suradnja s medijima što pokazuje transparentnost rada kako same matične službe tako i rada školske knjižnice.

ZAKLJUČAK

Različitost i posebnost suvremene školske knjižnice u odnosu na druge knjižnice (koje jesu intelektualna, informacijska i kulturna središta) jest u

tome što školska, osim svega navedenog, njeguje i verificira odgojno-obrazovnu komponentu koja ima utjecaj na cjelokupni tjelesni, kognitivni, psihosocijalni, emocionalni i duhovni razvoj učenika. Upravo zbog tih osobina suvremena školska knjižnica je ugrađena u sustav knjižnica koje zajedno sačinjavaju komunikacijsku, računalnu, informacijsku, organizacijsku i ljudsku mrežu.

Županijske matične narodne knjižnice, posebno njegujući osebnost rada suvremene školske knjižnice, rade na trajnom i sustavnom organiziranju temeljnih i razvojnih poslova navedenih knjižnica te ugrađuju nove usluge školskih knjižnica koje se oslanjaju u većem dijelu na tradicionalno, a svojom automatizacijom omogućuju brže poslovanje i nove usluge u odgojno-obrazovnom procesu.

Županijske matične narodne knjižnice temeljitom analizom stanja u svim školskim knjižnicama osnovnog i srednjeg obrazovanja izrađuju idejni koncept svake školske knjižnice, što je uporište za stručno knjižnični razvoj koji će korisnicima, učenicima i učiteljima omogućiti ulazak u Hrvatski nacionalni obrazovni standard (HNOS).

Na vrhu piramide nalazi se Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu koja je središte hrvatskog knjižničnog sustava i središnja matična knjižnica za sve vrste knjižnica na području Republike Hrvatske.

O AUTORICI: Veronika Čelić - Tica, prof., savjetnica je za školske knjižnice u Zavodu za knjižničarstvo Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu.

ŠKOLSKA KNJIŽNICA I HNOS

Piše: Nada Poturiček

Nas školske knjižničare razveselile su najave promjena u odgojno-obrazovnom sustavu. Nadali smo se da će novi zahtjevi vezani uz željena krajnja učenička postignuća, naglašavanje nužnosti podizanja razine funkcionalne

pismenosti svih ključnih područja, u svakoj školi konačno širom otvoriti vrata knjižnice i učenicima i nastavnicima i roditeljima. Svima nam je bilo jasno da se čitalačka pismenost, informacijska znanja i vještine, znanje materinskoga jezika kao i proširivanje znanja iz svih područja ne mogu postići bez čitanja, primjene novih metoda i oblika rada (sve ono o čemu jasno govori literatura: Bratanić, Stevanović, Kllipert,

Kiryacou, Pastuović, Lasić-Lazić, Lovrinčević-Kovačević i dr.), bez osamostaljenja učenika u radu, pripreme za timski rad i sl.- svega onoga što zovemo "učenje učenja" i osposobljavanje za cjeloživotno učenje. Nadali smo se da će i dobro obrazovanje knjižničara (studij knjižničarstva uz još jedan studij) konačno biti dobro iskorišteno i da će knjižničari, prepoznati kao stručnjaci, raditi svoj posao umjesto "ostalnih školskih poslova".

Očekivali smo da će od velike svote novaca koja je spominjana kod ulaganja u školstvo, dostatan dio biti uloženi u opremanje školskih knjižnica koje će služiti svim sudionicima obrazovanja. Nakon što su objavljeni programi za OŠ, bili smo nemalo iznenađeni jer školska knjižnica gotovo u programima nije ni spomenuta (samo uz mali dio programa hrvatskoga jezika). Izostala su i namjenska sredstva za kupnju lektire i stručne literature. Mnoge škole i dalje rade u 2 i 3 turnusa, nedostaje učionica pa se nastava i svi

izvanredni sadržaji održavaju u knjižnicama, što utječe na uništavanje nikad dovoljno bogatih knjižničnih fondova! Prvi seminari po HNOS-u nisu ni spomenuli knjižničare. Priručnik Školske knjige za roditelje (tako ozbiljne kuće od koje kupujemo veliki dio fonda) nigdje ne spominje knjižnicu! Nevjerojatno! Tko još misli da može djecu dobro odgojiti, obrazovati i osposobiti za cjeloživotno učenje bez knjižnice?! Sve to nije izgledalo nimalo optimistično!

No mi knjižničari, kao ljudi od knjige i znanja, brzo smo se snašli. Organizirali smo svoje seminare na kojima mnogi ljudi, uz veliku podršku više savjetnice za školske knjižnice gđe Biserke Šušnjić, nesebično pomažu ostalima u onome što su sami dobro svladali. Uslijedile su mnoge aktivnosti HUŠK-a te voditelja i članova svih stručnih vijeća. Izabrali smo radnu grupu koja je sastavila knjižnični program od 1. do 8. r. Viša savjetnica za školske knjižnice u Ministarstvu gđa Mira Zovko dala je veliki doprinos odobravanjem zapošljavanja novih knjižničara, osobito u školama gdje ih nije bilo ili u školama koje su već 1. g. počele raditi po HNOS-u. Također je na aktivima i seminarima držala predavanja za knjižničare i ravnatelje o zakonima i standardima vezanim uz školske knjižnice. To nam je ponovno podiglo povjerenje i samopouzdanje. Ove su godine stigla i namjenska sredstva za kupnju lektire,

iako nešto umanjena. Imamo kvalitetne seminare na kojima se doista može puno naučiti. Riječ mogu dobiti svi, a meni se najviše sviđa mogućnost vlastitoga izbora sadržaja i to što i najmlađe kolege mogu doći do izražaja. Činimo sve da nam ne bježe iz knjižnica u druge poslove!

Naše županijsko Stručno vijeće školskih knjižničara nastoji obraditi sve važne teme putem predavanja, radionica, prezentacija. Pozornost posvećujemo i pedagoškim i knjižnično-informacijskim poslovima. Svesrdnu pomoć pružala nam je prije HNOS-a, a pruža i dalje, voditeljica Županijske matične službe, kolegica Ljiljana Vugrinec. Posjećuje knjižnice, osobito kada izbije kakav stručni problem ili potreba za organizacijom nekog velikog posla. Također organizira sustavnu poduku za knjižničare pripravnike.

Dakle, HNOS je omogućio redovito i jače stručno usavršavanje, a o savjetnicima i nama samima ovisi kako ćemo se prema tome odnositi i koliko ćemo u konačnici profitirati. Nije dobro na seminarima i drugim oblicima javnoga izjašnjavanja svima sve odobravati, a između sebe i u zbornici samo negodovati. Treba biti hrabar i na pravom mjestu reći što misliš, ili šutjeti i kad "karavana prođe".

Nema mjesta, dakle, ni euforiji ni pesimizmu, ali prostora za "zavrnuti rukave" i dati sve od sebe ima nevjerojatno puno (svi u ovoj zemlji stanemo u njega, bez guranja i svade).

Kakva god bila, knjižnica je u školi obično najljepši i za učenje najopremljeniji prostor, mi knjižničari smo za poučavanje knjižničnih i informacijskih znanja najsposobniji i jednostavno ne smijemo posustati. Treba biti uporan, nastojati stvari popraviti. Naš je posao nabavljati najbolju literaturu, raditi dobre programe, analizirati rezultate pa ih slati na sve važne adrese, počev od svoga ravnatelja, učiniti sve što možemo da se svi koji uđu knjižnicu u njoj osjećaju dobro. Naš je posao ići povremeno na sve aktive i približiti kolegama situaciju, tražiti podršku i pomoć. Možda su ključne riječi tražiti i pružiti pomoć, ne pretvarati se da možemo sve sami. Moramo naučiti biti pouzdan dio tima, moramo biti pripralni na cjeloživotno učenje.

Kad sve zbrojim, tako je bilo prije, tako je za vrijeme, a tako će biti i poslije HNOS-a!

ZNANJE, ISKUSTVO I LJUBAV RAZGOVOR SA ZLATOM ŠKRBINA

Razgovarala: Tina Gatalica

Zlata Škrbina svakako je jedna od najzaslužnijih osoba za razvoj knjižničarstva u drugoj polovici 20. stoljeća, i to ne samo na području općine Bjelovar nego i šire. Radila je više od trideset godina u Narodnoj knjižnici "P. Preradović" Bjelovar,

najprije na Odjelu za odrasle, a zatim i kao ravnateljica. Cijeli svoj radni vijek zalagala se za dignitet struke pokrećući sve važnije odjele i službe u Knjižnici. Poticala je stručno usavršavanje knjižničara i osobno sudjelovala u njemu te bila jedan od

pokretača Društva knjižničara tadašnje Zajednice općina Bjelovar. Zamolila sam gospođu Škrbina da za Svezak napiše nekoliko riječi o svom životu:

Rođena sam 1933. u Hercegovcu gdje pohađam osnovnu školu. Gimnaziju sam završila u Bjelovaru 1952., a Višu pedagošku školu - grupa francuski i hrvatski jezik u Zagrebu. Bila sam stipendistica Općine Zadar i imala obvezu, određeno vrijeme, raditi na tom području. Moje prvo radno mjesto je u Osnovnoj školi u Ninu. Pored redovne nastave uredila sam i vodila školsku knjižnicu.

Stručni knjižničarski ispit položila sam 1962. Kasnije, uz rad, završavam Filozofski fakultet - grupa južnoslavenski jezici. Krajem 1960. godine zbog obiteljskih razloga vraćam se u Bjelovar i zapošljam u Gradskoj knjižnici u kojoj ostajem sve do umirovljenja 1991.

■ U bjelovarsku ste Gradsku knjižnicu došli 15.11.1960. godine i radili u njoj sve do odlaska u mirovinu 1991., punih trideset i jednu godinu, gotovo jedan život. Danas zaposlenici često mijenjaju radna mjesta pa se ovakav primjer smatra više iznimkom nego pravilom. Novi Zakon o radu čak predviđa stalnu novčanu stimulaciju za vjernost službi već nakon dvadeset godina provedenih u istoj djelatnosti.

Kad se danas osvrnete na te godine rada u knjižnici, što možete reći? Je li vam bilo teško? Je li to bila potreba, ljubav? Nešto drugo?

Osvrćući se danas na te godine rada provedene u knjižnici, mogu reći da mi nije bilo teško. Posao sam obavljala ne samo iz potrebe nego i ljubavi. Voljela sam knjigu i dinamičan rad sa čitateljima. Uzeti u ruke novu knjigu i pobliže je upoznati značilo je istovremeno vidjeti određeni broj čitatelja, ljude čiji će život ona oplemeniti i ispuniti novim sadržajima. Nikada mi nije bilo teško zadovoljavati potrebe korisnika za različitim informacijama, a njihovo zadovoljstvo bilo mi je najbolja nadoknada za uloženi trud. Vjerojatno zato i nisam željela mijenjati radno mjesto, a o novčanoj stimulaciji za vjernost službi nikada nisam razmišljala.

■ Knjižničarstvo je i kao djelatnost i kao znanstvena disciplina u drugoj polovici 20. st. doživjelo niz velikih promjena. Odradilo se to i na poslovanje narodnih knjižnica, pa tako i bjelovarske narodne knjižnice. Kojih se promjena / prekretnica posebno sjećate?

Sjećam se niza promjena. U nekim narodnim knjižnicama do promjena je dolazilo brže, u nekima sporije, što je najčešće ovisilo o broju i stručnosti

knjižničara koji su u njima radili. U tom se razdoblju narodne knjižnice temeljito reorganiziraju. Otvaraju se novi odjeli, knjižni fondovi se klasificiraju prema UDK. Uvodi se slobodan pristup najvećem dijelu fonda i osuvremenjuje se informativna služba.

Zaposleni u knjižnici 1962.

Također, uvodi se međunarodna standardizacija u opisu različitih vrsta knjižne građe. Osniva se Matična služba, a razne kulturne aktivnosti imaju za cilj privući što veći broj korisnika.

Knjiga se nastoji približiti radnim ljudima u svim sredinama, bilo otvaranjem područnih stacionara ili mrežom stajališta pokretne knjižnice. Usvaja se koncepcija razvoja bibliotečno-informacijskog sustava,

popularnog BIS-a, a u knjižnice se polako uvodi računalna tehnologija.

Od velikog značaja za sve knjižnice bila je i izgradnja nove Nacionalne i sveučilišne knjižnice kao središnjice cjelokupnog knjižničarstva.

Zaposleni u knjižnici 1991.

■ Mislite li da je knjižničarstvo djelatnost s visokim faktorom stresa?

U svakoj djelatnosti ima stresnih situacija, ali ne mislim da je ovo djelatnost s visokim faktorom stresa.

■ Od 1974. do 1991. bili ste ravnateljica Narodne knjižnice "Petar Preradović". U tom razdoblju procvat je doživio Dječji odjel. Otvorena je igraonica i igroterka, Pokretna knjižnica je proširila mrežu stajališta na mnoge područne škole i radne organizacije, s radom je započeo Studijski odjel, počele su se više razvijati dvije važne zbirke - Zavičajna zbirka i AV-zbirka, a broj djelatnika kao i broj bibliotečne građe se znatno povećao. Što od navedenoga smatrate najvažnijim postignućem?

Povećani broj stručnih djelatnika omogućio je razvoj svega ostaloga. Smatram da su stručni djelatnici glavna pretpostavka svakoga razvoja i da bez njih ne može doživjeti napredak niti jedna struka, pa tako ni knjižničarska. No razvoj navedenih djelatnosti ne bi bio moguć bez adekvatnog prostora. Stara zgrada Knjižnice to više nije omogućavala, a novi jedinstveni prostor tada još nije bilo moguće osigurati. Dislokacija pojedinih odjela nije bila najsretnije rješenje, ali je ipak omogućavala razvoj djelatnosti, a to je bilo najvažnije.

■ Znamo da je već od ranih 60-ih godina Knjižnica organizirala i brojne književne večeri, predavanja, okrugle stolove, izložbe. Kakva je bila posjećenost ovih manifestacija tih godina i gdje su se održavale?

Sve su manifestacije bile jako dobro posjećene, a održavale su se u svim raspoloživim dvoranama u gradu: u Društvenom domu, Domu Armije, dvorani "Goluba", Omladinskom domu.

Književni susreti s dječjim piscima održavali su se u školama. Izložbe su prezentirane u Gradskom muzeju, na panoima Knjižnice, u Mjesnim zajednicama, seoskim Društvenim domovima...

■ Ove godine obilježavamo 30. obljetnicu Društva knjižničara naše regije. Vi ste bili predsjednica Inicijativnog odbora za osnivanje Društva i jedna od njegovih prvih predsjednica. Što je osnivanje tog strukovnog udruženja u praksi značilo za rad knjižničara?

Osnivanje Društva mnogo je pomoglo knjižničarima, posebno onima koji su godinama u svojim knjižnicama radili sami. Za njih je bilo dragocjeno svako druženje s kolegama jer su mogli podijeliti svoja razmišljanja, razmijeniti iskustva i saznati što se novo zbiva u struci.

DRUŠTVO BIBLIOTEKARA HRVATSKE - ZAGREB

ISKAZNICA

Drug(arica) ŠKRBINA Zlata

je redovan (vanredan) član Društva bibliotekara Hrvatske.

U Zagrebu, dne 8. V. 1963.

Tajnik: Zlata Vrančić
Predsjednik: Branko Hanž

Iskaznica Društva

Od samog početka, jedna od glavnih zadaća Društva bila je stalno usavršavanje knjižničara pa su se redovito organizirali seminari o pojedinim stručnim pitanjima. Pojedini članovi Društva pružali su stručnu pomoć knjižničarima - početnicima. Na Godišnjim skupštinama članovi su, pored redovnog dijela, slušali i predavanja renomiranih stručnjaka iz područja knjižničarstva.

Kao predsjednica Društva, redovno sam sudjelovala u radu Odbora za narodne knjižnice HBD-a i prenosila u našu sredinu iskustva knjižnica iz drugih sredina.

■ Ranije ste rekli da je stručni djelatnik najvažniji za razvoj knjižničarstva. No pored stručnog obrazovanja koje bi odlike, po vašem mišljenju, trebao imati dobar knjižničar?

Dobar knjižničar trebao bi biti komunikativna i vedra osoba koja voli svoj posao i ljude. Nikada mu ne bi smjelo biti teško pružiti korisniku potpunu informaciju, posebice danas kad mu je na raspolaganju informatička oprema. Važno je, također, da dobro prihvaća timski rad, jer pojedinac ne može sam mnogo učiniti. Tek zajedno, složno i u dogovoru s kolegama može uspješno obavljati svoj odgovoran svakodnevni posao.

POPIS RADOVA ČLANOVA DRUŠTVA KNJIŽNIČARA BILOGORE, PODRAVINE I KALNIČKOG PRIGORJA OBJAVLJENIH U VJESNIKU BIBLIOTEKARA HRVATSKE

Piše: Zorka Renić

Vjesnik bibliotekara Hrvatske izlazi od 1950. u izdanju Hrvatskoga knjižničarskog društva, donoseći informacije o najnovijim postignućima iz područja knjižničarstva u Hrvatskoj i u svijetu. U elektroničkom izdanju (<http://www.hkdrustvo.hr/vbh/>) izlazi od 9. ožujka 2004., te su objavljeni radovi vidljiviji i dostupniji potencijalnim čitateljima.

Kako je tijekom punih pedeset i šest godina izlaženja nailazio na brojne probleme koji su se očitovali i kašnjenjem u izlaženju, kalendarske se godine ne podudaraju s objavljenim godištim časopisa. Najčešće je izlazio kao godišnjak, a ponekad pojedina godišta obuhvaćaju dvije pa i više kalendarskih godina (1955-1957; 1958-1959; 1977-1978; 1979-1980; 1983-1984).

Tako se 2007. objavljuje pedeseto godišće časopisa koji se afirmirao i održao kao jedini relevantni znanstveno-stručni časopis iz područja knjižničarstva u Hrvatskoj. Popis donosi radove članova Društva knjižničara Bilogore, Podravine i Kalničkog prigorja objavljenih u Vjesniku bibliotekara Hrvatske u razdoblju 1950.-2007.

1. Bijač, Enerika: Studijski odjel Gradske knjižnice i čitaonice-Koprivnica u funkciji dostupnosti publikacija // VBH, 29(1986)1-4, str.143-145.
2. Ernečić, Ljiljana: Kako zavičajnu zbirku učiniti vidljivom: primjer suradnje narodne i srednjoškolske knjižnice na popularizaciji zavičajne zbirke // VBH, 39(1996)1-2, str.119-125.
3. Ernečić, Ljiljana: Otvorenje Mjeseca hrvatske knjige '96 // VBH, 39(1996)3-4, str.116.
4. Gambiroža, Jasna: Marija Žagar // VBH,49(2006)3-4, str.292.
5. Gatalica, Tina: Kako do znanstvene informacije? (25.skupština Hrvatskoga bibliotekarskoga društva, Zadar, 16-17.5.1985.) // VBH, 28(1985)1-4, str.119-120.
6. Gatalica, Tina: Marinko Iličić // VBH, 35(1992)3-4, str.193.
7. Iličić, Marinko: Josip Blažek // VBH, 31(1988)1-4, str.238.
8. Iličić, Marinko: Ratna stradanja narodnih knjižnica Bjelovarske regije // VBH, 35(1992)3-4, str.85-88.
9. Iličić, Marinko: Zlata Škrbina // VBH, 34(1991)1-4, str.143.
10. Janeš-Žulj, Marjana: Ilija Pejić // VBH, 39(1996)3-4, str.238.
11. Pejić, Ilija: Dijana Sabolović-Krajina // VBH, 38(1995)1-4, str.126-127.
12. Pejić, Ilija: Formiranje zavičajne zbirke, stručni skup, Garešnica 1997. // VBH, 40(1997)3-4, str.94-96.
13. Pejić, Ilija: Janeš-Žulj, Marijana, Petar Delić. Gradska knjižnica "Franjo Marković" Križevci. Spomenknjiga u povodu 160.godišnjice postojanja. Križevci: Gradska knjižnica "Franjo Marković", 1998.128 str. / VBH, 41(1998)1-4, str.298-300.
14. Pejić, Ilija: Neki aspekti vrednovanja izgradnje i korištenja knjižničnih zbirki te poticajnog rada s korisnicima u koncipiranju anketnog upitnika. Sažetak. Summary // VBH, 43(2000)4, str.101-117.
15. Pejić, Ilija: Novo lice Gradske knjižnice i čitaonice u Slatini // VBH, 40(1997)3-4, str.96-97.
16. Pejić, Ilija: Strategije razvoja Pučke knjižnice i čitaonice u Pitomači // VBH, 48(2005)2, str.58-68.
17. Pejić, Ilija: Zavičajna zbirka kao jedan od oblika djelovanja knjižničara u društvenoj zajednici // VBH, 39(1996)1-2, str.111-119.
18. Sabolović-Krajina, Dijana: Europski seminar o čitanju "Čitanje između tradicije i suvremenosti", Fuengirola, Španjolska, 28.siječnja // VBH, 38(1995)1-4, str.52-54.
19. Sabolović-Krajina, Dijana: Konferencija "Informacijsko društvo 21.stoljeća: uloga knjižničkih društava" (Budimpešta, 10-13.svibnja 1998.) // VBH, 41(1998)1-4, str.219-224.
20. Sabolović-Krajina, Dijana: Konferencija "Pismenost i kultura", Newcastle, Velika Britanija,4-7.srpnja 1996.// VBH, 40(1997)3-4, str. 104-107.
21. Sabolović-Krajina, Dijana: Proljetna škola školskih knjižničara Republike Hrvatske, Crikvenica, 2000. Rijeka; Zagreb: Ministarstvo prosvjete i športa RH; Prva sušačka gimnazija u Rijeci, 2001. 245.str// VBH, 45(2002)1-2, str.117-119.
22. Sabolović-Krajina, Dijana: Međunarodna konferencija "Čitalačke navike i društvene promjene", Nacionalna biblioteka Széchenyi, Budimpešta, 23.-25.travnja 1991. // VBH, 34(1991)1-4, str.106-109.

23. Sabolović-Krajina, Dijana: Neki aspekti čitalačke kulture mladih. Summary. Napomena: Diplomski rad obranjen na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, Odsjek za informacijske znanosti, 1988.godine // VBH, 32(1989)1-4, str.71-94.
24. Sabolović-Krajina, Dijana: Odnosi s javnošću: izazov knjižničarskoj struci // VBH, 39(1996)1-2, str.99-103.
25. Sabolović-Krajina, Dijana: Odnosi s korisnicima u britanskim i norveškim narodnim knjižnicama // VBH, 40(1997)3-4, str. 97-104.
26. Sabolović-Krajina, Dijana: Osnivačka skupština Hrvatskog čitateljskog društva, Zagreb, 11.listopada 1995 // VBH, 38(1995)1-4, str.52-54.
27. Slobodanac, Jadranka: Anica Šabarić // VBH, 41(1998)1-4, str.263.
28. Slobodanac, Jadranka: Vaso Strehaljuk (1935.-1998.) // VBH, 41(1998)1-4, str.285-286.
29. Slobodanac, Jadranka: Obučavanje knjižničara za korištenje novih tehnologija: kako čitati multimediju // VBH, 39(1996)1-2, str.291-295.
30. Stefanović, Dimitrije: O radu Društva bibliotekara zajednice općina Bjelovar // VBH, 23(1977-1978)1-4, str. 118-123.
31. Stefanović, Dimitrije: Povijesne bilješke uz jubilej nekih knjižnica bilogorsko-podravске regije Zusammenfassung // VBH, 26(1982)1-4, str.87-110.
32. Stefanović, Dimitrije: Za otvorenije zavičajne zbirke. Zusammenfassung (25.skupština Hrvatskoga bibliotekarskog društva, Zadar, 16-17.5.1985.) // VBH, 28(1985)1-4, str.89-97.
33. Veček, Zlata: Iz prošlosti Gradske knjižnice u Bjelovaru // VBH, 4(1955-1957)1-4, str. 99-100.
34. Veček, Zlata: O proslavi 125-godišnjice postojanja Gradske knjižnice i čitaonice u Bjelovaru // VBH, 4(1955-1957)1-4, str.166-167.
35. Veček, Zlata: Savjetovanje o problematici knjižnica na području kotara Bjelovar // VBH, 11(1965)1-2, str.68-70.
36. Veček, Zlata: Seminar za knjižničare s područja kotara Bjelovar // VBH, 11(1965)1-2, str.70.
37. Veček, Zlata: Zapisi o jednom iskustvu. Pokretne knjižnice u bjelovarskoj bolnici // VBH, 7(1961)1-2, str.99-101.
- ***Zlata Vogrinc // VBH, 29(1986)1-4, str.157-158
- ***Vijesti iz naših biblioteka. // VBH, 5(1958-1959)1-4, str.143-144.
- ***Marija Ivanović // VBH, 29(1986)1-4, str.153.

OTVORENA PUČKA KNJIŽNICA I ČITAONICA U DARUVARU

Piše: Ilija Pejić

U nazočnosti brojnih građana grada Daruvara, gradonačelnika Zvonka Cegledija, uzvanika i knjižničara, mr. Božo Biškupić, ministar kulture, otvorio je 3. travnja 2007. preuređenu, proširenu i opremljenu Pučku knjižnicu i čitaonicu u Daruvaru. Samo preuređenje zgrade bivše vijećnice (688 m²), a sada u cijelosti knjižnice, trajalo je od 2004. do kraja 2006. kada se započelo s opremanjem.

Članovi tima za građevinske poslove bili su Zvonko Cegledi, Dubravka Jeličić-Veić (MKM inženjering Zagreb) i Dragica Knežević (Daing Daruvar)

Sa svečanog otvorenja u Daruvaru

Posudbeni odjel za odrasle

dok su projekt opremanja izradili D. Knežević, Margot Močan (ravnateljica Knjižnice) i Ilija Pejić (voditelj ŽMS-a). Građevinske radove izvela su poduzeća iz Daruvara (Nemeš, Nove boje, Obrt Valdgoni), a opremanje Školski servis Zagreb i RD-Primat Zagreb.

Projekt preuređenja i opremanja koštao je 3.308.383, 86 kuna. Grad Daruvar je izdvojio 683.383,86 kn, Ministarstvo kulture 2.550.000,00 kn, Bjelovarsko-bilogorska županija 75.000,00 kn, a ostalo sponzori, najviše ASB (375.000,00 kn).

Računala za korisnike Studijskog odjela

Daruvarska knjižnica s 30.000 sv. knjiga, 1.200 jedinica multimedija, dvadesetak naslova novina i časopisa, s 1.500 članova (podatci na kraju 2006.g.), koja je dosada djelovala na 150 m², dobila je nove prostore, odjele, službe, nove razvojne mogućnosti: Posudbeni za odrasle (150 m², lijevo krilo prizemlja, mogućnost smještaja do 20.000 sv. knjiga, pristup Internetu, manju čitaonicu tiska...), Dječji odjel s čitaonicom sa 12 sjedećih mjesta, igraonicom za djecu, računalnom igraonicom sa 6 računala, desno krilo prizemlja, 150 m², mogućnost smještaja do 10.000 sv. knjiga), Studijski odjel s čitaonicom, sa 20 sjedećih mjesta za tihi rad, slušaonicom glazbe, s mogućnošću rada na 6 umreženih računala, čitaonicom stručnih časopisa, zavičajnom zbirkom, posudbom multimedija, desno krilo potkrovlja, 150 m², mogućnost smještaja do 7.000 sv. knjiga), višenamjensku dvoranu sa 70

mjesta, Središnju knjižnicu za češku manjinu te spremište knjiga (lijevo krilo potkrovlja, 150 m²). Oprema (25 računala u mreži, 2 kopirna, 2 televizora, LCD projektor, video zaštita...), novi namještaj (furnirana iverica, bijeli jasen), odjeli, igraonice, čitaonice... samo su prvi korak u očekivanom napretku kojega nema i ne može biti bez knjižničara, što je na otvaranju i naglasila prof. Močan ističući potrebu za uposlenjem još četiri stručna djelatnika.

Sa susreta najčitatelja u novom prostoru 23. travnja 2007.

Dvadesetogodišnji san kolegice Margot Močan i njezinih djelatnika (Robert Fritz, Ljiljana Budja) ostvaruje se. Što drugo, nego podijeliti radost sa slavljenicima i čestitati im u ime onih koji koriste i onih koji će uskoro koristiti usluge Pučke knjižnice u Daruvaru.

VEČER S DONATORIMA

Piše: Anica Šabarić

Prošle godine bili smo slavljenici - obilježili smo 130 godina knjižničarstva u Đurđevcu - pa smo radost slavlja podijelili sa svima koji nam pomažu u našem svakidašnjem radu. Ponekad se čini da su to sitnice, ali kad se sve stavi na

jedno mjesto, onda su rezultati jako uvjerljivi.

Zbog toga smo 26. listopada 2006. godine upriličili susret s našim donatorima i sa svim bivšim đurđevačkim knjižničarima. Kratkom prezentacijom o djelatnosti knjižnice u svim njenim odjelima pokazali smo im dokle smo došli, odnosno gdje smo sve ugradili njihove donacije, i u pravom, i u prenesenom značenju.

Vjekoslav Flamaceta, zamjenik župana

Neki od tih dobrih ljudi toliko su samozatajni da ne žele da se njihova imena uopće spominju, ali većina njih bila je te večeri s nama. Ima ih doista puno koji su nam na bilo koji način pomogli, ali njih 50-ak su naši stalni pratitelji.

Donatori

Pokazali smo im da smo uz njihovu pomoć u zadnjih desetak godina udvostručili prostor, nabavili svu knjižničnu opremu za sve odjele, informatizirali knjižnično poslovanje u svim segmentima, te znatno povećali fond knjiga. Samo u zadnje tri godine smo od donatora u knjigama dobili 59.805,60 kuna.

Rad u radionicama bez donatora ne bi bio moguć u onom obliku kako to sada radimo, jer je za radionice potrebno jako puno materijala, a njega najčešće dobijemo upravo od donatora. Isto tako, mjesečno imamo prosječno dva susreta (književni, likovni) gdje je opet domjenak pokriven dobrotom neke tvrtke ili pojedinca. Ne uzimajući u obzir redovna proračunska

sredstva, uspjeli smo se izboriti i za neka izvanredna, tako - kada se sve stavilo na papir - zbroj je bio 1.219.475,10 kuna.

Bivše knjižničarke Gradske knjižnice Đurđevac

Svima koji su nam pomogli na bilo koji način podijelili smo zahvalnice i zamolili za razumijevanje i ubuduće. Nismo trebali dugo čekati. Već idući tjedan dobili smo dvije donacije: jednu vrijednu donaciju knjiga i drugu - panoe za likovna događanja.

I ovdje još jednom ponavljamo: hvala svima onima koji mogu i žele pomoći razvoju knjižnica, jer one su mjesta koja okupljaju i nude znanje, informaciju, kreativnost, ugodu.

MJESEC HRVATSKE KNJIGE - KAKO DO NOVIH KORISNIKA

Piše: Katarina Pavlović

Svaka knjižnica, prema svojim mogućnostima, uz Mjesec hrvatske knjige ima različite aktivnosti i nastoji privući što više novih korisnika. Htjeli smo i mi biti originalni, napraviti nešto novo, a s ciljem upoznati i

privući što više novih ljudi i djece u našu knjižnicu. Poznat je rad naše knjižnice s djecom pa nije bilo teško napraviti jedan cijeli projekt. Kako je sve počelo?

U otvorenom razgovoru s djecom padale su odlične ideje na koji način privući još više ljudi u knjižnicu. U povećem izboru ideja odlučili smo se za izradu kaširanih likova iz dječjih priča koje bismo postavili na frekventna mjesta u gradu. Podijeli smo zadatke. Tako je jedna grupa kaširala lutke, druga ih oblačila, treća pravila znakove, a četvrta letke. Prionuli smo poslu.

Djeca su dolazila u knjižnicu kad god su stigla i aktivno sudjelovala u izradi lutaka. Jedni su kaširali

napuhane balone - glave budućih lutaka, drugi pravili metalnu konstrukciju njihovih tijela. U metalnu konstrukciju tijela buduće lutke, stavljali smo izgužvani novinski papir.

Vesela i kreativna atmosfera na radionici

Usljedio je dugotrajan proces svakodnevnog kaširanja. Nakon tjedan dana lutke su bile spremne za odijevanje. Od raznobojnog krep-papira izrezivali smo

hlače, suknje, majice, čizme, šešire, krune. Druga grupa učenika lijepila je na glave vunu koja je predstavljala kosu. Malo-pomalo, počeli su se nazirati likovi Crvenkapice, Zlatokose, Pipi Duge Čarape i Zelenog Jure. Izradili smo i prometni znak STOP, ali s naredbom STANI - UZMI LETAK.

Najstarija grupa djece izrađivala je na računalu letak koji se nalazio u košarici kraj lutaka, a informirao je javnost o aktivnostima u knjižnici tijekom Mjeseca knjige. Letke su savijali u tuljce i vezali likom te stavljali u košarice. Bilo je zamišljeno da košarice zajedno sa znakom STOP budu postavljene kraj lutaka.

Nakon toga birali smo lokacije gdje će lutke stajati. Izbor je pao na Tržni centar, samoposlugu Sloga, Dom zdravlja i Zagrebačku banku, dakle, mjesta gdje se kreće veliki broj ljudi. U dogovoru s odgovornim osobama s navedenih lokacija, postavili smo lutke s košaricama i znakovima točno 15. listopada i otvorili Mjesec hrvatske knjige u našem gradu, zajedno s gradonačelnikom i predsjednikom Turističke zajednice.

Za vrijeme trajanja akcije, djeca su organizirala dežurstva punjenja košarica novim letcima. Nismo mogli ni pretpostaviti kako će ljudi reagirati. Već drugi dan košarice su bile prazne, a nama je to bio znak da je projekt uspio. Dokazuje to dolazak i učlanjenje puno novih korisnika. Ljudi su dolazili u knjižnicu s letcima (kao ulaznicom), zbunjeni, i pitali "da li se doista mogu

U postavljanju lutaka, pridružio nam se i gradonačelnik Đurđevca, g. Mladen Roštan

besplatno učlaniti, vratiti knjigu bez zakasnine, doći na radionice", itd. Naš projekt je u potpunosti uspio. Veselimo se tome, a prije svega, drago nam je zbog djece. Ona su osjetila da su važna i potrebna. Njihove lutke uveseljavale su ljude. Osjećala su se korisnom, bila su dužna postaviti lutke, puniti letcima prazne košarice, davati informacije o radu knjižnice, itd.

Cijeli naš projekt bio je i medijski popraćen člancima u Podravskom i Večernjem listu, a dodatne informacije, kao i svake godine, dobivene su putem valova Radio Đurđevca.

ZRAK, VATRA, PRASAK - KEMIJSKE RADIONICE

Piše: Katarina Pavlović

Već tradicionalno, knjižnica organizira provođenje slobodnog vremena učenika tijekom ljetnih i zimskih praznika. Tako je i ove godine, između ostalih, organizirala kemijsku radionicu u suradnji s učiteljicom Nadom Kožar i mladom inženjerkom kemije Mirnom Šabarić.

Njih dvije, bivša učenica i njena učiteljica, osmislile su dvije radionice za učenike viših i nižih razreda. Knjižnicu su pretvorile u mali kemijski laboratorij. Donijele su hrpu kemijskog pribora, kao što su: epruvete, plamenici (neki su učenici prvi put palili vatru u životu), kapaljke, tikvice, kemijske čaše, kemikalije i dr. Cilj radionice je bio pokazati da je kemija svuda oko nas i da se neprestano događaju kemijski procesi.

Niži razredi upoznali su preko pokusa svojstva i sastav zraka. Naučili su da se u vrećicama za čips nalazi dušik koji održava svježinu namirnica i općenito da ga ima najviše u atmosferi, naučili su da kisik podržava gorenje, a najbolje od svega je bilo kada su sami napravili pokus.

Tako su zagrijavanjem kalijeveg permanganata i sami proizveli kisik u epruveti i doživjeli su da se

tinjajuća treščica pod utjecajem kisika zapalila uz prask, što dokazuje da kisik podržava gorenje.

Viši razredi upoznali su se s pojmom kiselosti i pH vrijednosti, te su i sami određivali kiselost proizvoda s kojima se susreću u svakodnevnom životu. Kiselost su određivali pomoću crvenog zelja koje je prirodni indikator. Zaključili su da su kisele otopine

pocrvenjele (ocat, limunska kiselina, otopina vitamina C), lužnate otopine su poplavjele (soda bikarbona, detergent, sapun), dok neutralne otopine nisu mijenjale boju indikatora (vodena otopina soli i šećera).

Djeca su uživala u pretakanju iz jedne epruvete u drugu, paljenju plamenika, zagrijavanju kemikalija i istovremenom praćenju zanimljivih reakcija i mijenjaju boja. Naučili su da kemiji i kemijskim procesima ne možemo pobjeći i da se neprestano događaju neovisno o našoj volji.

USKRŠNJE RADIONICE - IZRADA PILIĆA I ZEČIĆA

Piše: Katarina Pavlović

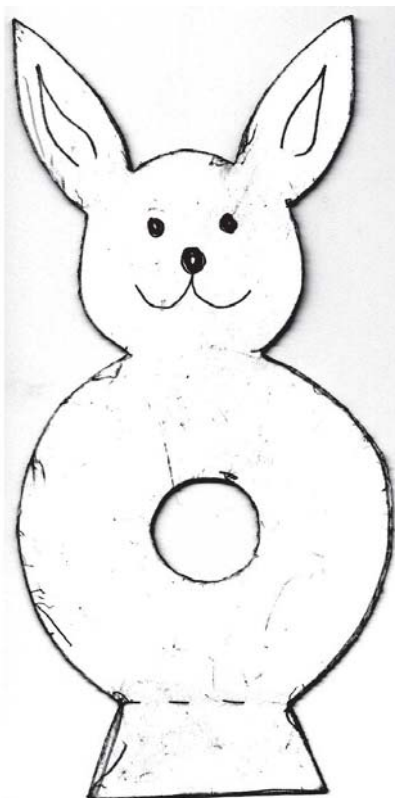
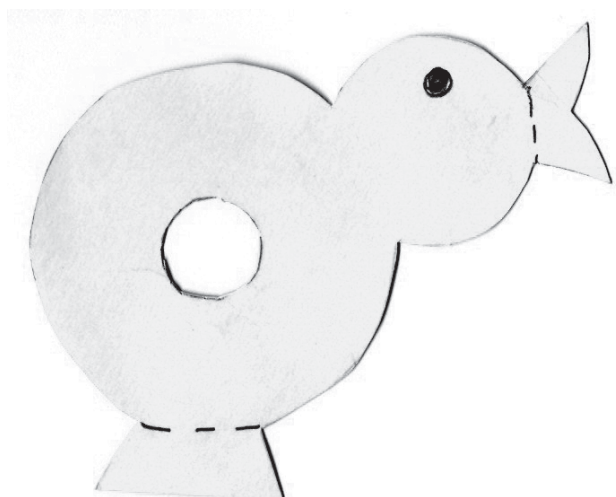

Kako je u Dječjem odjelu Gradske knjižnice Đurđevac uvijek veselo i uvijek se nešto crta, izrezuje, lijepi, modelira, htjeli smo izdvojiti jednu radionicu kako biste i vi mogli oplemeniti i uveseliti prostor u kojem radite i na trenutak se vratiti dječjem stvaralaštvu.

Radionica je namijenjena prije svega djeci sa zadaćom razvijanja mašte, kreativne sposobnosti i usvajanja estetičkih vrijednosti, te utjecaja na njihovu aktivnost i samostalnost u radu.

Što vam je potrebno?

Sheme pilića i zečića (precrtajte s ove stranice!), žuta i smeđa vuna, škare, ljepilo, žuti i smeđi karton, crveni i crni flomaster. Za ostale upute, slijedite foto-strip!

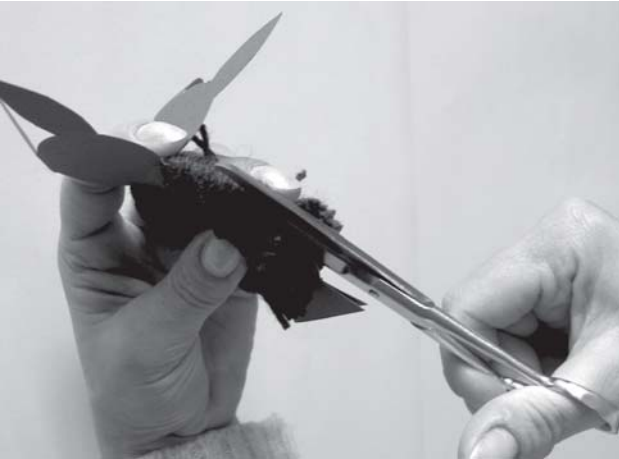

1. Potreban materijal: po dvije sheme smeđeg zečiča ili žutog pileta, škare, crveni i crni flomaster, ljepilo, smeđa i žuta vuna.

2. Dvije sheme zečiča primimo zajedno i provlačimo vunu kroz rupicu i motamo oko sve dok ne potrošimo vunu.

3. Kad smo rupu popunili, škarama režemo vunu između dvije sheme, pažljivo držimo vunu da nam ne pobjegne.

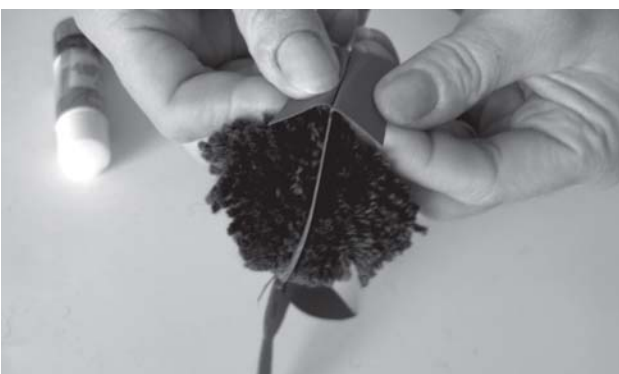
4. Vunom vežemo coflek između dvije sheme.

5 Ljepilom zalijepimo dvije sheme.

6. Crnim flomasterom nacrtamo oči i brkove zecu, a piletu još crvenim flomasterom istaknemo kljun.

7. Noge savinemo tako da može samostalno stajati.

8. Škarama dotjeramo zečje krzno, odnosno perje piletu.

PRIČOPRIČALICE: KAKO JE KROKODIL MARKO PRONAŠAO SVOJ DOM

Piše: Irena Hlupić-Rašo

Projekt Pričopričalice započele smo kolegica Vjeruška Štivić i ja 2006. godine, a kako se ustalio termin održavanja (četvrtkom u 17.30 sati), do sada je održano oko 50 radionica. Budući da osnovnoškolska djeca malo čitaju priče, željele smo ovim programom potaknuti veće zanimanje za čitanje, slušanje i govorno izražavanje. Iako sam naziv sugerira pričanje priča, zbog složenosti posla koji obavljamo uglavnom nismo u mogućnosti naučiti tekst napamet, pa više čitamo priče, ali sam tijekom radionice predviđa razgovor i prepričavanje, pa se naziv održao. Različiti su uzrasti sudjelovali u Pričopričalicama: predškolci, niži i viši razredi osnovne škole. Grupe su mješovite i najčešće sudjeluju djeca od 5 do 9 godina starosti. Trajanje Pričopričalice je 60 minuta. Svaki puta čitamo drugu priču, potom slijedi usmeni izričaj: razgovor ili prepričavanje, te crtanje najdražeg lika ili situacije.

Djeca s maskama

Priču "Kako je krokodil Marko pronašao svoj dom" (Ivana Guljašević), zamislili smo kao mali projekt u kojem će djeca na više načina razvijati svoje stvaralaštvo (usmeno, motoričko, likovno). Tako su nastale štapne lutke za malo lutkarsko kazalište (likovi: krokodil Marko, ptičica, orao, šišmiš, pingvin, jednogrba deva, kit). Djeca su se često i rado vraćala igranju lutkama smišljajući nove situacije s poznatim likovima.

Treća faza nije uključila djecu kao stvaratelje, već samo kao gledatelje. Naime, poželjeli smo se i mi veliki poigrati pričom, pa smo ju prenijeli u elektroničku formu. Zahvaljujući izuzetno uspješnoj suradnji s civilnim ročnikom Markom nastala je naša prva elektronička slikovnica. Mladi učitelj razredne nastave (trenutno bez zaposlenja) Marko Vidak, pokazao se izuzetno spretnim u rukovanju kompjutorom, ali i vrlo motiviranim za takvu vrstu rada. Skenirao je slike iz slikovnice, prepisao tekst koji se na svakoj stranici pojavljuje u različitom, čak duhovitom obliku. Pregledavši učinjeno, zaključili smo da nas glazbena podloga sama po sebi ne bi zadovoljila.

Razmišljajući što bi djeci bilo zanimljivo, a ujedno i pomalo edukativno, dosjetili smo se onomatopeje koja bi dala zaokruženu cjelinu toj vrsti slikovnice, pa je ročnik Marko pronašao odgovarajuće zvukove i pridružio ih slikama. Elektronička slikovnica "Krokodil Marko" bila je gotova. Dijete ju može samostalno čitati ili oslušivati i gledati, te slušati izražajno čitanje odrasle osobe. U pravilu su djeca iznenađena raznolikošću događanja na ekranu i popratnih zvukova, pa traže ponavljanje priče. Njihova je pažnja na zavidnom nivou, često bolja i ujednačenija nego pri samom čitanju klasične slikovnice. Ipak, ova je (i sve buduće) elektronička slikovnica namijenjena isključivo internoj upotrebi u knjižnici. Ideje i zamisli kojima bismo obogatili naredne elektroničke slikovnice i učinili ih edukativno sadržajnijima postoje, samo moramo smisliti način na koji ćemo ih realizirati.

Naslovnica slikovnice

VIJESTI IZ ČAZME

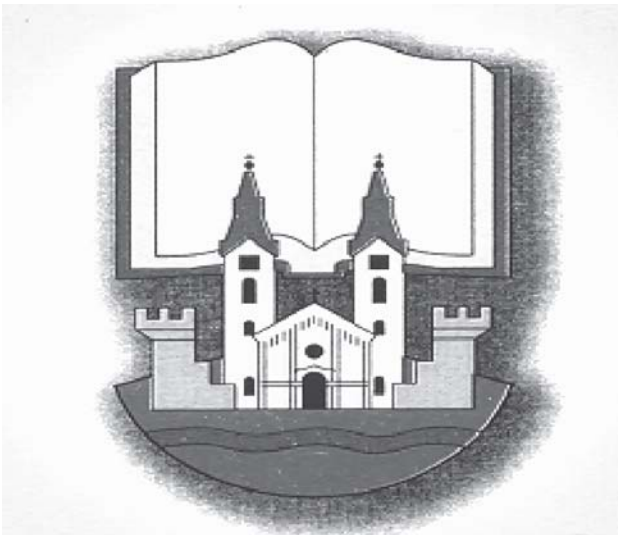
Piše: Vinka Jelić

Srdačan pozdrav iz Čazme, Moslavina!

Čazmanska Knjižnica, 2006. godine postala je samostalna narodna knjižnica, pod nazivom Gradska knjižnica Slavka Kolara Čazma. Bookmarker i

olovka sa novim logom knjižnice, predstavljeni su čazmansknoj javnosti 23. 9. 2006., na Dan hrvatskih narodnih knjižnica.

Novi logo knjižnice

U Mjesecu hrvatske knjige 2006. organizirali smo dvije radionice; za one najmlađe i one starije. Radionica "Čitajmo im od najranije dobi" bila je namijenjen djeci predškolske dobi. Kada čitati, kako čitati, što čitati, zašto čitati, što je slikovnica, što je

Poster iz likovne radionice

dobra slikovnica, kakav treba biti tekst slikovnice, a kakve ilustracije slikovnice - pitanja su na koje ova radionica odgovara odnosno preporučuje, savjetuje, kako djeci, tako i roditeljima.

Informatička radionica bila je prije svega namijenjena umirovljenicima, kako bi naučili osnove korištenja osobnog računala, pretraživanje interneta, kako otvoriti elektroničku poštu, urediti tekst. Putem radionice željeli smo prezentirati Gradsku knjižnicu kao nezaobilazno mjesto u organizaciji i provođenju programa cjeloživotnog učenja za sve dobne skupine korisnika.

Međunarodni dan prava djeteta obilježen je u Gradskoj knjižnici "Slavko Kolar" u Čazmi likovnom radionicom: djeca iz Dječjeg vrtića "Pčelica" crtala su o toj temi, te su njihovi radovi bili izloženi u prostoru Knjižnice, kao i poruke učenika drugog razreda Osnovne škole Čazma.

Međunarodni dan pismenosti 2006. obilježili smo izložbom "Pisma svijeta", namijenjenoj učenicima Srednje škole Čazma. Izložba je predstavila povijest pisma odnosno razvoj sustava zapisivanja jezika, najkorištenija pisma današnjeg svijeta te tropismenost hrvatskog jezika, odnosno hrvatskih prostora.

Korespondirajući s ovogodišnjim motom "Pismenost, put iz siromaštva", Gradska knjižnica Čazma je obradila podatke vezane uz pismenost i obrazovanje na nivou Grada Čazme te ih predstavila u radio-emisiji Gradskog radija Čazma, kao i na mrežnim stranicama Grada.

Obilježavanje Međunarodnog dana pismenosti

Tako na području Grada Čazme nepismenih je 2,6% građana, sa srednjom školom 37% građana, akademski obrazovanih 5,6%, dok najviše ima onih s nezavršenom, djelomično ili potpuno završenom osnovnom školom 53%. Obradene podatke koristili smo i u prigodnom predavanju za učenike Srednje škole Čazma.

Namjera nam je bila upoznati našu lokalnu zajednicu s programima obrazovanja odraslih koje knjižnica može ponuditi.

Kako su pojmovi obrazovanje odraslih odnosno cjeloživotno učenje još uvijek dosta nepoznati u našoj sredini, Gradska knjižnica se i ovom prigodom predstavila kao nezaobilazno mjesto u organizaciji i provođenju programa cjeloživotnog učenja.

U godini obljetnice velikog znanstvenika, Nikola Tesla posjetio nas je u obliku interaktivnog CD-ROM-a o životu i otkrićima nenadmašnog genija s ovih prostora. "Teslin dan" u Čazmi održan je 26. siječnja 2007., a sudjelovali su autori CD-ROM-a Slađan Lipovec, Vladimir Končar i Miroslav Mićanović kao predstavnik izdavača Agencije za odgoj i obrazovanje.

ŽELJKA HORVAT VUKELJA

U Gradskoj knjižnici Čazma gostovala je dječja književnica Željka Horvat Vukelja, glavna urednica dječjeg časopisa "Modra lasta". Učenici prvih razreda Osnovne škole Čazma, upoznali su se s književnicom i njezinim pričama, koja svoj cijeli radni vijek piše i stvara za djecu. Između ostaloga, napisala je dvadesetak dječjih igrokaza, roman, stotinjak kratkih priča, a najpoznatije su joj upravo slikovnice za najmlađe kao što su "Balončica", "Panjoglav", "Hrabrica", "Slikopriče", "Leteći glasovir", "Pijanstica". Djeca su uživala u pričanju priča s književnicom, a tom su se prilikom upoznali i s Gradskom knjižnicom.

Djeca - redoviti posjetitelji knjižnice

IVICA PRTENJAČA

U Gradskoj knjižnici Slavka Kolara, čazmanskoj književnoj publici predstavio se Ivica Prtenjača svojim prvim romanom "Dobro je; lijepo je". Roman su dobro primili književni kritičari i čitatelji, što potvrđuje ulazak u najuži izbor za knjižnu nagradu Kiklop 2006, za prozno djelo godine.

Da je riječ i o dobrom pjesniku, potvrđuje nominacija za pjesničku zbirku godine "Uzimaj sve što te smiruje". Književni susret u Gradskoj knjižnici, koji je bio prilika da se i naši sugrađani upoznaju s recentnom hrvatskom književnošću i autorima, vodio je Slađan Lipovec.

DOMINIKANCI U ČAZMI

U sklopu manifestacije Dani grada Čazma 2006, u Gradskoj knjižnici Čazma, 13. srpnja 2006. održano je predavanje "Dominikanci u Čazmi". Predavanje je održao doc. dr. sc. Slavko Slišković, sa Katedre za crkvenu povijest Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, i inače dominikanac.

Predavanje dr. Slavka Sliškovića

Zagrebački biskup, Stjepan II, osnivač Čazmanskog kaptola i grada Čazme, doveo je dominikance u Čazmu 1228./1229. Dominikanski samostan u Čazmi osnovao je Pavao Dalmatinac, uz potporu i slavonskog hercega Kolmona, koji je i sahranjen u čazmanskom samostanu. Dominikanci u Čazmi dovedeni su sa svrhom da unaprijede kako duhovni, tako i u društveni život puka. Uspješno su djelovali na propovijedanju kršćanske nauke kao i prosvjećivanju puka u svojoj samostanskoj školi općeg tipa, te se može reći da je to i bila prva škola u Čazmi. Arhivska građa čazmanskog samostana sačuvana je u vrlo skromnom opsegu u različitim arhivskim ustanovama u domovini i inozemstvu.

Uz predavanje, kustos Gradskog muzeja, Vjekoslav Štrk postavio je prigodnu izložbu o čazmanskim dominikancima, koristeći muzejsku građu.

Piše: Ljiljana Vugrinec

Knjižnica i čitaonica "Fran Galović" u Koprivnici tijekom 2006. godine sudjelovala je kao partner u projektu "Knjižnična usluga za slijepe i slabovidne", kojeg je financirala Europska unija, a nositelj mu je bila Udruga slijepih

Koprivničko-križevačke županije. Osnovni cilj projekta bio je ravnopravno uključivanje slijepih i slabovidnih osoba u lokalnu zajednicu i društvo u cjelini, izgradnjom modela suradnje između udruge slijepih i narodne knjižnice. Projektom se nastojalo omogućiti kvalitetniji pristup izvorima znanja i informacija slijepima i slabovidnima, kako bi se u vlastitoj lokalnoj sredini mogli lakše i uspješnije informirati, obrazovati, završiti školovanje i steći stručne kvalifikacije te se zaposliti i aktivno sudjelovati u životu zajednice i društva uopće.

Svečani početak nove usluge

Kao preduvjet za uvođenje knjižnične usluge za slijepe i slabovidne, u okviru projekta:

- nabavljena je specijalna knjižnična građa - ukupno 365 jedinica; od toga najviše zvučnih knjiga, ukupno 216 (122 na CD-ima i 94 na audiokasetama) i taktilnih slikovnica (99), a ostalo su taktilne igračke, knjige na Brailleovom pismu, knjige na uvećanom tisku te ostale knjige o slijepima i slijepih autora
- nabavljena je specijalna oprema (računalo s govornom jedinicom, čitačem ekrana, fine reader-om i Brailleovim retkom, Brailleov printer, elektroničko povećalo za rad na računalu, dva samostalna elektronička povećala za čitanje, tri MP3 playera, transporter za teže pokretne osobe radi svladavanja stubišta u Knjižnici)
- provedena je edukacija osoblja za pružanje nove usluge, uključujući studentske boravke u knjižnicama i drugim ustanovama te udrugama koje rade s populacijom slijepih i slabovidnih korisnika (u zemlji i inozemstvu)

Jedna od integracijskih radionica za slijepu, slabovidnu i videću djecu

U drugom dijelu projekta (od srpnja do prosinca) naglasak je stavljen na informiranje i obuku korisnika za korištenje nove usluge, pa je održano ukupno 12 radionica i predavanja za sve uzraste i kategorije potencijalnih korisnika ove knjižnične usluge.

Svi programi - na kojima je zabilježeno ukupno 249 posjeta - bili su integracijskog karaktera: osim slijepih i slabovidnih korisnika, prisustvovali su im i drugi zainteresirani sudionici, napr. članovi obitelji i

prijatelji slijepih i slabovidnih, odgajatelji, učitelji, videća djeca i mladi, knjižničari, liječnici, psiholozi, defektolozi, te ostali građani koji u okviru područja svog interesa ili profesionalnog bavljenja dolaze u doticaj s ovom populacijom osoba s posebnim potrebama.

Edukativno-promidžbeni materijal u projektu

Sustavno se provodila promidžba projekta: tiskani su promidžbeni i edukativni materijali (brošura, deplijan, katalog, bookmarkeri na latiničnom i na Brailleovom pismu, plakat, pozivnica za promotivnu svečanost, promotivne platnene torbe); održane tri tiskovne konferencije; u medijima objavljena 72 priloga i vijesti o projektu, snimljeno nekoliko radio i TV priloga. Početak korištenja nove usluge posebno je obilježen prigodnom svečanošću održanom 19. lipnja 2006., kada je ovaj projekt, pionirskog karaktera u Hrvatskoj, pobliže predstavljen korisnicima, kao i široj javnosti. Istovremeno, otpočelo je korištenje knjižnične usluge za slijepe i slabovidne, tj. upis korisnika i posudba građe, odnosno korištenje specijalne opreme.

Središnji događaj druge polovice projekta, koji je završio krajem prosinca 2006., bio je međunarodni Okrugli stol kojem je 6. i 7. studenog 2006. domaćin bila koprivnička Knjižnica i čitaonica "Fran Galović".

Demonstracija rada s tehničkim pomagala za slijepe i slabovidne

Okrugli stol pod nazivom "Dostupnost knjižnica za sve - knjižnične službe, usluge i računalna oprema za slijepe, slabovidne i gluhoslijepe osobe: kako u lokalnoj zajednici dolaze do izvora znanja" zajednički su organizirale Komisija za osobe s posebnim potrebama HKD-a, Hrvatska knjižnica za slijepe te Knjižnica i čitaonica "Fran Galović".

Rezultati korištenja knjižnične usluge za slijepe i slabovidne premašili su početna očekivanja te sami po sebi predstavljaju dovoljnu motivaciju knjižničarima za nastavak i proširenje ove usluge: kao korisnici usluge, u knjižnicu se učlanilo 38 članova županijske Udruge slijepih; zabilježeno je 210 njihovih posjeta knjižnici, a posudili su 370 jedinica specijalne građe - od toga najviše zvučnih knjiga.

Slijepi i slabovidni korisnici od posebne, njima namijenjene opreme najviše su koristili elektroničko povećalo te računalo s govornim dodatcima, a oprema je ukupno korištena 57 puta.

Elektroničko povećalo bilo je jedno od najkorištenijih pomagala tijekom projekta

Osim ovih rezultata, projektom je ostvarena veća senzibilizacija javnosti za probleme slijepih i slabovidnih, ali i podrška lokalnih i državnih političkih struktura nastojanjima da se smanje i/ili prevladaju barijere koje priječe slijepima i slabovidnima ravnopravno uključivanje u život zajednice. Dogodile su se i značajne promjene na tržištu opreme - specijalnih pomagala za slijepe i slabovidne, koje se očituju u većoj ponudi i manjim cijenama pojedine opreme. U cjelini gledano, osim neposrednih rezultata u radu s direktnim korisnicima, ovaj projekt općenito je pridonio pokretanju promjena u stavovima prema ovoj ranjivoj skupini naših sugrađana - slijepima i slabovidnima - koji imaju velike potencijale, ali ih zbog neprilagođenosti društva njihovim poteškoćama često nemaju mogućnost realizirati.

S obzirom da su Udruga slijepih i KFG ponovno zajednički aplicirale na sredstva iz EU programa CARDS 2004, vjerujemo kako će se usluga za slijepe i slabovidne u Koprivnici i nadalje razvijati i širiti, kako bi zaživjela kao model i za ostale narodne knjižnice u Hrvatskoj, pa i šire.

SJEĆANJE NA LJETO - SUSRET NA PLAŽI

Piše: Joža Blažek

Osvanulo je predivno srpanjsko pirovačko jutro. Krici galebova i lagano lupkanje slanih valova uz lelujanje usidrenih brodica kao milozvučna pjesma odzvanjali su u mojoj duši stvarajući poseban mir kad sam usamljen šetao suncem obasjanim žalom, istovremeno sanjajući o rodnoj Podravini i dragima koje sam tamo ostavio. Naviknut na rano ustajanje, niti nakon dvotjednog boravka u Pirovcu nisam želio propustiti za mene najljepši dio dana, upijajući sve blagodati osvježavajućeg jutra. Ne volim baš previše podnevno prženje na vrelini užarene kugle zvane Sunce. U svakom slučaju, prednost dajem izležavanju u debeloj hladovini, pod obližnjom krošnjom, s knjigom u ruci, koja nerijetko završi na vlastitim naočalama i na vlastitom organu njuha, uz slabašne zvučne signale koje nehotice proizvodim. No, nisam jedini na plaži u toj zanimaciji.

Približavao se kraj godišnjeg odmora, a samim tim i povratak u zavičaj. Ni slutio nisam da ću toga dana doživjeti nezaboravan susret, toliko netipičan za more, ljeto, ili avanturu u predvečerje, kad rumenilo sunca i plavetnilo mora postaju jedno. Bližilo se podne. Kreštave galebove i lelujanje brodica zamijenila je vreva, krcata plaža, vika i cika razdragane mladarije (i ne samo njih!) koja je izvodila svakakve majstorije u plicaku, šarenilo suncobrana, plastičnih krokodila, lopti svih boja i dimenzija i ostale drangulije za što ugodniji boravak na vrućem pijesku uz osvježavajuće povremeno ulaženje u - ipak - hladniju Veliku kadu. Prisjetio sam se tog trenutka i nadaleko (pre)poznatih i već slavom ovjenčanih kupaćih gaća još slavnijeg kolege iz... (ah, ne smem reći odakle!). No, vratimo se razlogu ove moje pisanije!

Iz svoje hladovine, leđima naslonjen na stablo polustoljetnog bora (mojeg vršnjaka) znatizeljno sam promatrao to uzbibano mnoštvo. Odjednom, pogled mi se zaustavi na (odnekud) poznatom licu, licu koje se poprilično razlikovalo od svih ostalih (mladih, pogodite kojeg spola, u badićima, sa ili bez gornjeg dijela, da ti oči ispadnu!). Bilo je to već pomalo izbornano lice starice, s velikom torbom u ruci, "japankama" na nogama, u dugačkoj laganoj ljetnoj haljini, napola skriveno ispod šešira široka oboda koji je stvarao sjenu nad, radi bogatstva sunčeve jare, poluzatvorenim očima. Usprkos tome, i uz poneku boru, mogla se i s veće udaljenosti primijetiti posebnost tih očiju. Isijavale su toplinom, blagošću, životnom radošću, veseljem, dobrotom s velikim D.

Gdje li sam već vidio to lice? Vrtim film, poznato mi je, ne mogu ga nigdje smjestiti! Odjednom, gospođa je osjetila moj pogled, okrenula se, pogledi su nam se sreli.

Zagonetno se osmjehnula. Pomislih: ta mladolika starica mora da se rodila s osmijehom na licu, toliko je bio razoružavajući i ohrabrujući istovremeno. Nakon poduzetog promatranja i razmišljanja odlučim, ustanem, odem do gospođe, predstavim se: "Oprostite na smetnji, gospođo, jeste li Vi, možda, iz Koprivnice? Odnekud ste mi poznati, a ne mogu se sjetiti odakle." Gospođine nasmijane oči postale su još blaže i još svjetlije, srdačno mi je pružila ruku na pozdrav i rekla: "Drago mi je, gospođine, ja sam Anđelka Martić." Ostal sam paf, kaj da velim!

Ljeto 2006.: Anđelka i Joža na plaži u Pirovcu

Nakon kaj sem došiel k sebi od iznenađenja - zajedno smo, na njezin poziv, sjeli u debelu hladovinu ispod guste crnogorične krošnje. Rekao sam joj kako sam se u djetinjstvu oduševljavao njenim "Malim lanetom", i ne sanjajući da ću jednoga dana upoznati "Njegovu mamu".

Preostala su mi još tri dana boravka u Pirovcu, gdje "Mali Pirgić", kako sam je zvao, u svojoj kući provodi godišnje šest toplih mjeseci. Uz svakodnevno druženje i duge razgovore o svemu i svačemu, naravno, o knjigama ponajviše, provodio sam najljepši dio odmora zahvaljujući slučajnom susretu i mojoj znatizeljji. Na oproštaju zaželio sam joj mnogo zdravlja i svako dobro u povodu osamdeset drugog rođendana i dvadeset petoga hrvatskog izdanja "Pirga", njezine najpoznatije knjige za djecu koja je do sada prevedena na jedanaest jezika i objavljena u četrdeset izdanja, na čemu su joj, među ostalima, čestitali predsjednik Mesić i ministar kulture Božo Biškupić. Obećali smo da ćemo se dogodine ponovno sresti u njenom i - od tada - mojem Pirovcu. Započelo je tako jedno divno prijateljstvo koje traje i danas.

GODIŠNJICA RADA KOPRIVNIČKOG BIBLIOBUSA: 28 GODINA BIBLIOBUSNE SLUŽBE I 3 GODINE RADA NOVOG BIBLIOBUSA

Piše: Mladen Tudić

U ožujku 2007. navršilo se 28 godina rada koprivničkog bibliobusa, a tri godine rada novoga. Davne 1979. godine bibliobus je počeo s radom i obilazio je stajališta na području tadašnje općine Koprivnica, seoske sredine i radne organizacije. Bilo je to, tada, moderno vozilo, četvrto takve vrste u Hrvatskoj. Ljudi su ga rado prihvatili zbog prednosti koje je donosilo: redovit dolazak na stajališta, mogućnost posudbe knjiga nedaleko od svoje kuće, odnosno radnog mjesta, veliki izbor knjiga iz svih područja.

Najdraži korisnici bibliobusa - djeca: detalj iz posjeta koprivničkom Dječjem vrtiću "Tratinčica"

Kako je vrijeme prolazilo, zbog starosti vozila dolazilo je do sve češćih kvarova što se odrazilo na veliki broj popravaka, a zbog toga i na redovit obilazak stajališta. Godine 2003, nakon 24 godine rada, odlučeno je da stari bibliobus prestane s radom. Već ranije krenulo se u akciju nabavke novog bibliobusa, odnosno prikupljanje ponuda proizvođača i financijskih sredstava za njegovu nabavku. Te iste godine počelo se raditi na izradi novog bibliobusa u tvornici "Vrh" u Dugom Selu, napravljena je revizija fonda, obilazile su se općine i poduzeća radi dogovora o stajalištima, te se radilo na nabavi novih knjiga za početak rada.

Bibliobus je bio dovršen u veljači 2004. godine, te je 13. ožujka krenuo na teren, odnosno nastavio s radom. Povećao se broj stajališta, a posebno je potrebno istaknuti da je novi bibliobus krenuo i u Prekodravlje gdje je otvoreno pet stajališta:

Gotalovo, Otočka, Novačka, Gola i Ždala. Treba naglasiti da bibliobus djeluje na principu samofinanciranja troškova rada, odnosno sklapanja ugovora u pružanju usluga općinama i poduzećima.

U 2007. godini bibliobus je obilazio 37 stajališta: devet u poduzećima i 28 u općinama i prigradskim naseljima. Učlanjeno je 1957 članova, što je 287 članova više nego godinu ranije. Bibliobus je u istom periodu imao 14 408 posjeta i posuđeno je 27 766 knjiga.

Književni susret u Područnoj školi Bakovčice

U organizaciji bibliobusne službe održan je susret s književnicom Enerikom Bijač u Bakovčicama, a radnici iz bibliobusa i Matične službe bili su prisutni na 14. susretu Slovenskih putujućih knjižnica u Ljubljani. Redovito se vrši dostava knjiga invalidnoj osobi u Koprivničkom Ivancu, a po potrebi i na drugim stajalištima ako je bibliobusu dostupan prilaz do kuće korisnika.

Kako bi bibliobus bio maksimalno iskorišten, u planu je proširenje njegove djelatnosti i na ostali, križevački i đurđevački, dio županije. Stoga će za rad u drugoj smjeni biti potrebno, uz dva sadašnja, zaposliti još dva nova radnika.

“DAN NARODNIH KNJIŽNICA” U KOPRIVNIČKOJ KNJIŽNICI I ČITAONICI “FRAN GALOVIĆ”

Piše: Ljiljana Vugrinec

Knjižnica i čitaonica “Fran Galović” u Koprivnici pridružila se 23. rujna 2006. desetcima drugih narodnih knjižnica u Hrvatskoj, obilježavajući Dan narodnih knjižnica, kojeg je po prvi put organizirala Zajednica narodnih knjižnica Hrvatske (ZNAK).

Klaunesa ispred knjižnice

Cilj projekta - u kojem su sudjelovale 173 hrvatske narodne knjižnice - bio je promovirati narodne knjižnice kao središnje javne ustanove za potporu razvoja demokracije i civilnog društva; knjižnice kao nezaobilaznog mjesta u organizaciji i provođenju programa cjeloživotnog učenja, njezine doprinose ekonomskom prosperitetu gradova, općina i mjesta, te doprinose u očuvanju lokalnog kulturnog i povijesnog identiteta, običaja i tradicije.

U koprivničkoj gradskoj Knjižnici obilježavanje Dana hrvatskih knjižnica proteklo je vrlo uspješno, kroz niz akcija i programa pod zajedničkim nazivom “Dan otvorenih vrata knjižnice”. Prema procjenama organizatora, cijelom događanju - koje se odvijalo u samoj Knjižnici, ali i na terasi ispred nje - prisustvovalo je oko tisuću građana - odraslih i djece.

Svatko od nazočnih mogao je odabrati nešto po svome ukusu: u akciji besplatnog učlanjivanja, 118 novih korisnika po prvi se put upisalo u Knjižnicu; zainteresirani građani kroz vođene obilaske po Knjižnici imali su priliku razgledati njen prostor “od podruma do tavana”; u izlozima Knjižnice postavljena

je izložba “Zaboravljeno u knjižnici 2005./2006.” koja je izazvala vrlo veliko zanimanje, a na posebno dobar odjek naišla je akcija Knjižnice kojom je građanima poklanjala otpisane knjige i časopise iz svoga fonda.

Pod suncobranima na terasi pred Knjižnicom bilo je osobito živo, jer su se na tome mjestu odvijali uglavnom programi za najmlađe: svi zainteresirani mogli su igrati društvene igre, poput šaha i “Čovječe, ne ljuti se”; održana je završna likovna radionica izrade suvenira pod nazivom “160 godina knjižničarstva i organiziranog čitanja u Koprivnici”, pod vodstvom Ignaca Horvata, a vrhunac događanja za djecu bio je nastup multimedijalne umjetnice, Nikoline Manojlović Vračar, inače poznate kao Nine iz TV emisija “Ninin kutak” i “Žutokljunac”.

Žongliranje lopticama posebno se sviđjelo malima, ali i velikima

Kao klaunesa Pemzla Šm, ona je ovom prilikom izvela predstavu “Kofer s istoka”, a potom održala žonglersku radionicu za djecu, u kojoj su mališani mogli naučiti ne samo kako se žonglira lopticama, već i kako mogu sami izraditi lopticu za žongliranje. Vesela priča o koferu punom iznenađenja, pristiglom iz daleke Kine, kao i žonglerske vještine smotane klaunesa Pemzle, izazvale su veliko oduševljenje brojnih nazočnih mališana, ali i njihovih roditelja, baka i djedova te svih ostalih koji su pratili predstavu.

OTVORENJE KNJIŽNICE U VELIKOM RAVNU

Piše: *Marjana Janeš-Žulj*

Dana 13. ožujku 2007. u Područnoj školi Veliki Raven (kod Križevaca), uz prigodni program - recitaciju duhovitih stihova o knjizi i čitanju, koje je za tu prigodu napisao djed jednog od učenika, gosp. Vladimir Kramar - kojeg su pripremili učenici sa svojim učiteljicama, otvorena je knjižnica za mještane Ravna i okolice.

Svečano otvorenje knjižnice

Knjižnica je zajednički projekt OŠ Lj. Modeca, koja daje prostor, Mjesnog odbora Raven koji je opremio prostor lijepim drvenim policama i Gradske knjižnice "Franjo Marković" Križevci, koja organizira posudbu i daje knjižničnu građu. Knjižnicu je simbolično, rezanjem vrpce otvorila Dolores Marković, učenica iz Ravna, ali i stalna članica Gradske knjižnice u Križevcima.

Čitanje i knjižničarstvo u mjestu Raven ima dugu tradiciju. Veliki župan Nikola Zdenčaj, erudit i mecena, političar, kulturni i društveni djelatnik na svom je vlastelinskom imanju u Velikom Ravnu posjedovao jednu od najvećih knjižnica toga vremena, bogatu raznovrsnim djelima od filozofije do pjesništva i historijskih djela, ali danas, nažalost, izgubljenih.

Također je u Ravnu u razdoblju nakon Drugog svjetskog rata neko vrijeme postojala knjižnica u osnovnoj školi koja je bila namijenjena mještanima, nastavnicima i školskoj djeci.

Postoje dokumenti i svjedočanstva da su se knjige dopremale iz Knjižnice i čitaonice u Križevcima u drvenim sanducima i posuđivale mještanima. O tome svjedoči i bogata zbirka starih

knjiga koje su se do današnjih dana sačuvale u prostoru škole.

Knjiga, čitanje i knjižnica u manjim mjestima su se uvijek vezivale uz prostor škole. Tako i danas. Otvaranjem knjižnice u Velikom Ravnu u prostoru Područne škole nastojimo približiti knjigu i ostalu knjižničnu građu stanovnicima Ravna i okolice i doprinijeti nastojanjima da školski prostor postane središnje mjesto okupljanja i društvenih događanja. Nadamo se da će ova knjižnica zaživjeti u lokalnoj sredini i da će poticati i razvijati čitanje i pismenost pogotovo kod onih najmlađih.

Koliko zanimljivosti u novoj knjižnici!

Knjižnica za sada ima status knjižničnog stacionara, ali postoji mogućnost da postane knjižnični ogranak. Posjeduje oko 1500 sv. knjiga i druge građe (filmova na VHS-u i DVD-u, i periodike), koja će se nadopunjavati i mijenjati ovisno o interesu i potrebama korisnika. Knjižnica radi dva puta tjedno po tri sata (utorkom i četvrtkom od 17.30 do 20.30 sati). Članarina vrijedi godinu dana i iznosi 50 kn za odrasle i 30 kn za djecu, dok je za korisnike socijalne pomoći i učenike prvih razreda osnovne škole besplatna. Članska iskaznica se može koristiti i u matičnoj knjižnici u Gradskoj knjižnici u Križevcima. Knjižnicu vodi učiteljica Renata Trstenjak, voditeljica PŠ u Velikom Ravnu.

Svima koji su do sada i koji će ubuduće na bilo koji način doprinijeti radu ove Knjižnice, srdačno zahvaljujemo za doprinos i pomoć.

KNJIŽNICA - MJESTO ISTRAŽIVANJA I CJELOŽIVOTNOGA UČENJA

Piše: Suzana Knežević

Osposobiti sebe i druge za cjeloživotno učenje osnovni je cilj školovanja uopće i jedno od osnovnih načela obrazovanja prema Hrvatskom nacionalnom obrazovnom standardu. Učenje učenja kroz različite istraživačke projekte u školi time dobiva velik značaj. U takvom načinu obrazovanja važnu ulogu imaju i knjižnice kao informacijska središta lokalne zajednice. Zato smo u Gradskoj knjižnici "Franjo Marković" u Križevcima pokrenuli projekt Istraživački rad u knjižnici na temu Karl Bruckner: Sadako hoće živjeti. U projektu su sudjelovali učenici sedmih razreda dviju križevačkih osnovnih škola, njihove profesorice hrvatskoga jezika te knjižničari i civilni ročnici naše knjižnice.

Književno djelo Sadako hoće živjeti, tema kojeg je bacanje atomske bombe na Hirošimu, bilo je polazište za istraživanje u knjižnici. Učenici podijeljeni u sedam grupa istraživali su različite teme o Japanu i atomskoj bombi iz različitih područja znanja: zemljopisa (prirodne i društvene osobitosti Japana i Japanaca), povijesti (II. svjetski rat na Pacifiku, posebno Amerika - Japan), fizike, kemije (atomska bomba), vjeronauka (religije Japana), hrvatskog jezika i književnosti (japanski jezik i pismo, haiku pjesništvo), likovnog odgoja (umjetnost origamija i izrada žralova)

Japanski obred pijenja čaja - na stolu Studijskog odjela

Uloga knjižnice bila je u tome da učenici nauče kako se istražuje: kako se pretražuju različiti izvori informacija, kako se odabiru bitne informacije (u tiskanim i elektroničkim medijima) i kako se ono što su istražili predstavlja ostalima. Pri tome smo ih poticali kako bi kroz istraživanje koristili što više izvora informacija koje knjižnica nudi: knjige, referentnu građu (enciklopedije, leksikone, atlase), časopise, elektroničku građu (CD-e i DVD-e) i internetske stranice.

Ciljevi projekta:

- * upoznavanje knjižnice kao mjesta istraživanja i cjeloživotnoga učenja
- * informacijsko opismenjivanje: upoznavanje s različitim izvorima informacija u knjižnici, načinima njihova pretraživanja i odabira relevantnih informacija
- * integracijsko-korelacijski pristup nastavi lektire i istraživanju
- * čitanje kao način upoznavanja drugih naroda i kultura (Japana)
- * suradnja knjižnice i osnovnih škola (timski rad učenika, učitelja, knjižničara i civilnih ročnika)

Izvedba projekta:

1. održan je uvodni sat u knjižnici (1 šk. sat), s ciljem motiviranja učenika i uvođenja u temu; objašnjen im je način rada (kod kuće, u školi, u knjižnici); učenici su podijeljeni u 7 grupa, od kojih je svaka dobila zajednički odabrano japansko ime; podijeljeni su zadaci za ciljano čitanje i istraživanje po grupama
2. kod kuće su učenici samostalno ciljano čitali književna djela uz vođenje bilješki
3. održan je sat hrvatskoga jezika u školi (1 šk. sat), uz razgovor o djelu, posebno o etičkim pitanjima koja djelo otvara, te uz podjelu tema za pisanje sastavaka (svaka je grupa dobila svoju temu)
4. provedeno je istraživanje u knjižnici: grupe su jedna po jedna dolazile u knjižnicu (svaka grupa najmanje 2 šk. sata - ovisno o interesu grupe), istraživale svoju temu iz različitih izvora informacija, birale materijale za izradu plakata
5. kao rezultat istraživanja, učenici su pripremili kratko izlaganje i izradili plakat (kod kuće ili u knjižnici)
6. održan je završni sat u knjižnici (2 šk. sata):
 - * svaka grupa izlagala je o temi koju je istraživala, predstavila plakat koji je izradila i istakla izvore znanja koje je koristila
 - * na panou su bili izloženi najbolji ulomci iz sastavaka koje su učenici pisali na teme o etičkim pitanjima koja književno djelo otvara (prema odabiru njihovih profesorica)
 - * u prostoru knjižnice pripremljena je izložba Izvori informacija u knjižnici kako bi učenici na završnom druženju ponovili koje sve izvore knjižnica nudi i što su koristili za istraživanje Japana
 - * svi zajedno birali smo najbolji plakat i grupu koja je imala najbolje izlaganje
 - * ispunjavanjem evaluacijskog listića učenici su vrednovali cijeli projekt
 - * druženje je završeno kušanjem japanskog specijaliteta - sushija
7. nakon završetka projekta: projekt je predstavljen izložbom u knjižnici (izloženi su plakati svih grupa)

Istražujemo podatke o Japanu

Prema ispunjenim evaluacijskim listićima, učenici su ocijenili projekt korisnim, zanimljivim, svidio im se ovakav način obrade lektire i ovakav način rada u knjižnici (sve ove sastavnice ocijenili su prosječnom ocjenom 4,3). Njih 67% voljelo bi opet su. Ono što je najzanimljivije oko 50% učenika istaknulo je da im se najviše svidjelo upoznavanje s različitim

izvorima informacija. To pokazuje da je današnju djecu, uronjenu u inernetski medij kao osnovni (često i jedini) izvor informacija, važno upućivati na ostale izvore informacija i učiti ih kako se njima služiti.

Nastavnici su izrazili zadovoljstvo ovakvim načinom rada i uvidjeli važnost informacijskog opismenjivanja za cjeloživotno učenje te važnu ulogu knjižnice i knjižničara u tome. Uvidjeli su da je knjižnica nezaobilazno mjesto za provedbu načela učenja prema HNOS-u.

Nekoliko knjižničara naše knjižnice, koji rade na različitim odjelima, aktivno se uključilo u izvedbu ovoga projekta pa je takav timski rad obogatio i njih.

Iz svega navedenoga zaključujemo da je ovaj projekt imao višestruke plodove za sve sudionike. Njegovi, pak, nedostaci su u tome što iziskuje veliku i dugotrajnu pripremu voditelja te puno vremena u samoj izvedbi, posebno u radu na istraživanju sa svakom grupom učenika posebno.

Zato, razmišljajući o mogućim poboljšanjima projekta, veselimo se novoj grupi djece koju ćemo prema ovom modelu informacijski opismenjivati, ali i otkrivati im knjižnicu kao zanimljivo i kreativno mjesto istraživanja i cjeloživotnoga učenja.

ZAŠTO KNJIŽNIČARKE NIKAD NEMA? POGLED U STRUKU JEDNOG POČETNIKA

Piše: Ivanka Ferenčić

Teorija, praksa i mladi, nadobudni knjižničar

Iako smo već i na fakultetu bili itekako svjesni većine problema s kojima se naša struka svakodnevno susreće, ipak je prvi susret s praksom bio težak. Već kao studenti znali smo da naše obrazovanje nije

ni poznato široj javnosti ni prepoznato kao vrijednost, da naša struka ne uživa ugled koji bi trebala, da ne postoji razumijevanje našeg posla. I bez obzira što smo svega toga bili već unaprijed svjesni, ipak su riječi "Mi bez tebe možemo" teške početniku, a mislim, i svakom školskom knjižničaru. Kako objasniti da nije stvar u tome mogu li bez nas već u tome da je s nama ljepše? Da li uopće objašnjavati? Objasniti svima ili ciljano pojedincima? Korisnicima, ravnateljima, učiteljima, financijerima... Kome? Koji od savjeta dobronamjerne okoline prihvatiti: "ignoriraj, odustani, nemoj se toliko truditi..." ili "ne uzimaj k srcu i nastavi još bolje"? Komentar "Mlada si i nadobudna, ali sigurno će te proći!" - upućen mi je kao kritika, no ja sam ga odlučila prihvatiti kao kompliment.

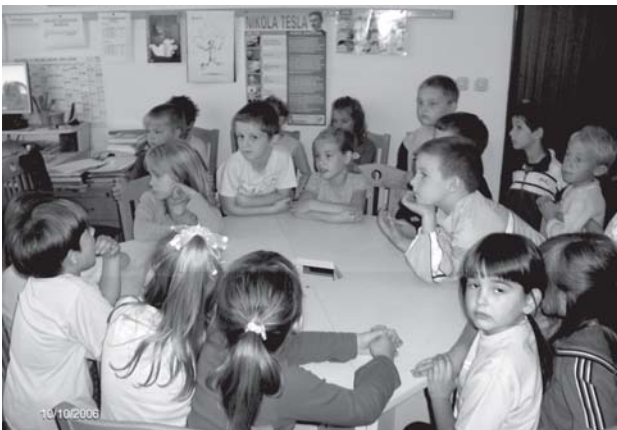
U ime svih mladih, nadobudnih, inspiriranih, tek izašlih s fakulteta, ali i onih hrabrih, upornih i neumornih, biram nastavljati s nadom da će svaki put biti bolje! Ako sami posustanemo u radu, percepcija knjižnice i knjižničara neće se mijenjati. Ako sami ne razbijemo stereotipe koje smo zatekli u zajednici, oni će nas i dalje ograničavati. Marketinške smo strategije već ugorali kroz vrata knjižnice, sad još samo kad bismo ih mogli iskoristiti za oblikovanje ugleda struke... No dok se globalne promjene ne dogode, biti nadobudni knjižničar solidna je lokalna strategija.

Lud zbunjenom ili buka u komunikacijskom kanalu

Kolektiv u kojem imam priliku raditi je aktivan, prilagodljiv i poticajan (većinu vremena). No ponekad, nabaviti knjigu, naručiti časopis, pa čak i dati građu na korištenje, ne prođe bez problema koji se, u najmanju ruku, mogu nazvati čudnim. Zašto prvašići ne bi posuđivali slikovnice, zašto ne bismo kupili enciklopediju, zašto ne bismo pozvali djecu na kreativnu radionicu? Bez daljnjeg nabiranja ovih bizarnih situacija (primjere kojih svi imamo) moramo se prisjetiti da svaka medalja ima dvije strane. Primjerice; roditeljima prvog razreda rečeno je da u prvom polugodištu neće biti lektire pa učiteljica smatra da bi slikovnice mogle unijeti pomutnju. I bi li to zaista mogao biti problem? Da! Pa knjižnica je za knjige - školska knjižnica za lektiru, lektira je obavezna i po definiciji naporna. No je li to tako uistinu?

Ako je učenički fond razdijeljen na obveznu lekturu i slobodni fond, ako se učenicima daje do znanja da su u slobodnom fondu djela za njihovo slobodno vrijeme koja mogu ponijeti kući, a ako im se ne sviđe, vratiti ih nepročitana, ako ih se motivira da otkriju čarobne priče i pregledaju lijepe ilustracije...

Čini se da zapravo veliki dio problema proizlazi iz komunikacije u kojoj ni jedna strana nema sve informacije, a obje strane imaju razloga smatrati da su u pravu. Tako dolazimo do administrativnih vještina mladih nadobudnih knjižničara, tj. pisanja izvješća i obavijesti o svakoj nabavi, aktivnosti, akciji i događaju i neprestanom guranju tih izvješća suradnicima i nadređenima. A ponešto energije treba utrošiti i u hodaње za istima po školi i prepričavanje sadržaja navedenih izvješća za slučaj da nisu imali vremena / volje / snage / interesa da ta izvješća pročitaju. U svakom slučaju, čak i nepročitano i (ne)poslušano izvješće korisno je u opisanim bizarnim situacijama jer nitko više nema opravdanje "nisam znao", sve argumentacije mladi je knjižničar već iznio i žalbeni rok je završen! No i kod komunikacije u drugom smjeru može doći do smetnji, pa trebamo i mi biti upoznati s tuđim planovima, ciljevima i načinima, te njihovim "Izvješćima".

Novotarije mladog i nadobudnog knjižničara

O poslanju i praksi suvremene školske knjižnice može se uvijek nanovo raspravljati, a ta je praksa u nekim svojim segmentima za mnoge učitelje, stručne suradnike, roditelje, a ponekad i učenike u prvom susretu s mladim i nadobudnim knjižničarom neočekivana / neuobičajena / neželjena / nerazumljiva / uzbudljiva / dobrodošla /... U svakom slučaju novotarija (još jedan prigovor koji je za mene bio kompliment, jer - zašto bi novo značilo loše?).

Ove smo školske godine u našoj knjižnici imali niz akcija od kojih je svaka za mene kao knjižničara početnika bila jedinstvena pustolovina. Uz izrade tematskih panoa i izložba građe, uz božićne kreativne radionice i izložbu dječjih radova, uz prvo školsko sudjelovanje u Nacionalnom kvizu za poticanje čitanja, uz korelacijsko uključivanje u nastavu - u školskoj knjižnici se sustavno provodi i program informacijskog opismenjavanja i poticanja čitalačkih navika. Program se sastoji od četiri sata nastave za svaki razred u kojima obrađujemo pojedine teme (navedene u HNOS-u). Satovi se uglavnom

održavaju u vrijeme sata razredne zajednice (po dogovoru s razrednikom). A osim usvajanja temeljnih znanja i vještine informacijske pismenosti, učenici imaju prilike i bolje upoznati knjižničara, čime se mijenjaju i njihova očekivanja u odnosu na školsku knjižnicu.

Jedna od najopsežnijih akcija za poticanje čitalačkih navika provedena je u Mjesecu hrvatske knjige pod nazivom "Odlomak iznenađenja". Počela je plavim oglasom koji je ujutro učenike dočekaо na vratima njihovih učionica. Isticanjem problema s kojim se susreće svako dijete pri izboru knjige za slobodno vrijeme, oglas je najavljivao ono najvažnije - ovaj put, knjiga bira čitatelja! U svakoj se omotnici nalazilo nekoliko stranica pojedine knjige / priče / slikovnice, svaki je od ovih odlomaka bio označen samo šifrom, a omotnice su se zatvorene nalazile u kutiji. Kad je kutija stigla do pojedinog razreda, učenici su izvlačili omotnice, a tim oblikom nagradne igre akcija je samo imala jači odjek. Oni učenici kojima se odlomak svidio, mogli su doći u knjižnicu i po šifri saznati o kojoj se knjizi radi i posuditi je.

Generalno zadovoljan rezultatima, ovaj mladi i nadobudni knjižničar planira još puno ovakvih neočekivanih novotarija!

Zašto knjižničarke nikad nema?

Kako radim po pola radnog vremena u dvije škole, svaki drugi dan me u jednoj od njih nema. Malo učenika, naravno, pročita raspored rada školske knjižnice koji je uredno izvješten na vratima, pa se često događa da dolaze u knjižnicu baš kad knjižničarke nema.

Kad vas sljedeći dan dočekaju komentari "Vas nije bilo!", "Zašto vas nije bilo?", "A zašto radite u dvije škole?", "Nemojte više raditi u onoj drugoj!" onda morate priznati da vole, žele ili trebaju dolaziti u knjižnicu i da posao koji radite nije uzaludan.

I tako je jedna od najboljih nagrada knjižničarskog posla ovom početniku postao još jedan prigovor, osobno uzet kao kompliment: "A zašto knjižničarke nema!?"

U KOPRIVNICI ODRŽAN SKUP RAVNATELJA ŠKOLA I ŠKOLSKIH KNJIŽNIČARA

Piše: Ljiljana Vugrinec

Knjižnica i čitaonica "Fran Galović" bila je 22. studenog 2006. domaćin zajedničkog sastanka ravnatelja svih škola i školskih knjižničara iz Koprivničko-križevačke županije, kojeg su zajednički organizirali županijska matična Knjižnica i čitaonica "Fran Galović" i Županijsko stručno vijeće školskih knjižničara, u suradnji s Uredom državne uprave u Koprivničko-križevačkoj županiji.

Školski knjižničari i ravnatelji na skupu u Koprivnici

Do inicijative za organiziranjem ovog stručnog skupa, kojem je prisustvovalo pedesetak ravnatelja škola i školskih knjižničara s područja cijele Županije, došlo je zbog potrebe razjašnjavanja temeljnih pitanja vezanih uz djelokrug rada i poslovanje školskih knjižnica, osobito u pogledu njihove značajne uloge pri uvođenju Hrvatskog nacionalnog obrazovnog standarda. Istovremeno, cilj skupa bio je istaknuti potrebu i važnost suradnje knjižničara i ravnatelja, kao najužeg tima zaduženog za uspostavljanje uspješne školske knjižnice, kao kulturno-informacijskog središta suvremene škole.

Ljiljana Vugrinec, voditeljica Županijske matične službe za knjižnice Koprivničko-križevačke županije, u uvodnom je izlaganju izvijestila o aktualnom stanju školskih knjižnica Koprivničko-križevačke županije,

usporedbom podataka prikupljenih tijekom deset godina djelovanja Županijske matične službe.

Stručna izlaganja potom su održale tri savjetnice za školske knjižnice. Viša savjetnica za školske knjižnice u Ministarstvu znanosti, obrazovanja i športa, Mira Zovko, u svom je izlaganju informirala ravnatelje i školske knjižničare o najvažnijim zakonskim i podzakonskim aktima kojima je uređeno poslovanje školskih knjižnica. O školskoj knjižnici u novom Nastavnom planu i programu za osnovnu školu govorila je Biserka Šušnjić, viša savjetnica za školske knjižnice u Agenciji za odgoj i obrazovanje. Kao značajnu novost, ona je istaknula uvođenje Knjižničnog odgoja i obrazovanja u nastavni plan za osnovne škole. Izlaganje o ulozi matične službe u stručnom radu školske knjižnice, koje je pripremila Veronika Čelić-Tica, prof., savjetnica za školske knjižnice u Hrvatskom zavodu za knjižničarstvo pri Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu - zbog spriječenosti autorice - održala je Jadranka Slobodanac, savjetnica za narodne knjižnice u NSK.

Nada Poturiček, školska knjižničarka-savjetnica, ujedno voditeljica Županijskog stručnog vijeća školskih knjižničara Koprivničko-križevačke županije, održala je izlaganje pod nazivom "Knjižničar u školi", s naglaskom na najvažnije teme iz svakodnevne prakse školskih knjižničara.

Potom su uslijedili - kao primjeri dobre prakse - prikazi rada odabranih školskih knjižnica, koje su se svojim rezultatima uvrstile među najuspješnije u našoj Županiji. Rad knjižnice OŠ "Antun Nemčić Gostovinski" prezentirale su ravnateljica škole Gordana Gazdić-Buhanec i školska knjižničarka Luca Matić. Zatim je školska knjižničarka Đurđica Krčmar predstavila vrlo uspješnu knjižnicu OŠ prof. Franje Viktora Šignjara iz Virja, a na kraju je putem izloženog postera prikazano nastajanje jedne sasvim nove školske knjižnice - one u OŠ Kloštar Podravski, koja radi tek drugu školsku godinu, ali već ima iza sebe vrlo lijepe i zapažene rezultate.

KNJIŽNIČARI U ŠKOLSKOM OKRUŽENJU

Predavanje za knjižničare i ravnatelje, Koprivnica, 22. studenoga 2006.

Piše: Nada Poturiček

Općeprihvaćena je činjenica da je znanje "crno zlato" budućnosti. Svi znamo da nam budućnost ovisi o sposobnosti učenja novih sadržaja. Nove sadržaje možemo usvajati samo uz nove načine, oblike i metode poučavanja i učenja. Knjižničarstvo je područje koje se brzo razvija i koje je posljednjih godina doživjelo velike promjene. Školski se knjižničar od učitelja priučenoga za nabavu, obradu i posudbu knjiga razvio do informacijskoga stručnjaka osposobljenoga za pribavljanje i posredovanje različitih sadržaja.

Današnja djeca drugačija su od nekadašnjih generacija, zanimaju ih novi sadržaji, imaju drugačiji senzibilitet. Djeca i mladi trebaju nove metode, načine i oblike poučavanja.

Knjižničari se obrazuju za nove zahtjeve (četverogodišnji studij informatologije - smjer bibliotekarstvo ili dvogodišnji studij bibliotekarstva). No, je li to dovoljno? Nije. Mladi danas trebaju osobe koje će svjedočiti vlastitim primjerom ono što od njih traže. Trebaju osobe iskreno oduševljene za učenje, čitanje i

bavljenje njima da bi se oni oduševili za isto. Zašto moramo ulagati toliki trud cijeloga života? Zato što je pred nama, školskim knjižničarima, velika odgovornost. Knjižničar kreira fond, određuje što će djeca čitati, a time i što neće, kada će i na koji način učiti neke sadržaje, koliko će građe učenicima biti redovito dostupno i kako će se knjižnično-informacijski opismeniti, koja će građa biti učiteljima u školi na raspolaganju itd. Knjižnica pridonosi ukupnom učeničkom postignuću i mjesto je napredovanja i učenika i učitelja, jedina služi svim sudionicima u obrazovanju: učenicima, učiteljima i roditeljima, obuhvaća i podržava cijelu obrazovnu piramidu. U školi je knjižničar jedina osoba koja ima izravan kontakt sa svakim učenikom, svaki učenik pročita barem jedno lektirno djelo, u knjižnici izradi barem jednu zadaću, svaki učenik, dakle, nekoliko puta tijekom školovanja doživi osobni susret s knjižničarem. Knjižničari su, dakle, osposobljeni za posredovanje nekih važnih znanja i razvijanje nekih učeničkih kompetencija i vrijednosti. No, u velikom broju pokazuju nezadovoljstvo poslom, radnim uvjetima i okruženjem. Pitanje je kako to da se u školama teško mijenja položaj knjižničara.

Nerijetko ravnatelji "popunjavaju" upražnjena ili novootvorena radna mjesta knjižničara nestručnim osobama, dok to, npr., uglavnom ne čine s drugim područjima. Nadalje, knjižničari se često žale na zaduženja koja ne spadaju u našu struku, a ravnatelji to nazivaju ostalim poslovima, što ometa ispunjenje redovnog programa, zbog čega učenici gube povjerenje u knjižnicu, a potom je prestaju posjećivati itd.

Držeći aktive, radionice, predavanja, čula bih na što se sve knjižničari žale. U anketi za ocjenjivanje radionice ili aktiva postavljala sam knjižničarima i ova pitanja:

Što te na poslu najviše veseli? Što ti na poslu najviše smeta?

Obradila sam rezultate ove pripreme za anketu, i iznijela ih na stručnom skupu svoga županijskog vijeća, održanom u listopadu 2006., sa željom da se ravnatelji i knjižničari međusobno pogledaju iz drugoga kuta i bolje razumiju jedni druge, što će u konačnici biti korisno svim sudionicima nastavnoga procesa.

Na aktivu sam ravnatelje zamolila da ispune sljedeći anketni listić.

Kako vidite svoga školskoga knjižničara?

1. Kao i ostale nastavnice
2. Imaju lakši posao nego nastavnici
3. Ne primijetim kad ga (je) nema u školi
4. Nisam o tome razmišljao
5. Ima nezahtjevan posao pa od njega očekujem više angažmana u tekućim poslovima
6. Sposoban, pouzdan i savjestan
7. Posebno je darovit(a) za rad s učenicima
8. Pokretač je važnih akcija u školi
9. Da mogu, rado bih zaposlio nekog obrazovnijeg i sposobnijeg
10. Nešto drugo _____

Obradila sam rezultate i iznijela ih tijekom predavanja :

- 3 ravnatelja zaokružila su odgovore 6, 7, 8, dakle, vide svoje knjižničare kao sposobne i važne osobe
- 2 ravnatelja zaokružila su odgovor br. 1
- 6 ravnatelja zaokružilo je odgovore 2, 3 i 5
- 2 ravnatelja zaokružila su odgovor 9.

Zatim sam predstavila knjižnicu na sljedeći način:

Knjižnica - utočište:

- ublažava socijalne, intelektualne, vjerske, i sve druge razlike i nepravde
- knjižničar mora biti posebno senzibiliziran za djecu, njihove potrebe, poznavati dječju psihologiju i "različite tipove učenika" jer je knjižnica "korektiv škole i društva"- ublažava probleme s pretrpanim odjelima i sl. jer uč. u knjižnicu dolaze u manjim grupama ili pojedinačno.

Ako knjižnica nije učenicima dostupna uvijek u isto vrijeme, ako se naruši raspored i oduzme im se "redovni termin korištenja usluga", učenici lako odustaju.

Pitanje za knjižničare: Prepoznajete li se u ovom opisu? (5 od 30-ak dalo je potvrđan odgovor).

Postavila sam pitanje ravnateljima: Nalazi li se knjižnica na jednom od prva 3 mjesta na listi Vaših školskih prioriteta (od 13 anketiranih ravnatelja samo su 2 odgovorila potvrdno na postavljeno pitanje)

Tvrdim da nedovoljno dobrim odnosom prema knjižnici činimo INTELEKTUALNO NASILJE NAD DJECOM - ODUZIMANJE PRAVA NA UČENJE.

Zašto djeca ne poštuju učenje, ozbiljan rad, učitelje? Ako mi ne poštuju njihova prava i potrebe, oni prestanu poštivati prostor, sadržaj i nas.

Evo pitanja koja sam postavljala knjižničarima:

Koje su prednosti rada u knjižnici u odnosu na nastavu? Što te na poslu veseli, a što ti najviše smeta? Tko može pomoći da tvoj rad bude kvalitetniji, učinkovitiji i zadovoljstvo poslom veće?

Odgovori

Što me veseli? Prednosti moga posla?

- mogu katkad slušati glazbu dok radim
- ne moram djecu ocjenjivati pa znam što čine zbog mene i moga poticaja
- nisam vezan za strogo određen program pa ga dijelom sam kreiram i sl.

Što mi najviše smeta?

- ravnatelj misli da je moj posao samo posudba knjiga pa me opterećuje hrpom drugih poslova
- neravnopravnost u odnosu na nastavnike, bilo kakva nastava uvijek ima prednost pred knjižnicom
- ubijam se od posla, a nitko u školi ne zna što radim
- moj potencijal u školi nije iskorišten i uglavnom se osjećam jadno i zapostavljeno i sl.

Sve se navedeno može događati zbog nekih nelogičnosti vezanih uz školsko knjižničarstvo:

Zakon pri zapošljavanju jednako tretira učitelje bez stručnoga bibliotekarskog ispita i profesore s četverogod. studijem bibliotekarstva; Samo bibliotekari moraju polagati 2 stručna ispita; Samo bibliotekari imaju 2 nadzora i sl.

Zašto se knjižničari djelotvornije ne zauzmu za sebe, otvoreno je pitanje. Mi knjižničari bismo, dakle, morali više poraditi na podizanju vlastitoga samopouzdanja i oduševljenja za posao koji radimo i trebali bismo biti uporniji u predstavljanju uloge knjižnice u odgojno-obrazovnom procesu. Ako dobro radimo svoj posao i ako smo mi sigurni u njegovu važnost, ne bi trebalo biti teško uvjeriti druge. Mi koji se toliko družimo s izvorima znanja, djecom i lijepom književnošću, vjerojatno imamo veliko srce, a u veliko srce stanu i učenici i roditelji i kolege i ravnatelji. Tako nastaje zajedništvo, a ono je dobar temelj za rješavanje svih problema.

Dakle, očekujem da ćemo mnoge stvari poboljšati već do sljedećega našeg stručnog skupa.

O RADU STRUČNOG VIJEĆA ŠKOLSKIH KNJIŽNIČARA BJELOVARSKO-BILOGORSKE ŽUPANIJE

Piše Mirjana Milinović:

Tijekom posljednih godinu dana održana su četiri sastanka Stručnog vijeća školskih knjižničara Bjelovarsko-bilogorske županije, od toga dva zajedno s knjižničarima Virovitičko-podravške županije, jer smo odavno zaključili da na taj način bolje razmjenjujemo iskustva,

a i praktičnije je zbog stručnih predavanja.

17. ožujka 2006. održan je stručni skup u Trgovačkoj školi Bjelovar (za dvije županije), 6. srpnja 2006. u Osnovnoj školi Rovišće, 7. rujna 2006. u OŠ Mate Lovraka u Velikom Grđevcu te posljednji, 29. stručni skup, u OŠ Vladimira Nazora u Daruvaru, također za dvije županije.

Sastavljajući plan i program rada Vijeća nastojim pratiti želje svojih kolega i ići uvijek ukorak s onim što se novo zbiva u području naše struke. Također, nikada ništa ne planiram sama, već to uvijek činim u suradnji s kolegom Ilijom Pejićem, voditeljem Županijske matične službe. S obzirom da je naš posao specifičan i da moramo pratiti struku, ali imamo i metodički / učiteljski dio posla, teme su dvovrsne: stručne i metodičke. Tako smo tijekom ova četiri susreta obradili sljedeće stručne teme:

- Obrada neknjižne građe, predavač je bila Tina Gatalica
- Revizija i otpis u Metelu, predavači su bili gosp. Danko Tkalec i Ilija Pejić

Osim ovih, strogo knjižničarskih tema, imali smo pregršt tema više vezanih uz rad s učenicima te neizostavna izvješća s raznih seminara, stručnih putovanja i sl. Nabrajam:

- Subkulture i školska knjižnica, Nikolina Marinić i Marko Dragičević
- Timsko planiranje i programiranje nastave, Marija Magoc-Delalić
- Ostvarivanje nastavnih tema u integriranoj nastavi, Mira Barberić
- Projektno učenje, autorica ovog priloga
- O radionicama i timskom radu, Mira Barberić
- Komunikacija i školska knjižnica, Alica Bačeković
- Komunikacija školskog knjižničara s osobljem škole, Jadranka Đoreski
- Asertivnost, Mirela Ileković, psihologinja u OŠ Rovišće

Kolega Ilija Pejić upoznao nas je s knjižnicama u Nizozemskoj i predstavio projekt Informacije o EU, a Jerko Barišić dao vrlo zanimljiv prikaz 18. proljetne škole školskih knjižničara. Gđa Biserka Šušnjić, viša savjetnica, koja rado

dolazi na naše sastanke, govorila je o sudjelovanju školskog knjižničara u novom Nastavnom planu i programu za OŠ te o određivanju ciljeva poučavanja u školskoj knjižnici.

Zahvaljujem svima koji su na bilo koji način aktivno sudjelovali u radu našega Vijeća, a ostale pozivam na još bolju suradnju. Ovaj posao možemo kvalitetno raditi samo ako smo zajedno, prenoseći jedni drugima iskustva - dobra, ali i loša. Jer, doista, "nitko od nas nije otok".

A da na našim sastancima može biti i zabavno i poučno, govore sličice:

Ovo nije tulum knjižničara, nego dramska radionica Nikoline Marinić

A ovo nisu knjižničari zalutali u grđevačkoj šumi, nego knjižničari - ljubitelji prirode

EDUKACIJE U METELU

Piše: Ilija Pejić

Za preostale školske knjižnice Bjelovarsko-bilogorske i Virovitičko-podravске županije koje su na posljetku ušle u sustav informatizacije, Matična služba je organizirala edukaciju u Metelu koja je održana 19.9.2006.g. u bjelovarskoj Narodnoj knjižnici "P. Preradović". Prvom dijelu edukacije (preuzimanje zapisa, kreiranje vlastite baze, ispis naljepnica, ispis kataložnih listića, ućlanjivanje učitelja i ućenika, osnove pretraživanja te restauracija i zaštita) odazvalo se 13 knjižničara: Ivanka Ferenćić (Tehnička škola Bjelovar), Gabriela Sušac (Srednja škola Čazma), Ana Delić (Srednja škola B. Kašića G. Polje), Romana Horvat (Srednja škola Daruvar), Maja Pejić (OŠ Nova Raća), Ivanka Novoselac (OŠ M. Pereša Kapela), Zvezdana Barila-Faletar (OŠ Štefanje), Barbara Ljubić (OŠ Trnovitica), Marina Petrnal

Edukacija u Metelu, 2. dio, Bjelovar, 1.3.2007.

(OŠ Sirać), Dinko Vekić (OŠ Mikleuš), Karlo Vranješ (OŠ V. Nazora Virovitica), Saša Topić (OŠ I. G. Kovačića Gornje Bazje) i Melita Schmitz (OŠ E. Kumičića Slatina).

Drugi dio edukacije (Narodna knjižnica "P. Preradović" Bjelovar, 1.3.2007.) bio je u cijelosti posvećen samostalnoj obradi knjiga, ali i druge građe.

Na početku je ponovljeno sve o preuzimanju zapisa (iz baze ili preko Interneta). U proteklih pet mjeseci neki od knjižničara obradili su veliki dio svoga fonda. Ostao im je manji dio građe koju nisu našli u bazi pa će je sami obraditi u modulu "knjiga ođevidentiranje ođmonografije". Istodobno radeći u modulu "knjiga" mogli su ponoviti sva stećena znanja o klasifikaciji i katalogizaciji, ali i o tehničkoj obradi (inventarizaciji, signiranju, ispisu naljepnica za knjige...). S modulom "knjiga" vezani su i mnogi ispisi: nakladnika, biltena prinova, otpisa... Dogovoreno je da knjižnice nadalje vode inventarne knjige u elektronićkom obliku, a od kataloga na listićima samo matićni zbog revizije. Edukaciji se odazvalo 6 knjižničara: Ivanka Novoselac, Snježana Margetić (OŠ Veliko Trojstvo), Maja Pejić, Zvezdana Barila-Faletar, Dinko Vekić i Saša Topić.

Edukacije su vodili D. Tkalec, programer Metela i I. Pejić, viši knjižničar i voditelj ŽMS-a.

Još jedna edukacija u Metelu (2. dio) za preostale knjižničare (I. Ferenćić, A. Delić, M. Schmitz, R. Horvat, M. Petrnal, B. Ljubić i K. Vranješ) bit će organizirana u lipnju 2007.g., najvjerojatnije u virovitićkoj Gradskoj knjižnici.

ISPLATI SE ČITATI

Piše: Alica Baćeković

Već nekoliko godina Mozaik knjiga organizira tematske kvizove za poticanje ćitanja u kojima vrlo rado sudjeluju i ućenici Ekonomske i birotehnićke škole Bjelovar. Tako su u 2006. godini sudjelovali u kvizovima "Jaki bez droge" i "U ćast Nikole Tesle". Tema prvog kviza bila je droga i njezini štetni ućinci. Ućenici su trebali proćitati tri knjige u kojima su se susreli s intimnim prićama i tragićnim sudbinama mladih ljudi koji su prošli pakao droge, a nakon toga su ispunjavali upitnik u kojemu su mogli pokazati znanje o proćitanome.

Premda je u našoj školskoj knjižnici bio samo po jedan primjerak od svake knjige, ućenici su bili vrlo tolerantni i susretljivi i međusobno su ih izmjenjivali. Neki su knjige posudili i u Narodnoj knjižnici "Petar Preradović" koja je također sudjelovala u kvizu. Ispunjene upitnike ućenici su poslali u Zagreb i prava je sreća da je od triju nagrada koje je Mozaik knjiga dijelila, jedna nagrada, i to druga, završila u rukama Vedrane Kendel iz 3. b razreda koja je nagrađena enciklopedijom o životinjama.

Drugi je kviz bio posvećen 150. godišnjici rođenja Nikole Tesle. I ovaj su put ućenici vrijedno ćitali knjige i ispunjavali upitnike. Moram priznati da je napetost išćekivanja školskog pobjednika bila vrlo velika jer je

Martin i knjižničarka na dodjeli nagrada

školski pobjednik imao ćast sudjelovati na svećanoj dodjeli nagrada u Zagrebu. I konaćno, kasno navećer, saznali smo pobjednika! Jedan od najćešćih posjetitelja školske knjižnice, Martin Mikša iz 2. d, proglašen je školskim pobjednikom.

Premda na dodjeli nagrada 10. studenoga 2006. u Zagrebu na Interliber njegovo ime nije izvućeno i nije dobio nagradu, Martina je škola nagrađila Satelitskim atlasom Hrvatske te besplatnim odlaskom u Zagreb na dodjelu nagrada. I tko onda kaće da se ćitanje ne isplati?!

“PJESNICI SU ČUĐENJE U SVIJETU”

Čitanje i pisanje lirskih pjesama u Ekonomskoj i birotehničkoj školi Bjelovar

Pišu: Alica Bačeković i Sanja Maciček

Sve nas je barem jednom u životu ponijela inspiracija da napišemo pjesmu i da svoje osjećaje pustimo da teku po papiru u savršen sklad stihova. Premda za čitanje i pisanje lirskih pjesama nema vremenskoga i prostornoga ograničenja, idealno vrijeme za to je 21. ožujka - Svjetski dan pjesništva.

U Ekonomskoj i birotehničkoj školi u Bjelovaru toga je dana školska knjižničarka Alica Bačeković svakome razredu pripremila iznenađenje. U njihovim razrednim dnevnicima čekala ih je pjesma pod šifrom, koju su trebali pročitati na prvom školskom satu. Da bi otkrili autora, učenici su morali doći u školsku knjižnicu i reći šifru pjesme, a sve zainteresirane knjižničarka je nagradila straničnicima koje su prethodno izradili učenici kao reklame za svoje vježbeničke tvrtke. Šteta što nam je knjižnica vrlo malena jer sljedećih nekoliko dana nije mogla odjednom primiti sve zainteresirane učenike. Učenicima je posebno iznenađenje bila spoznaja da i njihovi profesori pišu i objavljuju zbirke pjesama pa su mnogi od njih poželjeli pročitati zbirke pjesama naše profesorice i pjesnikinje Katice Kovrlije. Uz njezine pjesme, učenici su posuđivali i zbirke pjesama Slađana Lipovca i Branislava Oblučara koje smo nekoliko mjeseci ranije ugostili i s kojima smo proveli vrlo zanimljivo i dirljivo književno popodne.

Istoga dana, 21. ožujka, organizirana je i radionica pisanja lirskih pjesama koju je također organizirala školska knjižničarka. Na radionici su sudjelovali zainteresirani učenici svih razreda i profesori hrvatskoga jezika: Katica Kovrlija, Milica Šepak i Marko Dragičević koji su učenicima približili svoje viđenje pjesništva.

Da bi motivirala sudionike radionice za pisanje pjesama, profesorica Kovrlija pročitala je svoju pjesmu “Sarajevski notturno” koja je nastala na obali rijeke Miljacke u Sarajevu, na školskom izletu u listopadu prošle godine. Pjesma je inspirirana Tadijanovićevom pjesmom “Večer nad gradom”. Tako su učenici saznali da mnogi pjesnici imaju svoje uzore, ali i da pjesma ponekad mora dugo sazrijevati u pjesniku, poput ploda.

Inspirativna atmosfera na radionici

Poster o pjesnicima

O pogreškama koje učenici često rade dok pokušavaju napisati pjesmu te kako te pogreške izbjeći, govorio je profesor Marko Dragičević, a učenica 3.a, Maja Kolak, koja je vodila radionicu, ponudila je učenicima pojmove koje su trebali uvrstiti u svoju pjesmu.

Radionica je iznjedrila pedesetak zanimljivih pjesama, a ponajbolje su učenici čitali u Bjelovarskom kazalištu 22. ožujka 2007. na manifestaciji “Svatko može pet minuta, nitko ne može dva puta”, organiziranoj povodom Goranovog proljeća. Publika je odlično reagirala na njihove pjesme, a svoje su pjesme čitali Tomislava Šobak, Maja Kolak, Martin Mikša, Marko Lukač, Sanja Maciček i Mihael Haraminec. Upravo je Mihaela Haraminca žiri, sastavljen od afirmiranih i priznatih pjesnika, nagradio trećom od četiriju nagrada, zbog čega smo te večeri bili posebno sretni i ponosni.

Osim što su se odlično zabavili, učenici su na ovoj radionici mnogo naučili o poeziji, o procesu pisanja pjesama, ali su imali i priliku pokazati svoje pjesničke sposobnosti. Zbog toga je radionica ponovljena na Danima slobodne nastave koji se u našoj školi održavaju već četrnaest godina. Tko zna, možda je baš na tim radionicama probuđen neki novi mladi pjesnik...

UPOTRIJEBI NEPOTREBNO

Piše: Ana Mišoković

Knjižničari OŠ "Prof. Blaž Mađer" Novigrad Podravski svake godine ostvaruju po jedan projekt. U šk. god. 2006./07. odabrali smo projekt GODIŠNJA DOBA U ŠKOLSKOM PARKU, a ostvarit ćemo ga u okviru slobodnih aktivnosti. Ključni zadatak u

realizaciji projekta glasi: UPOTRIJEBI NEPOTREBNO.

Kako su učenici knjižničari vrlo svestrani, nije nam bilo teško osmisliti projekt u kojem se od učenika očekuju kreativnost, maštovitost, povezivanje ideja, suradnja među učenicima, zajedničko stvaranje i želja da predstavimo nešto novo što možemo ostvariti sami.

Iz odgojnih zadataka našeg projekta izdvojiti ću: razvoj interesa za stvaranjem, korištenje mašte i sposobnosti, interes i potrebu za kreativnim izričajem i potrebu za ugodnim iskorištavanjem slobodnog vremena, doživljavanje osobnog zadovoljstva u realizaciji postignutoga, kao i potrebu kolektivnog doprinosa u realizaciji dogovorenih zadataka.

Konačni zadatak projekta bio je svojim radom odgojno utjecati na ostale učenike i prezentirati predmete uporabne vrijednosti izrađene u vlastitim kreacijama od nepotrebnog materijala iz našeg najužeg okoliša. U realizaciju uključeni su svi učenici knjižničari, a zadatak nam je u svakom godišnjem dobu ostvariti 3-5 radova.

IDEJA - godišnja doba u školskom parku

MOTIV - školski park i sve u njemu

MATERIJAL - sve u školskom parku

I, aktivnosti su započele.

1. AKTIVNOST : JESEN

(izrađujemo slike - podloga pluto)

Jesen u salvetnoj tehnici

Za izradu slika koristimo uvelo lišće s drveća iz školskog parka i bilje s livade ispred škole. Slike izrađujemo u salvetnoj tehnici. Nije nam bilo teško prikupiti materijal, jer naš park obiluje raznovrsnim stablima i ukrasnim grmljem.

Učenici su marljivo prešali lišće i bilje i donijeli ga mnogo više no što smo stigli upotrijebiti u izradi slika jeseni. Bilo je tu lišća običnog javora, japanske trešnje, lijeske, kruške, lipe, gloga, hortenzije, ligustruma, breze, crvene vrbe i raznog bilja s livade.

Naučili smo salvetnu tehniku upotrijebiti na vrlo neobičan način i tako ćemo dio školskog parka unijeti i u zatvoreni prostor gdje može poslužiti kao zanimljiv ukras. Iskoristit ćemo stabljiku kukuruza i njome uokviriti vrlo maštovite slike. Prostor za izlaganje jeseni obogatit ćemo literarnim radovima učenika ili pjesmama autora dječje poezije.

2. AKTIVNOST - ZIMA

(izrađujemo aranžman od mahovine i kućice za ptice)

Tko bi rekao da u našem parku ima mahovine ljepše no što se u šumi može pronaći, a mi smo je upotrijebili u aranžmanu na otpaljoj kori drveta i ukrasili borićima od češera raznih vrsta crnogorice.

Školski domar uređivao je krošnju lijepje breze, a mi smo u mnogo nepotrebnog materijala pronašli ideju. Pticama smo podarili najmaštovitije kućice od kore bagrema i breze s krovčićima od slame. Nove ćemo nastambe montirati na zajedničko postolje od debljih grana breze različitih visina i bit će to naš zimski aranžman dekorativno zanimljiv i korisno upotrebljiv. Nismo imali poticaja za radove u snježnoj bjelini s obzirom da je ova zima bila vrlo neobična - bez snijega.

3. AKTIVNOST: PROLJEĆE

Proljeće će biti vrlo zanimljivo, jer su u bogatstvu našeg parka skrivena mnoga još neprimijećena iznenađenja.

4. AKTIVNOST: LJETO

Ljeto će biti vjerojatno raskošno, zasad još bez određenih zadataka, jer čekamo da nam materijal za rad ono ponudi samo. I tako ćemo aktivnosti privesti kraju do Dana škole i prezentirati ih na najbolji mogući način.

*Što to knjižničari tako vrijedno rade
dok kućice za ptice izrađuju.*

Ma oni se samo igraju,

otkrivaju, stvaraju

i maštu otvaraju

pa nastane tako

i lijepa slika

od lišća raznolika.

Želite li znati tko su ?

*Mario, Josipa, Mateja, Lucija, Monika, Sara, Emma, Martina,
Valentina i Ana.*

Eto, to su.

Ovako mi podršku dajemo HNOS - u.

ISTRAŽIVAČKI PROJEKTI U KNJIŽNICI

Piše: Đurđica Krčmar

Školska knjižnica OŠ prof. Franje Viktora Šignjara Virje na svu sreću nije skućeni pro-stor u kojem se samo posuđuju knjige i briše prašina s polica, već je to jedno multinamjensko središte koje je izravno svojim radom uključeno u odgojno-obrazovni sustav

škole te pruža učenicima različite oblike zabave, ali i rada, bilo kreativnog ili intelektualnog. Između ostaloga, tu su i istraživački projekti koje osmišljavamo već treću godinu povodom Kajkavskog etnografskog kviza u sklopu Dana općine Virje.

Igrom i druženjem s učenicima iz susjednih škola nastojimo upotpuniti i obogatiti naše poznavanje zavičajne kajkavštine, proširiti znanje o nama samima, spasiti od zaborava naše narodno blago, običaje i sve ono što nam izmiče pred jurećim vlakom globalizacije. Jezičnim istraživanjem s područja kajkavštine (lingvistika, etnologija) svaka ekipa može ukazati na različitosti i ljepote svog mjesnog poddijalekta.

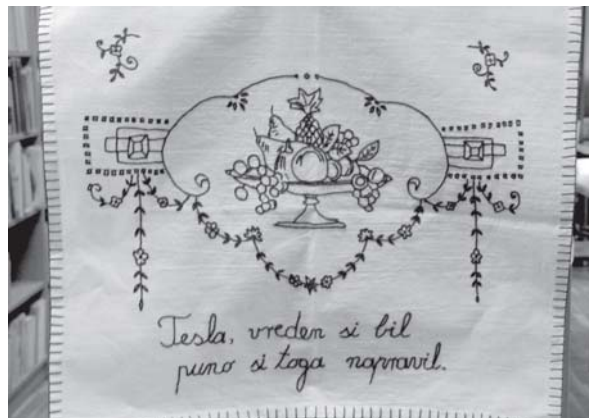
U protekle tri godine istraživali smo Virovska prezimena, Frazeme vezane uz nazive životinja i Zidne kuharice. Na sastancima mladih knjižničara razgovarali smo o mogućim temama istraživačkog projekta, postavljali teze, problemska pitanja i metodičke korake istraživanja, a pritom smo surađivali sa svim učenicima pa i nastavnicima naše škole.

Zašto frazemi??? Slušajući razgovore naših starijih, učinilo nam se da u svakodnevnom razgovorima vrlo često koriste upravo frazeme vezane uz nazive životinja (sigurno ste čuli nekoga da kaže: kaj blejš kak tele vu šarena vrata). Učenici su u literaturi prvo pronašli definiciju FRAZEMA. Sastavili su popis svih (ne)domaćih životinja koje se najčešće javljaju u razgovorima Virovki i Virovaca (imaš jezika kak krava repa), a potom su uz pomoć baka, djedova i literature zabilježili sve oblike frazema u kojima se javljaju nazivi tih životinja i njihova pojašnjenja. Najprije smo odvojili frazeme s pozitivnim karakteristikama od onih s negativnim. (poslušen kak cucek / dosaden kak vuš). Uočili smo i to da među životinjama postoji poštena podjela na muške i ženske poslove (stari jarc / nedokazane koze). Najgore je u svakom slučaju prošla svinja koja je kriva svim ženama kad si muži "malo popiju" (smrdiš/ nalejan si kak svinja).

Svoje rezultate istraživanja poslali smo našim prijateljima u OŠ Gornje Jesenje i OŠ Milana Brozovića iz Kastva koji su nam opet vratili rezultate svojih istraživanja. Usporedivši njihove i naše primjere s primjerima iz Frazeološkog rječnika uočili smo tek male razlike u značenjima i ponekim nazivima životinja, naprimjer: našem mačku u Gornjem Jesenju kažu - mojca, mravljici mromlja, šklopku klop.

Pozabavili smo se i jezičnim karakteristikama frazema u kajkavskom narječju, o čemu više možete saznati na našim web stranicama. Uspješnost istraživačkog projekta pamtit ćemo i po tome što smo kao pobjednici na Etnokvizu osvojili sedmodnevno ljetovanje u Selcu.

Idući istraživački projekt bile su Zidne kuharice za koje je opet vrlo karakteristično to što je svaka domaćica u kuhinji imala bar jednu zidnu kuharicu, ali nijedna nije sadržavala tekst na kajkavskom dijalektu.

Zidna kuharica na temu Tesle

Rad na Zidnim kuharicama produžili smo i na Dane otvorenih učionica sa svrhom obilježavanja godišnjice velikih genija N. Tesle (150 godina rođenja) i W. A. Mozarta (250 godina rođenja). U suradnji s prof. Maricom Cik-Adaković željeli smo senzibilizirati učenike za poštovanje velikih ljudi i povezati naše zavičajne osobitosti s njihovim djelima.

U radionici koja je trajala 4 školska sata sudjelovali su učenici 6. i 8. razreda, roditelji i bake. U pripremnom dijelu radionice održane u školskoj knjižnici učenici su se rasporedili po skupinama zajedno s mamama i bakama. Nakon kratkog dogovora uz glazbu Wolfganga Amadeusa Mozarta uslijedilo je upoznavanje s biografijama Tesle i Mozarta. Dvije predstavnice mladih knjižničara izvjestile su o istraživanju knjižničara (objavljenim u novom broju školskog časopisa "Mali Virovec" (str.24-25) "KAJ - nema ga na zidnim kuharicama?")

Temeljem zaključka do kojeg su došli učenici sudionici kajkavskog Etnokviza (Marija Lukić i Antonio Ljubić) osmislili smo naš daljnji rad. Tražeći nit poveznicu djela W. A. Mozarta i N. Tesle s nama Hrvatima kajkavcima odlučili smo se za revitalizaciju zidnih kuharica koje su daroviti crtači radili po uzoru na starinske kuharice, ali i osmišljavali i neke svoje motive. U tekstualnom dijelu htjeli smo ispraviti nepravdu izostavljanja dragog nam KAJ-a na zidnim kuharicama. U literarnoj radionici učenici su osmišljavali stihove za zidnjake, dvije mame i dvije bake su s djevojkama prvo fodrukale, a zatim jednobojno našivavale zidne kuharice. Na samom kraju preostalo je čitanje i korekcija uradaka o N. Tesli i W. A. Mozartu, odabir najuspjelije i fodrukanje iste na platno.

- Naš Tesla je majstor pravi, gazdarici struje ne fali, a Mozart glazbom život slavi.

- U Teslinom rodnom kraju sve kuharice po struji ga znaju!

Na prezentaciji rezultata rada predstavili smo učinjeno u ugodnom suradničkom ozračju s mamama i bakama te smo dogovorili daljnji tijek aktivnosti izrade zidnih kuharica i prodaje na Dječjem sajmu s našim tekstovima nastalim na Danu otvorenih učionica 2006.

MEĐUNARODNI DAN TOLERANCIJE U OŠ GRGURA KARLOVČANA ĐURĐEVAC

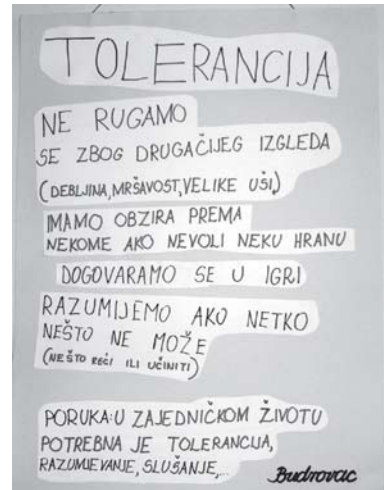
Piše: *Nataša Švaco*

Međunarodni dan tolerancije u našoj školi obilježen je 16. studenoga 2006. kampanjom pod nazivom "Svi različiti/svi jednaki". U akciji su sudjelovali svi učenici, učitelji i ostali djelatnici naše škole.

Tijekom cijelog tjedna izrađivali su se plakati i posteru na temu sprječavanja nasilja i ohrabrenja mladih u izgradnji mirnog društva, temeljenog na različitosti, u duhu poštivanja, tolerancije i međusobnog razumijevanja. U knjižnici je bilo veselo i radno.

Svi posteru izloženi su u našoj školskoj knjižnici. S likovnim i literarnim radovima učenika uređene su učionice, školski hodnici, razredni panoi.

U višim razrednim odjelima održane su i parlaonice na ovu temu.

Na dan 16. i 17. studenoga neki sudionici nosili su majice i bedževe s natpisom "Svi različiti/svi jednaki". Proglašeni smo najboljom školom u ovoj akciji na cijeloj županiji.

KAKO UČENJE UČINITI ZABAVNIM ili "KAD ĆEMO OPET RADITI NEŠTO SLIČNO?"

Piše: *Mirjana Milinović*

Prisjećajući se svoga školovanja, nekako mi baš ne pada na um da je pokušaj da se učenje učini zanimljivim, a kamoli zabavnim, bio - kao danas - masovna pojava. Tek nekoliko sporadičnih primjera, malo grupnog rada na hrvatskom i engleskom. Odgajani smo i obrazovani ex cathedra i nitko nas baš nije puno pitao za mišljenje.

No, "sve teče, sve se mijenja", pa tako i promišljanja o metodama učenja. Sva sreća da je tako pa danas imamo neizmjerne mogućnosti kreiranja i organiziranja poučavanja učenja. S obzirom na to da je školski knjižničar u određenoj prednosti u odnosu na učitelje jer on ne ocjenjuje, može stoga biti prisniji s učenicima koji u knjižnicu dolaze kad to stvarno žele, neopterećeni, znajući da sam tu samo da im pomognem, pokušala sam to iskoristiti. Najprije sam ispitala "situaciju na terenu" koja je pokazala da djeca imaju volju naučiti nešto novo što bi im pomoglo da lakše savladaju gradivo i da ga trajnije pamte. Najzainteresiraniji su bili osmaši, svjesni činjenice da uskoro kreću u srednju školu i da će im to dobro doći.

Tako sam, potaknuta jednom davnom radionicom naše kolegice Nade Poturiček, u nekoliko razreda provela

čitanje s predviđanjem na dva, njima nepoznata, teksta: Ivan i tuljanovo krzno i Košulja sretnog čovjeka. Nakon uvoda koji sam počela pitanjem što je za njih kvalitetno čitanje (a odgovori su bili kakve sam i očekivala - ono koje nas dovodi do trajnog znanja, tj. čitanje s razumijevanjem), slijedile su moje upute. Učenici su ih pažljivo pratili, vrijedno bilježili zapažanja u dijaloški dnevnik te na kraju davali zanimljive komentare i zaključke. Shvatili su da čitanje može biti izuzetno zanimljiva aktivnost i naučili još ponešto o kvalitetnom čitanju.

Druga aktivnost koju već neko vrijeme provodim s učenicima jest pisanje sažetka. Znam da je i meni svojedobno bio problem iz "šume kojekakvih podataka" izdvojiti baš ono najvažnije. Razradila sam stoga način rada, koji može biti grupni, ali i individualni, može se raditi u školi ili kod kuće, te naišla na dobar odaziv i izvrsne rezultate. Učenici šestih razreda pisali su sažetke u sklopu nastave književnosti, a radili smo na tekstu Čarobno zrcalo Michaela Endea. Učiteljica Andrea Tuma prethodno je obradila tekst što je bio preduvjet za uspješan rad. Morali su poznavati i razumjeti tekst te

razlikovati kompozicijske dijelove. Po dolasku u knjižnicu, podijeljeni su u 5 grupa i dobili općenite upute:

- postaviti cilj - izrada sažetka
- upotreba predznanja (situacije, leksik)
- postavljanje pitanja (samome sebi, učitelju)
- za svaki odgovor - tražiti potvrde u tekstu
- odbacivanje nebitnog - traženje bitnog
- izdvajanje ključnih podataka
- stvaranje sažetka

Svaka je grupa dobila zadatke za svoj dio teksta:

1. grupa - uvod
2. grupa - zaplet
3. grupa - vrhunac
4. grupa - rasplet
5. grupa - kontrolna - piše sve

Mi volimo učiti

Kako bi lakše pronašli ključne riječi, postavljaju si pitanja: Tko? Što? Gdje? Kada? Kako? Zašto ili zbog čega?

Etape rada bile su sljedeće:

1. upute za rad - do 5 min.
2. sve grupe izdvajaju ključne riječi (za dio za koji su zadužene) - 5 min.
3. jedan član svake grupe čita odabrane ključne riječi - 5 min.

4. pisanje sažetka - 10 min.
5. sažetak najprije čita kontrolna grupa
6. sažetak čitaju ostale grupe redom
7. zajednički zaključak

Za rad je bio dovoljan jedan školski sat.

Sličnu shemu ponovila sam i u osmim razredima na satu povijesti. Kolegica Gordana Margetić-Šunjo trebala je obrađivati nastavnu jedinicu "Kraljeva diktatura i velikosrpska hegemonija", tvrdeći da je taj dio gradiva učenicima nezanimljiv i zato težak.

Prethodno sam se upozнала s tekstom i pripremila ga. Radilo se u knjižnici, u 5 grupa, a svaka je imala svoj zadatak koji su dobili nakon onih općenitih uputa:

1. grupa piše odgovore na uvodna pitanja/ ponavljanje
2. grupa piše Centralizam i velikosrpska hegemonija
3. grupa piše Ubojstvo kralja Aleksandra i uspostava Namjesništva
4. grupa piše Zapostavljanje Hrvatske
5. grupa piše Iseljavanje Hrvata

Služili su se rječnikom i udžbenikom. Tijek rada:

1. uvodni dio - upute - do 5 min.
2. odgovaranje na pitanja na kraju poglavlja - opširno - 15 min.
3. izdvajanje ključnih riječi i na temelju toga pisanje sažetka - 2-3 rečenice - 10 min.
4. izrada umne mape na temelju ključnih riječi - svi zajedno na jedan hamer-papir, svaka grupa piše dio za koji je bila zadužena

Rezultat je bio stvarno izvrstan. Osim što je učenicima zanimljivije ovako učiti u školi, mogu to činiti i samostalno, kod kuće. Učeci dio po dio, praveći bilješke i umnu mapu, naučeno će postati njihovo "vlasništvo", a ne tek nešto što će "izvjetriti" nakon napisanog testa. Kolegice koje su sudjelovale u ovom radu koriste povremeno taj način i dalje, što znači da je zajednički rad urodio plodom. Ističem, stoga, veliki značaj suradnje s kolegama koji u nas, knjižničare, moraju imati povjerenja i ustupiti nam dio svoga vremena, jer samo na taj način možemo raditi na zajedničku dobrobit.

RADIONICA PLAKATA U ŠKOLSKOJ KNJIŽNICI

Piše: Mirjana Milinović

U školi radim već dugi niz godina i za to sam vrijeme uredila stotine panoa i plakata s najrazličitijim temama. Temeljna sam znanja o tome stekla ranije, radeći u Narodnoj knjižnici "Petar Preradović" u Bjelovaru, gdje sam uvijek bila dio tima u kojem su mi iskusnije kolegice rado pomagale i "učile me poslu".

Došavši raditi u školsku knjižnicu, donijela sam sa sobom mnoštvo ideja i dobrih iskustava. No, većinom sam radila sama ili s učenicima. Plakati i panoi koji su tijekom godina znali osvanuti na školskim hodnicima ili u učionicama, varirali su od izvrsnih do prilično loših. Nisam imala namjere nikome nametati svoja iskustva, ali stvar se pokrenula sama od sebe. Sve su me češće kolege pitali za savjet. A moramo priznati da je plakat zahvalna

forma jer njime možemo prikazati svoj rad, obilježiti važnu godišnjicu, dati prikaz noviteta u knjižnici, neki povijesni prikaz ili što god zaželimo. Učenici u tome rado sudjeluju, a najbolja potvrda jest radionica izrade plakata koju sam provodila uoči ovogodišnjega Dana zaljubljenih.

Kolegica Andrea Tuma bila je zainteresirana za zajednički rad predloživši kao temu upravo Valentinovo, a ja sam konkretizirala ideju: radit će se nekoliko podtema za koje učenici trebaju prikupiti materijal - ljubavni filmovi; ljubavni parovi na filmu / u književnosti; ljubavne pjesme / lijepe misli / aforizmi; Povijest Valentinova; Poziv na proslavu Valentinova.

Radilo se u školskoj knjižnici tijekom dvosata hrvatskog jezika. Učenici su bili podijeljeni u 4-5 grupa i

zdušno radili. Na početku rada ukratko sam ih upoznala s pojmom i poviješću plakata te najboljim načinima njegova nastanka, koristeći pri tome prezentaciju kolege Ilije Pejića "Kako izraditi dobar poster", članke I. Stričević (Zrno, br. 50-51) i J. Matovine (HBD Novosti) te višegodišnja osobna iskustva. Učenicima je bilo zabavno tako raditi, tražili su razne savjete (odabir boja, vrsta i veličina slova, raspored ilustracija, naslov ...), zaključivši na kraju da nisu znali da ima toliko elemenata o kojima moraju razmišljati. Ipak, drago im je što su u tome sudjelovali jer tek sad znaju kao se za neki novi plakat moraju dobro pripremiti.

Posao ipak ne bi bio posve dovršen kad ne bismo proveli evaluaciju. Za to nam je trebao još po jedan školski sat (ali ne istoga dana) tijekom kojega su učenici vrjednovali sve plakate: ostvarenost ideje, odabir i raspored boja, ilustracija, tekstova, preglednost, odabir ključnih riječi, odnos tekst-ilustracija-praznina, te ukupni dojam / estetski doživljaj. Kolegica i ja bile smo izuzetno zadovoljne njihovim komentarima iz kojih se najbolje vidjelo koliko su naučili. Na kraju su svi plakati (njih 16) našli svoje mjesto na zidovima hodnika prezentirajući tako naš rad na najbolji mogući način.

I tu nije kraj! Jer, nakon toga, voditeljica Aktiva razredne nastave u našoj školi pozvala me je da održim predavanje i prezentiram rad s radionice na njihovom sastanku. Učitelj će ta praktična znanja prenijeti na svoje učenike te tako širiti znanje i svijest o potrebi njegovanja lijepog u službi korisnog.

Koja bi se tema mogla radije i ljepše obraditi?

SEOSKE KNJIŽNICE U PODRAVINI

Prilozi za povijest knjižnica i knjižničarstva u kopriivničkoj Podravini

Piše: Božica Anić

Namjera skretanja pažnje na jedan raritetni, davno napisan, a danas zaboravljen rad koji nam donosi niz dragocjenih informacija iz davne 1936. godine, vjerno dočaravajući ozračje djelovanja niza malih podravske seoske knjižnice i čitaonica, proizlazi upravo iz potrebe upoznavanja knjižničarskih korijena Podravine. Naslov spomenutog rada poslužio je i za naslov ovog rada čija zadaća je već gore navedena, a koji preuzima funkciju prenositelja informacija sve do momenta dok zainteresirani za problematiku ne dođu do izvornika.

Kad knjižničar suvremenog kova uključen u sva postignuća današnje sofisticirane informatičke tehnologije, zahvaljujući kojoj ulazi u baze podataka i kataloge knjižnica diljem svijeta, pronalazi građu i udovoljava zahtjevima suvremenog korisnika, gdje rad u knjižnicama slijedi uvriježena pravila knjižničnog poslovanja, neprestano težeći postizanju standarda izraženih u kvadratnim metrima, dužnim metrima ili postotcima i stalno se uspoređujući sa Zapadom, pročitati spomenuti rad, ostat će nemalo iznenađen njegovim sadržajem koji nameće niz pitanja.

Naime, tvorac ovog dragocjenog rada objavljenog u Narodnom napretku 1936. godine u dva dijela (veljača i ožujak) je Ivan Sabolić.

Tko je zapravo Ivan Sabolić? Vrijedne podatke o njegovom djelovanju donosi Životopis kojega je zajedno s pripovijetkom Dravski valovi objavio u Zborniku hrvatskih seljaka. Iz Životopisa

se saznaje da je završio pet razreda pučke škole u Peterancu gdje je i rođen, da je silno volio čitati i čitao je sve što mu je došlo pod ruku, kako na jednom mjestu piše Ivan Sabolić i nastavlja "... od čitanja do pisanja nije dalek put ... U šesnaestoj godini - 1929. - napisao sam svoju prvu stvar." Bio je urednik Zbornika seljaka, pisao je i objavljivao u Narodnom napretku, a 1938. god. objavljena mu je zbirka pripovjedaka Selo Belovec. Kratko vrijeme od 1930. - 1932. god. boravio je u Zagrebu.

Potreba pisanja o seoskim knjižnicama vjerojatno je proizašla s jedne strane iz njihova dobrog poznavanja jer je autor i sam bio vrlo vrijedan član knjižnice u Peterancu. S druge strane pak, kao samoobrazovanoj osobi koja je velik dio znanja stekla zahvaljujući neprestanom druženju s knjigama, jasna je njihova uloga i značenje pa o tome u uvodnom dijelu članka piše na sljedeći način " moramo sami stvarati svoje produžene škole! Te škole, to su nam naše seoske knjižnice i čitaonice."

Seoske knjižnice i čitaonice o kojima Ivan Sabolić piše su knjižnice srednje Podravine ili koprivničke Podravine i to: Hrvatska knjižnica i čitaonica Peteranec, knjižnica u Đelekovcu, Seljačka knjižnica i čitaonica u Drnju, Narodna knjižnica i čitaonica u Torčecu, knjižnica u Botovu, u Sigetcu bilježi čak dvije knjižnice i to školsku takozvanu Pučku knjižnicu i knjižnicu Zadružne omladine, te knjižnice u Bregima i Goli. Većina knjižnica je, kako autor kaže, na "teritoriju sreza koprivničkog, iako u samoj Koprivnici nije bilo knjižnice do pred dvije godine. Podravska sela u tom pogledu išla su pred gradom!" Autor prilaže kartu s mjestima koprivničke Podravine u kojima postoje knjižnice.

Punom linijom podvučena su mjesta u kojima knjižnice aktivno rade, iscrtkanom linijom podvučena su mjesta u kojima knjižnice iz nekog razloga ne rade, dok u mjestima koja nisu podvučena knjižnica nema. Od 11 knjižnica koje su aktivno radile 1935. god., danas aktivno rade svega četiri, i to knjižnice u Koprivnici, Peterancu, Novigradu i Virju. Ostala mjesta posjećuje bibliobusna služba jednom ili dva puta tjedno.

Kao najstariju te po broju knjiga i po uspješnom radu najjaču izdava knjižnicu i čitaonicu u Peterancu, opisuje njenu povijest, navodi sekcije knjižnice: šahovsku, pjevačku i diletantsku (glumačku) koja prihodima svojih predstava, 3-4 godišnje, sudjeluje u nabavi novih knjiga, jer prikupljena sredstva (članarina) nisu dostatna za to. Navodi knjižni fond od 2000 knjiga koje su nabavljane uglavnom vlastitim sredstvima, osim darovanih primjeraka i malobrojnih knjiga koje su uzimane pod račun (kao upisnina i članarina). Sredstva za nabavu knjiga prikupljaju se upisninama i članarinama te prihodima od predstava.

Članovi knjižnice mogu biti redovni i potporni te članovi utemeljitelji. Redovnih članova knjižnica ima 99, od toga je 5 utemeljitelja. Potporne članove ne navodi. Svi članovi knjižnice plaćaju upisninu i članarinu visina koje se razlikuje ovisno o članskom statusu. Upisnina iznosi 10 dinara po članu, plaća se samo jedanput i to pri upisu u knjižnicu, dok članarina iznosi 1 ili 2 dinara i plaća se mjesečno. Članovi koji ne čitaju knjige, već su tu samo zato da bi materijalno pomogli knjižnicu mjesečno plaćaju jedan dinar, dok čitači plaćaju takozvanu "čitalačku taksu" koja iznosi dva dinara. Član utemeljitelj plaća samo jedanput 200 dinara i ima sva prava kao i ostali članovi. Dalje u tekstu autor piše o načinu nabave knjiga, navodi knjige i autore zastupljene u fondu, a zbog izuzetnosti podatci dobiveni statističkim mjerenjima za 1935. god., koja su očito sastavni dio knjižničnog poslovanja, zavrjeđuju doslovni prijenos.

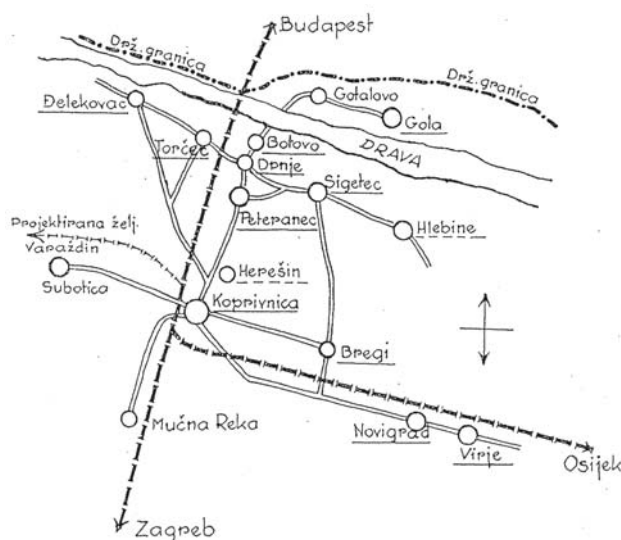
"Od 99 članova redovito ih čita 73 i ta sedamdeset i trojica pročitale su u 1935 godini 1302 knjige, tako da na pojedinog člana dolazi prosječno 17 knjiga. Moramo znati, da su svaku knjigu uz člana knjižnice pročitale barem dvojica ili trojica od ukučana, a i po gdjejkoji susjed nečlan. Razumije se, da to baš nije zgodno, jer svako ko ima želju za čitanjem mogao bi biti član knjižnice, tim više što je članarina prilično niska, a svaki novi član svojim malim novčanim doprinosom pomaže jednu dobru i korisnu stvar.

Od knjiga se najviše čitaju one sa socijalnom notom, a kako je na našem književnom tržištu pomanjkanje takovih

domaćih knjiga, to se mnogo čitaju strane. Tako je u 1935. godini pročitano beletristike 77%, dok preostala 23 postotka otpadaju na knjige iz gospodarstva i drugih struka. Od tih 77% pročitano je domaćih 19%, a stranih 58%. Razlika je vrlo velika, i po tome se vidi, kojim bi smjerom naša književnost morala poći, da je publika uzima barem u jednakom omjeru kao i stranu. A možda još i više."

Jedno statističko mjerenje o čitanosti beletristike, domaće i strane, stručno-znanstvene i popularne knjige provedeno je prije desetak godina u đurđevačkoj knjižnici. Prisjećam se rezultata tih mjerenja. Gotovo da su bila identična gore navedenim.

Ne smije se preskočiti još jedna izuzetna aktivnost knjižnice koja se provodila u zimi 1933./34. god., u prostorijama knjižnice svakog četvrtka, a to su "književne večeri". "Na tim književnim večerima čitali su se članci iz časopisa ili se referiralo o pročitanim knjigama. Iza toga bio je razgovor, a sve u cilju da ljudi što bolje upoznaju knjige i da se vidi, koliko su od pročitanih stvari razumjeli." Književne večeri vodio je mjesni učitelj Petar Franjić koji je inače zaslužan i za uspješan rad knjižnice.

Tekst o seoskim knjižnicama išao je u nastavcima.. U prvom dijelu (veljača) opisan je rad peteranjske knjižnice iz kojeg su preneseni naj ... dijelovi, premda ih još uvijek ima dovoljno i takovih zbog kojih vrijedi posegnuti za originalnim tekstom. Drugi dio (ožujak) donosi niz informacija, obrađenih istim principom, o ostalim knjižnicama iz okolice Koprivnice za koje autor kaže: "Sve su one manje-više slične onoj u Peterancu, samo što su kasnije osnivane i po broju knjiga znatno slabije." Da li su i sve ostale "seoske" knjižnice i čitaonice u Hrvatskoj manje-više slične onoj u Peterancu? Ako jesu, onda bi ovo mogao biti model ondašnjeg knjižničnog poslovanja, pa bi rad Ivana Sabolića predstavljao nezaobilazan izvor i doprinos upoznavanju povijesti knjižničarstva u Hrvatskoj.

Ukoliko nisu, u svakom slučaju u naslijeđe smo dobili vrijedan, rijedak i jedinstven rad zahvaljujući Ivanu Saboliću. Kao potvrda jedinstvenosti, može poslužiti primjer graničnog mjestašca Botova koje je sa svojih 88 kuća imalo čak 55 članova knjižnice.

I na kraju, napomena da je korišten primjerak Narodnog napretka prispjevao u vidu pretplate na adresu Mihovila Pavleka Miškine, a nalazi se u osobnoj knjižnici Mihovila Pavleka Miškine koja je od 1950. god. u vlasništvu Muzeja grada Koprivnice.

18. PROLJETNA ŠKOLA ŠKOLSKIH KNJIŽNIČARA

Piše: Jerko Barišić

Podijeli svoje znanje! To je put da postaneš besmrtan.

(D. Lama)

Proljetna škola školskih knjižničara Republike Hrvatske, s temom "Školsko knjižničarstvo i cjeloživotno učenje", održana je prošle godine u Šibeniku od 29. ožujka do 1. travnja. Već 18.!? Zbilja respektabilna brojka. Škola je pokrenuta 1988. g. na inicijativu Mirka

Todorića, prosvjetnog savjetnika u Zavodu za školstvo u Rijeci i Višnje Šeta, školske knjižničarke u Prvoj sušačkoj hrvatskoj gimnaziji u Rijeci. Ovaj stručni skup postao je i ostao najvažniji oblik stručnog usavršavanja školskih knjižničara, koji su nezaobilazna stručna potpora učiteljima i učenicima u unaprjeđivanju i osmišljavanju cjelokupnog odgojno-obrazovnog procesa.

Ostajući vjerni osamnaestogodišnjoj tradiciji i ovoga puta došla je do izražaja povezanost znanosti, državne uprave, teorije i neposredne prakse. Organizatori Škole bili su: Zavod za školstvo Republike Hrvatske / Agencija za odgoj i obrazovanje, Odsjek za informacijske znanosti Filozofskog fakulteta u Zagrebu, Prva sušačka hrvatska gimnazija u Rijeci, Srednja tehnička škola Šibenik i Osnovna škola Petra Krešimira IV. Šibenik.

Školu je otvorio profesor Vinko Filipović, ravnatelj Zavoda za školstvo RH / Agencije za odgoj i obrazovanje. Brojni školski knjižničari, njih oko 400, sudjelovali su na različite načine u radu Škole.

Program Škole bio je veoma bogat i raznolik. Ponuda od jutra do mraka: plenarna izlaganja, radionice, poster, plakati, filmske projekcije, susret s piscem... Osjetio sam se više puta kao Buridanov magarac pred tolikom ponudom.

Glavna nit koja je prožimala cijelu Školu bio je slogan "Učiti doživotno". To je temelj pismenosti 21. stoljeća. Školski knjižničari su predvodnici onih koji će taj zadatak ostvariti. "Ovogodišnja Škola treba pokazati mogućnosti utjecaja školskih knjižnica na razvoj vještina, sposobnosti, stavova i vrijednosti potrebnih za cjeloživotno učenje, a to se posebno odnosi na vještine informacijske pismenosti, učenje učenja, poticanje želje za čitanjem, učenjem i primjenom naučenog, zatim komunikacijske vještine s raznim medijima i s ljudima, timski suradnički način rada, vještine rješavanja problema, vještine kritičkog mišljenja, poticanje pozitivnih osjećaja, kreativnost i stvaralaštvo u školskom životu i dr.", istaknula je, na otvaranju, Biserka Šušnjić, viša savjetnica za školske knjižnice u Zavodu za školstvo Republike Hrvatske / Agencije za odgoj i obrazovanje.

Prvog dana održano je više plenarnih izlaganja koja su se odnosila na cjeloživotno obrazovanje. Plenarnim izlaganjima međunarodni ton dali su sudionici iz

Slovenije i sa Sveučilišta u Padovi. Predavači iz Italije i Slovenije iznijeli su svoja iskustva, a nama sudionicima pružili priliku za usporedbu našeg školskog knjižničarstva s državama koje su već u Europskoj uniji (o kojoj je i vrapcima dosadilo slušati). Hvala Bogu što naše školsko knjižničarstvo u ovoj usporedbi ima razloga za zadovoljstvo.

Nakon stanke čuli smo izlaganje uz prezentaciju "Copyright i copywrong", Vanje Škrobice te izlaganje Dinke Kovačević i Evice Tihomirović: Knjižnično-informacijsko područje u HNOS-u.

Nije potrebno dokazivati da je informacijska pismenost nužna sastavnica čovjekove pismenosti. U edukaciji ove pismenosti školska knjižnica ima važnu ulogu. Ona poučava učenike istraživačkom radu na različitim izvorima informacija, potiče u njima stvaralačko mišljenje, samostalno pronalaženje, izbor i vrednovanje informacija.

Budući da su, prema mišljenju knjižničara, knjižnično-informacijska znanja oskudno zastupljena u eksperimentalnom programu HNOS-a, knjižnično-informacijsko područje treba postati sastavnim dijelom Nastavnog plana i program osnovne škole prema HNOS-u. Slikovito rečeno, on je razrađen u 8 koraka, precizirane su odrednice za svih osam razreda.

Školski knjižničari željeli su više praktičnog rada i razmjene iskustava, a manje plenarnih izlaganja, zato je održano petnaest radionica. Devet ih je održano prvoga dana. Zbog zanimljivih naslova izabrao bih ih više, ali odlučio sam se za onu koja se odnosi na HNOS: "Knjižnično informacijsko područje u timskom, korelacijskom i interdisciplinarnom planiranju rada s učenicima". (Zdenka Bilić, prof. i dipl. knjiž., OŠ Otok, Zagreb i Evica Tihomirović, prof i dipl. knjiž., I.OŠ B. Kašića, Zagreb)

Odaziv je bio ogroman. Bilo nas je, prema mojoj procjeni, oko 90. Tehnika zakazala, nismo mogli vidjeti prezentaciju. Radionica je bila namijenjena osnovnoškolskim knjižničarima. Cilj radionice bio je korelacijsko planiranje pri donošenju tematskog mjesečnog nastavnog plana.

Obradili smo temu za 5. razred - Priroda i prirodne znanosti. Timski, korelacijski i interdisciplinarno sve smo osmislili i stavili na plakat. Lijepo! Ali nisam dobio informaciju kakvi su rezultati dosadašnje provjere HNOS-a u onim školama koje su radile po njemu. Govori se kako to mora ići. Neki daju glamurozne izjave, ali zašto tako naglo i bez provjere?

Ostalih šest radionica održano je drugoga dana. Uključio sam se u rad radionice broj 10: "Školska knjižnica i metode i oblici rada za cjeloživotno učenje" (Nada Poturiček, prof i dipl. knjižn., Gimnazija Ivana Zakmardija Dijankovečkoga, Križevci). Nazočnih - 36 kolegica knjižničarki i jedan muškarac bez brkova.

Voditeljica nas je pripremila i uvela u rad: "Čitaj, dakle, da bi o tome mogao misliti. Piši i govori o tome da znaš o čemu misliš". Tema radionice bila su "Vrata", pa sam i ja morao razmisliti: "Što znam o vratima?" Vrata su na kući i ne samo na kući. Postoje vrata i na nebu. Teško je proći kroz vrata raja. Možda zato što su teško dostižna pa se umorimo dok dođemo do njih. Možda zato što nas čekaju u jednoj drugoj realnosti. Mi se za taj prolazak pripremamo u ovoj stvarnosti. U svom smo radu stigli do vrata mudrosti, ali treba nam ključ da ih otvorimo...

Predstavljeno je zatim nekoliko iskustava iz prakse. Posebno bih istaknuo prezentaciju naše kolegice Luce Matic i njene ravnateljice Gordane Gazdić - Buhanez iz Osnovne škole A. N. Gostovinskoga, Koprivnica: "Škola u kojoj cvjeta pismenost" te izlaganje uz prezentaciju "Na izvoru djetinjstva književnika Vladimira Nazora" kolegice Mile Biočine iz Splita.

Vrata

Prije nepuna dva sata
zatvorih za sobom vrata.
Salu knjižničari ispuniše,
o vratima radionicu započese.
Početak nije lagan bio
ipak sam ga ostvario.
Koliko smo sintagmi i rečenica stvorili
da smo sami sebe zadivili!
Stigli smo do vrata mudrosti
napustivši sve gluposti.
Ipak, trebat ću čekati do starosti
da otvorim vrata mudrosti.

Na okruglom stolu pokazani su sažetci gotovo svih radionica. Ipak, mislim da je bilo previše sadržaja. Možda bi trebalo napraviti selekciju. Divim se savjetnici Biserki Šušnjić na izdržljivosti. Iako sam dobio kompleks od svega što sam vidio i doživio (tehnologije, prezentacije, entuzijazam...) tješe me tri činjenice:

1. "Nikada nije kasno, da počnemo s učenjem..." (J.A.Komensky)
2. Knjižničarska susretljivost i motiviranost za rad...
3. Bog je stvorio vječnost da Mark Twain nauči njemački. Dodajem, stvorio je vječnost da ja stignem sve to napraviti.

POKRETNE KNJIŽNICE ZA BUDUĆNOST

14. susret slovenskih pokretnih knjižnica (Ljubljana, 30.6.-1.7.2006.)

Piše: Ljiljana Vugrinec

Četrnaestom po redu Susretu slovenskih pokretnih knjižnica, održanom prošloga ljeta u Ljubljani, prisustvovalo je četvero knjižničara - članova Društva knjižničara Bilogore, Podravine i Kalničkog prigorja: Marjana Janeš-Žulj iz Križevaca te Ivo Trepotec, Mladen Tudić i Ljiljana Vugrinec iz Koprivnice.

Kao mjesto održavanja tradicionalnog susreta slovenskih putujućih knjižničara ovaj put je odabrana Ljubljana, kako bi struka i na taj način pružila podršku ljubljanskoj Knjižnici Otona Župančiča i njenoj Pokretnoj knjižnici u nastojanjima da ukažu na dotrajalost svoga bibliobusa (najstarijeg u Sloveniji) i nužnost njegove zamjene novim vozilom.

Kako je u Sloveniji već uvriježen običaj da knjižničari obavezno dolaze na susret svojim bibliobusima, za građane Ljubljanu i sve zainteresirane posjetitelje priređena je i ovom prilikom impresivna izložba 12 pristiglih "knjižnica na kotačima" - od toga 10

bibliobusa i 2 bibliokombija. Najnoviji među bibliobusima - onaj iz Nove Gorice - posebno je plijenio pažnju svojom originalno oslikanom karoserijom, dok je u unutrašnjem uređenju potvrdio već standardnu kvalitetu slovenskih bibliobusa, usmjerenu na stvaranje što ugodnije atmosfere u vozilu za korisnike, kao i optimalnih uvjeta za rad osoblja, a uz maksimalno funkcionalno uređen prostor namijenjen smještaju knjižnične građe i opreme.

Ipak, tijekom izbora za najljepši bibliobus u 2006. godini, koji je održan paralelno sa stručnim skupom (a glasovati su mogli i knjižničari i posjetitelji) pobjedu je odnijela putujuća knjižnica iz Maribora. Iako po godinama starosti već vremenšan (proizveden je 1998.), mariborski bibliobus dokazao je kako je još uvijek pravi ljepotan po svojim voznim karakteristikama (proizveden je na Mercedesovoj autobusnoj šasiji), ali i po vrlo inovativnom, kako funkcionalno, tako i estetski izvedenom

Novi bibliobus iz Nove Gorice

unutrašnjem uređenju, čiju je uspješnu formulu i danas teško dostići u proizvodnji pokretnih knjižnica.

U stručnome dijelu skupa održano je nekoliko zanimljivih izlaganja. Dr. Silva Novljan, savjetnica za narodne knjižnice iz Nacionalne in univerzitetne biblioteke u Ljubljani u svom uvodnom izlaganju na temu "Pokretne knjižnice za budućnost" izrazila je uvjerenje kako i nadalje treba osnivati i razvijati pokretne knjižnice, jer će u budućnosti biti sve potrebnije. Opisala je sve elemente postupka koji prethodi osnivanju službe pokretne knjižnice. Za vozilo je istovremeno potrebno planirati spremište i garažu, a vrlo je važno odmah razmišljati i o osoblju pokretne knjižnice - kako o posadi samog vozila, tako i onima koji će obavljati ostale poslove za pokretnu knjižnicu: nabavu i obradu građe, planirati i organizirati poslovanje, voditi financije. Izgradnja pokretne knjižnice zajednički je posao različitih stručnjaka - knjižničara, arhitekata, ekonomista, informatičara, proizvođača vozila - u kojem svaki mora odraditi svoj dio posla, sa zajedničkim ciljem - pokretnom knjižnicom koja će što uspješnije zadovoljavati potrebe svojih korisnika. Na kraju, važna je i promocija nove pokretne knjižnice koja mora biti usmjerena i na korisnike, ali i na sveukupnu javnost.

Dr. Novljan iznijela je i vrlo impresivne brojčane podatke o slovenskim putujućim knjižnicama: više od 50% slovenskih središnjih knjižnica ima ustrojene pokretne zbirke knjižnične građe (neku vrstu stacionara), dok trećina središnjih knjižnica za pokrivanje svoga područja knjižničnom uslugom koristi pokretnu knjižnicu - bibliobus ili bibliokombi.

Jedno hrvatsko iskustvo u izgradnji bibliobusa i bibliobusne mreže predstavila je Marija Šegota Novak iz Gradske knjižnice Rijeka, koja je - uz gradski - uspješno uspostavila i županijski bibliobus. Boris Jukić iz Knjižnice Franceta Bevka u Novoj Gorici predstavio je mnoga pitanja, nedoumice i dileme koje su u njegovoj knjižnici morali razriješiti na putu do novog bibliobusnog vozila. Da su na kraju odabrali dobre odgovore i optimalna rješenja, najrječitije je govorio sam novi bibliobus kojeg smo mogli vidjeti u Ljubljani.

Boris Zgonc iz Knjižnice Otona Župančiča u Ljubljani izložio je zanimljivu viziju buduće ljubljanske putujuće knjižnice, koja se želi razvijati na tragu - u razvijenoj Europi već vrlo raširenih - tzv. info-buseva. Ovakva, moderna služba putujuće knjižnice, koja nosi

radni naziv @-mobilna knjižnica, imala bi zadatak ne samo da i nadalje bude klasična knjižnica koja će dolaziti izravno do svojih najudaljenijih korisnika, već treba omogućiti i pristup, kao i edukaciju za korištenje suvremene IC tehnologije i Interneta za sve one koji to žele i trebaju, a zbog bilo kojeg razloga nisu u mogućnosti ovu uslugu potražiti u stacioniranoj knjižnici.

Vrlo inspirativno bilo je izlaganje Viljema Lebana, direktora Središnje knjižnice Kranj, na temu "Obrazovanje putujućih knjižničara". Pokretni knjižničari imaju vrlo poseban posao jer ga obavljaju na dva mjesta, od kojih je jedno pokretno; kao i kod ostalih knjižničara, ključna je u njihovom poslu komunikacija s korisnicima, samo što pokretni knjižničari pri tome moraju poštivati posebnosti svakog pojedinog okruženja u kojem pokretna knjižnica ima svoja stajališta.

Zbog složenosti zahtjeva koji se postavljaju pred putujuće knjižničare (komplicirana izgradnja zbirke i usluga zbog specifičnosti korisničke populacije, pridobivanje sredstava na raznim stranama, komunikacija s lokalnom sredinom...), oni moraju biti: psiholozi, sociolozi, socijalni radnici, odgajatelji, informatičari, vozači, mehaničari, tehničari, električari, menadžeri, komunikolozi, PR-ovci, komunalni službenici, nosači...i, naravno, knjižničari. Kako osposobiti tako svestranoga putujućega knjižničara?! Korisno bi bilo što više međusobnih obilazaka i posjeta knjižničara pojedinih knjižnica radi razmjene iskustava i informacija o uspješnim rješenjima u praksi; više posjeta putujućim knjižnicama u drugim sredinama; trajno stručno usavršavanje i dopunjavanje znanja, organizirano posebno baš za pokretne knjižničare; skupljanje podataka, usporedba i analiza rada pokretnih knjižnica u Sloveniji te usporedba s rezultatima pokretnih knjižnica u drugim zemljama.

U KRIŽEVCE DOLAZI BIBLIOKOMBI!

Suradnja sa slovenskim kolegama, a posebno posjet naših knjižničara njihovom zadnjem susretu u Ljubljani, donio je već konkretan rezultat i u našoj sredini! Potaknuti slovenskim primjerima malih biblio-kombija koji uspješno obavljaju knjižničnu funkciju u brdsko-planinskim područjima gdje obilaze mala naselja u kojima se ne mogu osnovati stacionirane knjižnice, Gradska knjižnica "Franjo Marković" iz Križevaca i Županijska matična služba Koprivničko-križevačke županije odlučili su u planove za 2007. godinu uvrstiti nabavu biblio-kombija koji bi knjižničnom uslugom pokrivaio područje Kalničkog prigorja - konfiguracijom, vrstom i brojem malih naselja vrlo slično područje onima gdje se u Sloveniji uspješno koriste male pokretne knjižnice.

Ministarstvo kulture prepoznalo je potencijal ovoga prijedloga te odobrilo inicijalna sredstva za nabavu vozila, a nadamo se kako će tijekom 2007. (u rebalansu Proračuna) isto učiniti i Koprivničko-križevačka županija, što bi omogućilo da se vozilo nabavi ove godine, a njegovo preuređenje i opremanje završi sljedeće, 2008. godine. Time bismo u Hrvatskoj dobili prvu pokretnu knjižnicu - bibliokombi, a mnogi stanovnici Kalničkog prigorja po prvi puta imali bi mogućnost korištenja knjižnične usluge u svome mjestu!

PERMANENTNO OBRAZOVANJE ILI DOBRUŠKA

Piše: *Fanička Stehna*

U sklopu Karlovog sveučilišta u Pragu održavaju se tzv. Ljetne škole ili seminari u trajanju od mjesec dana. Ovaj tip seminara namijenjen je pripadnicima češke manjine koja živi širom svijeta. Ljetne škole održavaju se već više od petnaestak go-

dina. Sudionici su iz 36 zemalja i 5 kontinenata, a u svojim sredinama su promicatelji češkog jezika i kulture.

Troškove seminara plaća Ministarstvo vanjskih poslova ČR. Jedan od uvjeta je da su kandidati sposobni voditi konverzaciju na češkom jeziku. Organizator priprema i dopunske programe kao što su: prikazivanje filmova, stručni i turistički izleti. Program ljetne škole odvija se u gradiću Dobruška, a zadnji dan škole je u Pragu. Svečano uručenje diploma uvijek je na visokoj razini, uglavnom prva dama Češke Republike priređuje prijem za sve sudionike. Voditeljica ljetne škole Alena Obstova rekla nam je: "Trudimo se stvoriti ovdje ugodnu atmosferu, obiteljsku, kao da su polaznici stigli kući, u domovinu."

Među pripadnicima češke manjine koji dolaze u Ljetnu školu ima ljudi svih generacija: od 18 do 70 godina. Neki od njih su politički emigranti iz doba komunizma, neki su potomci iseljenika iz 19. stoljeća, drugi čine skupinu djece iz miješanih brakova koja žele naučiti materinji jezik jednoga od roditelja. Znanje jezika je različito. Neki tečno govore češki, a neki imaju velikih poteškoća.

Ministarstvo vanjskih poslova ČR prakticira i druge oblike pomoći učenja češkog jezika. U pojedine zemlje svijeta odlaze češki lektori i tamo se zapošljavaju u školama ili češkim centrima. Hrvatski Česi to koriste u najvećoj mogućoj mjeri.

Jedan od modula ljetne škole ponuđen je knjižničnom osoblju. Prošle godine govorilo se o problematici socijalne komunikacije u prihvaćanju informacija. Seminar se sastojao od dvije tematske skupine, a jedna od njih bila je posvećena osobama oštećena sluha koje ne koriste knjižnicu.

Problematika integracije gluhih osoba u široj javnosti javlja se devedesetih godina. Pokušajmo se sjetiti kada smo posljednji put registrirali da među nama žive nagluhe i gluhe osobe koje imaju problema u komunikaciji. U većim mjestima možemo vidjeti na ulici skupinu ljudi - uglavnom mlađih - koja će našu pažnju zaokupiti isključivo gestikulirajući rukama, tj. koristeći znakovni jezik. Na stariju populaciju, međutim, morali smo donedavno vikati da nas bolje čuju, a što je vrlo neprimjereno za starije. Početkom 90-tih godina pojavljuju se titlovana pisma i tumačenje odabranih programa u znakovni jezik.

Glavni predavač seminara bio je student Filozofskog fakulteta, Petr Vysuček. Njegov nastup bio je vrlo autentičan, zanimljiv i poticajan. Govorio je o razlozima zašto većina gluhih ne čita. Kakav je život bez govora, kako možemo pomoći i kako naći put prema knjizi, naučiti komunicirati sa gluhim osobama te kako tražiti mogućnosti suradnje knjižnice s gluhim osobama. Knjižničari su odmah prionuli poslu, tražeći mogućnosti kako knjižnica može pomoći u prevladavanju komunikacijske barijere gluhih u knjižnicama i približavanju te problematike široj javnosti.

Druga tema bila je komunikacija s duševnim bolesnicima koji su, kako se pokazalo, česti korisnici knjižnica. Kroz ove dvije teme, prisutni knjižničari osvjestili su značaj komunikacije u životu općenito, a posebno u odnosu knjižničara s korisnicima.

Predstavnici Hrvatske u Dobruški

Vidjeli su se konkretni primjeri krize u komunikaciji s korisnicima u praksi. Knjižničari su u suradnji s drugim stručnjacima našli odgovarajući pristup i tehniku komunikacije u konkretnim situacijama. Jedna od knjižničarki upoznala je kolege s dvogodišnjim iskustvom u radu sa psihički liječenim korisnicima te s biblioterapijom za pojedine skupine u lječilištu. Zahvaljujući poticaju sa seminara, nekoliko je knjižnica kasnije uspostavilo kontakte s lokalnim udrugama gluhih.

Organizatori seminara bili su: Češka Nacionalna knjižnica i županijska knjižnica u Havličkovu Brodu. Financijsku potporu dalo je Ministarstvo kulture.

OKRUGLI STOL O KNJIŽNIČNIM USLUGAMA ZA OSOBE S POSEBNIM POTREBAMA “DOSTUPNOST KNJIŽNICA ZA SVE”

Piše: Ljiljana Vugrinec

U koprivničkoj Knjižnici i čitaonici “Fran Galović” održan je 6. i 7. studenog 2006. međunarodni Okrugli stol o knjižničnim uslugama za osobe s posebnim potrebama. Skup je nosio naziv “DOSTUPNOST KNJIŽNICA ZA SVE - knjižnične službe, usluge i računalna oprema za slijepe, slabovidne i gluhoslijepe: kako u lokalnoj zajednici dolaze do izvora znanja”. Prisustvovalo mu je više od sedamdeset sudionika iz Hrvatske, Slovenije, Austrije i Švedske - ponajviše knjižničara i članova udruga slijepih, dok je izlaganja i prezentacije u dva dana trajanja skupa održalo petnaestak predavača. U rad skupa uključile su se i predstavnice resornih ministarstava neposredno zainteresiranih za ovu problematiku: Astrid Horvat, voditeljica Odsjeka za zajedničke nacionalne programe Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa te Ivana Lacković, viša stručna savjetnica u Odjelu za knjižnice Ministarstva kulture. Kako je ovaj skup bio i jedna od centralnih manifestacija obilježavanja 650. obljetnice grada Koprivnice, nazočne je pozdravio i okrugli stol svečano otvorio koprivnički gradonačelnik, Zvonimir Mršić.

Prvog dana rada Okruglog stola, održana su plenarna izlaganja, s ciljem predstavljanja postojećih knjižničnih usluga za slijepe, slabovidne i gluhoslijepe osobe, kao i njihovih specifičnih potreba u odnosu na ostale korisnike knjižnica.

Gradonačelnik, Zvonimir Mršić, otvara Okrugli stol

Dijana Sabolović-Krajina i Ljiljana Vugrinec predstavile su dosadašnje rezultate projekta “Knjižnična usluga za slijepe i slabovidne” kojeg provode Udruga slijepih Koprivničko-križevačke županije i Knjižnica i čitaonica “Fran Galović” tijekom 2006. godine, a financira ga Europska unija. Ova vrsta knjižnične usluge u javnoj knjižnici potpuno je nova u Hrvatskoj, ali i šire, pa je iskustvo koprivničke Knjižnice u njenoj pripremi i uvođenju uvelike zainteresirala brojne knjižnice u

Hrvatskoj i u susjednoj Sloveniji, koje bi također željele svoju djelatnost proširiti sličnim vrstama usluge za osobe s posebnim potrebama.

Beatrice Skold Christensen, gošća iz Švedske knjižnice za taktilne knjige i knjige na Brailleovom pismu, održala je izlaganje o švedskim iskustvima u pružanju knjižničnih usluga osobama koje ne mogu čitati standardni tisak. Sanja Frajtag, ravnateljica Hrvatske knjižnice za slijepe, predstavila je službe i usluge koje nudi ova knjižnica, koja ima više od 2.000 korisnika s područja cijele Hrvatske. Kao najvažniji zadatak Hrvatske knjižnice za slijepe u idućem razdoblju istaknuto je uvođenje Daisy formata u proizvodnju zvučnih knjiga. Potom je Sanja Tarczay iz Hrvatske udruge gluhoslijepih osoba Dodir iz Zagreba prezentirala osnove za razumijevanje gluhoslijepe te prikazala mogućnosti pristupa informacijama i komunikaciji za gluhoslijepe osobe, dok je Danko Butorac iz Hrvatskog saveza slijepih, zajedno sa Sanjom Frajtag, predstavio digitalne knjige i zbirke za slijepe i slabovidne osobe.

Gordana Šestić i Blaženka Paković iz Centra za odgoj i obrazovanje “Vinko Bek” u Zagrebu govorile su o načinima orijentacije i kretanja osoba s oštećenjem vida u suradnji s videćom okolinom, te o integraciji učenika s oštećenjem vida. Marina Osmanović iz Glazbenog odjela Gradske knjižnice u Zagrebu predstavila je iskustva ovog Odjela i Knjižnice u radu sa slijepima, a potom je Perica Mihaljević iz Centra za odgoj i obrazovanje “Vinko Bek” u svom izlaganju upoznao nazočne s osnovnim informacijama o brajici i brajичnoj glazbenoj notaciji. Kristijan Ciganović predstavio je projekt “Dijalog u tami”, koji se provodi u muzejima širom Europe, Azije i Amerike. Cilj je projekta videćim osobama približiti iskustvo i način na koji slijepi doživljavaju svijet oko sebe, tako da slijepe osobe, kao vodiči, vode videće posjetitelje kroz posebno konstruirane tamne prostorije gdje mirisi, zvukovi, vjetar, temperatura i teksture odgovaraju određenim ambijentima - npr. parku, kafiću i sl.

Prezentacija knjižnične usluge za slijepe i slabovidne u koprivničkoj Knjižnici

Na Okruglom stolu predstavljeno je i hrvatsko izdanje Smjernica za razvoj knjižnica za slijepu i informacijsko doba, u izdanju HKD-a. Ove Smjernice bit će od velike pomoći svim knjižnicama koje kreću u formiranje posebnih zbirki za slijepu i slabovidne osobe.

Drugi dio skupa, koji je održan sljedeći dan, bio je posvećen prezentaciji i demonstraciji knjižnične usluge za slijepu i slabovidne koja je tijekom 2006. uvedena u Knjižnici i čitaonici "Fran Galović" u Koprivnici. Djelatnici Knjižnice Dijana Sabolović-Krajina, Kristian Ujlaki, Danijela Petrić, Ljiljana Vugrinec i Josipa Strmečki održali su prezentacije kroz koje su detaljno prikazali cijeli put kojeg je Knjižnica prošla zajedno sa županijskom Udrugom slijepih - od nastanka same ideje i planiranja projekta te prijavljivanja na natječaj CARDS 2002, preko priprema za uvođenje nove usluge do prvih rezultata njenog korištenja. Uz to, izvršena je demonstracija nabavljene opreme i opisana sva dosadašnja iskustva u

pružanju knjižničnih usluga slijepim i slabovidnim korisnicima koja bi mogla biti od koristi svim onim knjižnicama i/ili udrugama slijepih koje se odluče ponuditi sličnu uslugu svojim korisnicima, odnosno članovima.

Sudeći po iznimnom interesu za predstavljene vrste knjižničnih usluga za osobe s posebnim potrebama koje su iskazali sudionici okruglog stola, u našim narodnim knjižnicama postoji veliki interes i potreba za pružanjem ovih usluga. Stoga će zaključci doneseni na skupu - poglavito u smislu uvrštavanja potreba slijepih i slabovidnih u programe financiranja resornih ministarstava - zasigurno pridonijeti bržem uvođenju novih knjižničnih usluga, kako bi se omogućilo što ravnopravnije korištenje izvora informiranja i znanja za sve potencijalne korisnike narodnih knjižnica, bez ograničenja.

DANI KNJIŽNIČARA U PULI S UMBERTOM ECOM

Piše: Anica Šabarić

Od 3. do 5. prosinca 2006. godine u Puli su održani Dani knjižničara u sklopu Sajma knjiga u Istri pod motom "Progovorimo iz srca o potrebama knjižnica". Uz mnoštvo nakladnika i knjižničara, dani su prolazili brzinom svjetlosti. Svaki radni dan počeo je obaveznim doručkom Književnik je u jednoipolsatnom druženju odgovarao dugo i duhovito na svako postavljeno pitanje. Bila je promovirana i njegova najnovija knjiga prevedena kod nas "Otprilike isto: iskustvo prevođenja" u s nekim od najpoznatijih književnika u kavani Doma hrvatskih branitelja, gdje se održavao i Sajam knjiga u Istri, a završavao bi kasno noću. Najveća gužva bila je uoči doručka s nobelovcem Umberto Ecom. izdanju zagrebačkog "Algoritma", a nakon toga je strpljivo potpisivao knjige.

Umberto Eco potpisuje knjige

Anica Šabarić prezentira Gradsku knjižnicu Đurđevac

Paralelno sa Sajmom knjiga, u Gradskoj knjižnici i čitaonici Pula trajao je program Dana knjižničara. Nama je bio najzanimljiviji treći dan, jer se u okviru radionice "Financiranje programa: potrebe - mogućnosti - partnerstva" predstavljala i Gradska knjižnica Đurđevac. Svima je bio zanimljiv način na koji smo mi zadnjih godina puno učinili u razvoju naše knjižnice unatoč "tankom" proračunu Grada Đurđevca. U radionici su sudjelovali: gospođa Anja Jelavić iz Ministarstva kulture, Breda Karum iz Ljubljane, Dragan Marković iz Sarajeva, Vasa Radović iz Ulcinja, Ivana Vladilo iz Rijeke, Alemka Belan-Simić iz Zagreba i Anica Šabarić iz Đurđevca.

Moto pulskih dana knjižničara "Progovorimo iz srca o potrebama knjižnica" bio je opravdan.

6. OKRUGLI STOL O SLOBODNOM PRISTUPU INFORMACIJAMA “Profesionalna etika knjižničara i društvene etičke norme”

Piše: *Silvija Šolc*

U povodu obilježavanja Međunarodnog dana ljudskih prava i Međunarodnog dana borbe protiv korupcije, Hrvatsko knjižničarsko društvo i njegova Komisija za slobodan pristup informacijama i ove su godine organizirali Okrugli stol o slobodnom pristupu informacijama. Tema ovogodišnjeg Okruglog stola bila je Profesionalna etika knjižničara i društvene etičke norme. Suorganizator skupa i organizator jednodnevne radionice o antikorupciji bila je IFLA/FAIFE, a skup je održan u Zagrebu 8. i 9. prosinca 2006.

Na skupu su se razmatrale tri skupine pitanja povezanih s navedenom temom.

U prvom dijelu posvećenom profesionalnoj etici knjižničara razmotrene su temeljne vrijednosti knjižničarske profesije. Tu su predloženi rezultati istraživanja koje je provela Komisija za slobodan pristup informacijama. Istraživanje je provedeno anketiranjem sudionika 35. skupštine Hrvatskog knjižničarskog društva održane na Plitvičkim jezerima 2006. Istraživanjem se željelo utvrditi u kojoj je mjeri knjižničarima poznat Etički kodeks HKD-a i da li u svakodnevnom poslu odlučuju i postupaju u skladu s profesionalnim vrijednostima sadržanim u Kodeksu. Rezultati istraživanja pokazali su da je knjižničarima uglavnom poznat sadržaj Etičkog

kodeksa, ali ne i njegovo značenje. Ovo je tema o kojoj će se još puno istraživati i pisati, no bilo je zanimljivo vidjeti kako su se anketirani kolege izjašnjavali o situacijama kao npr. “knjiga preko veze - da li dati knjigu poznatom liječniku ili učeniku.” ili “davanje informacija o korisniku”. Istraživan je i stav knjižničara prema usavršavanju u struci, stupanj samostalnosti i profesionalnosti u donošenju odluka, odnos prema vlastitoj radnoj organizaciji, kolegama i korisnicima.

U drugom su dijelu razmatrana pitanja vezana uz slobodan pristup informacijama u globalnom informacijskom okruženju - zaštita privatnosti, intelektualno vlasništvo, računalna sigurnost. Budući da razlikujemo čitav niz nedoličnog ponašanja na Internetu, od kršenja etičkih ponašanja preko blažih oblika prijevara pa sve do teških kriminalnih aktivnosti, saznali smo da postoje razni oblici zaštite, kao što su npr. sigurnosni alati koji omogućavaju zaštitu računala, zatim Abuse službe, ali i pravna regulativa kojom su propisane nelegalne aktivnosti.

Treći dio bio je posvećen suradnji knjižnica i nevladinih udruga u dostizanju i povećavanju etičkih standarda društva što je bio i uvod u radionicu o borbi protiv korupcije kojom je i završio 6. okrugli stol.

15. BOBCATSSS SIMPOZIJ : MARKETING INFORMACIJSKIH SLUŽBI I USLUGA

Piše: *Ivanka Ferenčić*

Od 29. do 31. siječnja 2007. godine u Pragu je održan 15. međunarodni simpozij BOBCATSSS. Posebnost je ovog okupljanja što se njegova organizacija svake godine odvija kao projekt studenata informacijskih znanosti. Organizatori se mijenjaju svake godine, a uvijek se radi o suradnji dviju škola informacijskih znanosti - jedne iz Istočne ili Centralne Europe i jedne iz Zapadne Europe. Tako su BOBCATSSS 2007. organizirali studenti iz Praga i Stuttgarta (Charles University Prag, Hochschule der Medien Stuttgart).

Već petnaest godina BOBCATSSS je međunarodno okupljalište studenata, mjesto za suradnju i razmjenu iskustava, prilika za druženje u jedinstvenoj knjižničarsko-studentskoj atmosferi. Ali i prilika za drugačiju suradnju s vlastitim profesorima i svjetski renomiranim stručnjacima.

Zbog dinamičnih promjena u informacijski i tržišno orijentiranom društvu 21. stoljeća, te potrebe da se knjižnice i knjižničari pozicioniraju na novonastalom tržištu, ovogodišnja je tema bila “Marketing informacijskih službi i usluga”. Radovima, radionicama i poster prezentacijama predstavljen je čitav niz različitih praksi i marketinških alata. Posebno su bila zanimljiva predavanja

i radionice o stereotipima knjižnica i knjižničara te utjecajem postojećih stereotipa na knjižničarsku struku i knjižničnu praksu. Temeljem radova autora iz različitih zemalja moglo se primijetiti veliki nesrazmjer u poziciji koju struka u pojedinoj zemlji ima. U Nizozemskoj, primjerice, već neko vrijeme studenti informacijskih znanosti (s ne tako različitim programom studija od našeg) dobivaju zvanje Information managera, i nerijetko rade u profitnom sektoru. Istodobno se kod nas vrata profitnog sektora tek pomalo otvaraju našim knjižničarima. Zaključak je uvijek isti: potencijalni korisnici, suradnici, pa čak i poslodavci, ne znaju tko i što su knjižničari i što mogu za njih učiniti. Tako bismo, osim o marketingu u knjižnicama, morali razmišljati i o marketingu knjižničarske struke.

Svojim su radovima iz Hrvatske sudjelovali i studenti iz Osijeka, Zadra i Zagreba. BOBCATSSS 2008 održat će se u Zadru u organizaciji Odsjeka za informacijske znanosti Sveučilišta J. J. Strossmayer u Osijeku i Sveučilišta Zadar, te Odsjeka za knjižničnu i informacijsku znanost na Sveučilištu Humbolt u Berlinu i Odsjeka za informacijske znanosti Sveučilišta za primijenjene znanosti Potsdam.

KNJIŽNIČNE SLUŽBE I USLUGE ZA DJECU U 21. STOLJEĆU

Piše Marjana Janeš-Žulj

Gradska knjižnica "Franjo Marković" Križevci bila je domaćin susreta knjižničara triju županija: Koprivničko-križevačke, Bjelovarsko-bilogorske i Virovitičko-podravne, objedinjene u zajedničkom "Društvu knjižničara Bilogore, Podravine i Kalničkog prigorja." Susret je održan 8. veljače 2007. g. u Križevcima i na susretu su knjižničari raspravljali o temi: KNJIŽNIČNE SLUŽBE I USLUGE ZA DJECU U 21. STOLJEĆU. Gošće susreta bile su dr. sc. Marian Koren iz Nizozemske i dr. sc. Aleksandra Horvat s Filozofskog fakulteta u Zagrebu.

Dr. sc. Marian Koren, voditeljica je istraživačkih i međunarodnih poslova u Nizozemskom udruženju javnih knjižnica u Hagu, Nizozemska. Radi na inovativnim konceptima i knjižničnim strategijama s posebnim naglaskom na prava djece te pravom na informacije naročito imajući u vidu knjižnice. Dr. Koren je održala predavanje o iskustvima nizozemskih knjižnica u pružanju usluga djeci i mladima.

Dr. Marian Koren na predavanju u Križevcima

Dr. sc. Aleksandra Horvat redovita je profesorica i predstojnica Katedre za bibliotekarstvo Filozofskog fakulteta u Zagrebu. Predaje predmete iz bibliotekarstva

i voditeljica je poslijediplomskog studija informacijskih znanosti te mentorica doktorandima i magistrantima iz Hrvatske, Slovenije i Kosova. Voditeljica je znanstvenog projekta Hibridna knjižnica i pristup znanstvenim informacijama.

Zaključci predavanja: Školske i narodne knjižnice izvori su informacija i mjesta cjeloživotnog učenja, a djelotvoran knjižničar neizostavna je poveznica između različitih dijelova ukupne društvene i obrazovne zajednice. Potrebno je poštivati pravo djeteta na informaciju, dostupnost materijalima, obrazovanju, vrijednostima kao ljudskih bića, kako je to navedeno u Konvenciji UN o Pravima djeteta (iz 1989. godine).

Nakon izlaganja, knjižničari školskih i narodnih knjižnica su razmijenili "primjere dobre prakse" i programe koje provode u svojim knjižnicama.

Ravnateljica Gradske knjižnice "F. Marković", Marjana Janeš-Žulj, tom je prilikom predstavila radionicu crtanja stripa koju su ostvarili u Mjesecu hrvatske knjige (15. 1. -15. 11. 2006. g.) u suradnji sa prof. likovne kulture, Sašom Živkovićem, prof. Martinom Majdak te učenicima naših osnovnih škola (njih oko 12). Radionica je rezultirala zajedničkim stripom rađenim prema djelu Ivane Brlić Mažuranić "Šuma Striborova". Cilj radionice bio je potaknuti korisnike, posebno one mlađe, na korištenje knjižnice i na čitanje te učenje crtanja stripa. Radionica se odvijala subotom kada učenici nemaju obaveza, dolazak u radionicu bio je slobodan i svako je dijete u skladu sa svojim godinama i sposobnostima prikazalo svijet Striborove šume na svoj način. Njihov zajednički uradak nalazi se u strip izdanju, koji će sudionicima radionice biti uručen kao poklon.

Sudionici ovog susreta nakon toga su posjetili Katedralu i biskupsku rezidenciju u kojoj se nalazi vrijedna spomen - knjižnica sa neprocjenjivim knjižnim blagom o kojoj brinu i koju čuvaju sestre Bazilijanke u Križevcima.

STRUČNI SKUP "RODITELJI S BEBAMA I MALOM DJECOM - DOBRO DOŠLI U KNJIŽNICU!"

Piše: Danijela Petrić

Hrvatsko knjižničarsko društvo, Komisija za knjižnične usluge za djecu i mladež i Knjižnice grada Zagreba, Knjižnica Medveščak organizirali su 19. ožujka stručni skup vezan uz najmlađe korisnike knjižnice i njihove roditelje pod nazivom "Roditelji s bebama i malom djecom - dobro došli u knjižnicu!". Dr. sc. Mira Čudina-Obradović govorila je o važnosti "predškolskog čitanja" i kako ga možemo potaknuti. Istraživanje predškolske prakse ukazuje da je za poticanje čitanja kod djece predškolske dobi najvažnije čitanje djetetu, posjećivanje knjižnice i kazališta lutaka. Dr. sc. Dubravka Maleš u svom predavanju stavila je naglasak na dječju

knjižnicu koja svojim uslugama može pridonijeti jačanju roditeljskih kompetencija.

U knjižnici roditelji mogu dobiti znanja i razmijeniti iskustva. Knjižnica pruža informacije o slikovnicama i važnosti čitanja djetetu, održava predavanja za roditelje, uključuje roditelje u igraonice zajedno s djecom i sl. Dr. sc. Ivanka Stričević upoznala je prisutne sa sadržajem novih IFLA-inih smjernica za knjižnične usluge za bebe i djecu do tri godine koje će biti objavljene u kolovozu 2007. Gošća iz Italije Letizia Tarantello, predstavila je talijanski nacionalni projekt "Rođeni za čitanje" koji se provodi s lokalnom zajednicom, a radnu grupu čine

pedijatri i knjižničari. Knjižnice osiguravaju informativne materijale o projektu, organiziraju tečajeve za volontere koji će čitati djeci i posebne tečajeve za škole.

Narodne knjižnice predstavile su svoja iskustva u radu s bebama i malom djecom do tri godine i njihovim roditeljima. Igraonice za bebe, predavanja za roditelje, informacije o slikovnicama i važnosti poticanja čitateljskih navika od najranije dobi, samo su neki od programa kojima se želi potaknuti roditelje da dođu s bebama u knjižnice.

Koprivničke knjižničarke Danijela Petrić i Jasminka Vajzović predstavile su program "Knjige za bebe" koji se provodi u suradnji s koprivničkim rodilištem već osmu godinu. Programom je 109 beba postalo počasnim članom Knjižnice do pet godina starosti. Od 2003. do 2006. godine preko 4000 beba dobilo je na poklon "prvu slikovnicu", a roditelji informativne letke o značaju rane pismenosti.

Programom "Knjige za bebe" pokušavamo potaknuti roditelje da čitaju djeci od najranije dobi, kvalitetno provode slobodno vrijeme s djetetom i da ih pripreme za uspješno i radosno učenje i čitanje kroz cijeli život.

Jedan od susreta s bebama i roditeljima u koprivničkoj knjižnici

Knjižnice sve više uzimaju u obzir potrebe roditelja s bebama i malom djecom te svoj knjižni fond obogaćuju priručnicima za roditelje, igračkama za bebe i slikovnicama prilagođenim za najmlađi uzrast djeteta.

KRATKI OSVRT NA RADIONICU "OSNOVNE TEHNIKE BRZOG ČITANJA"

Piše: Gordana Žuliček

U OŠ "Braća Radić" u Koprivnici održan je 30.3.2007. sastanak Stručnog vijeća školskih knjižničara Koprivničko-križevačke županije. Na tom stručnom skupu, između ostalog, održana je i radionica pod nazivom "Osnovne tehnike brzoga čitanja" koju je veoma sažeto, ali zanimljivo i poticajno održala mr. sc. Sonja Tošić-Grlač, školska knjižničarka - savjetnica.

Radionica o brzom čitanju

Prikazujući nam tehniku brzog čitanja kroz pojedine korake, povezala ju je s izradom kognitivnih (mentalnih) mapa, naglašavajući da i sama tehnika brzog čitanja i izrada kognitivnih mapa prilikom čitanja (učenja), zahtijevaju vježbanje te koliko se god u početku činile teško izvedivima, uz trud i ponavljanje, kao i kod raznih drugih vještina, postiže se pozitivan efekt: brže čitanje teksta i dulje zapamćivanje pročitanog.

Početak brzog čitanja nekog teksta zahtijeva, prije svega, određivanje svrhe čitanja tog teksta, koje cijelo vrijeme moramo biti svjesni i prilikom izrade kognitivnih mapa. Ova tehnika istovremeno nas prisiljava da prestanemo s linearnim čitanjem (u redovima) koje zapravo usporava čitanje i učenje.

Za razliku od linearnog čitanja, tehnika brzog čitanja i izrada kognitivnih mapa osniva se na osobinama ljudskog mozga koji ne percipira svijet oko sebe linearno, već upravo kao kognitivne mape (fotografski, prostorno i slikovno) pa se radeći na ovaj način prilagođavamo načinu percipiranja i zapamćivanja naših moždanih hemisfera koje tada funkcioniraju zajedno. Zato je brzo čitanje poput fotografiranja, a cilj mu je u što kraćem vremenu brže pročitati što više teksta (ušteda vremena).

Vježbanju tehnika brzoga čitanja pomaže općenito fizičko vježbanje, te tehnike disanja radi povećanja koncentracije i smanjivanja fluktuacije pažnje.

Početne tehnike:

- priprema: čitati sjedeći u uspravnom položaju, s knjigom na stolu ispred sebe
- prvo pročitati (detaljno): predgovor, pogovor, sadržaj, bilješku o piscu i sl.
- brzi pregled (listanje): list po list pregledati cijelu knjigu, usmjeravajući pažnju na naslove, podnaslove, i sve što je na neki način naglašeno u tekstu
- skeniranje (u smjerovima): a) najprije samo lijeve stranice, b) zatim samo desne stranice, c) na kraju i lijeve i desne stranice

Tada se već može početi raditi kognitivna mapa (zapisivanjem centralnoga pojma i ključnih riječi).

Tehnike brzog čitanja - s pokazivačem (olovkom):

- cik-cak (u početku uzimati dva reda s lijeva na desno, pa sljedeća dva reda s desna na lijevo; kad se stekne određena vještina, može se uzimati i više)
- valovito (od margine do margine ili val po sredini)
- unatrag
- dijalog se čita okomito razdijeljen po sredini: najprije lijeva polovica, pa zatim desna

Slijedi inventura prema izrađenoj mentalnoj mapi te lagano ležerno čitanje od početka

Kao što je potrebno uvježbati brzo čitanje, tako je potrebno naučiti i izradu kognitivnih mapa. Postupak se ukratko sastoji od pronalaženja centralnog pojma, oko kojeg se onda granaju ili poglavlja, ili podnaslovi, ili ključne riječi, ovisno o vrsti teksta koji se čita. Nije poželjno pretjerivati u broju tzv. grana (ne pišemo knjigu

iznova!) jer iz teksta nastojimo izvući i upamtiti ono bitno.

Na temelju kognitivne mape treba moći odgovoriti na pitanja: tko, što, gdje, kada, kako, zašto. Poželjno je koristiti boje za označavanje pojmova u mapi te ju raditi na papiru formata A3 radi bolje preglednosti sadržaja.

Postoji i vrlo zanimljiv način izrade kognitivnih mapa za lektiru. Centralni pojam je naslov knjige za lektiru, a na 7 grana se upisuje: tema, likovi, zaplet, atmosfera (tematika), stav ili mišljenje o knjizi, jezik i stil pisanja, simbolika ili poruka djela.

S obzirom da tečaj brzog čitanja zahtijeva određen emocionalno-mentalni napor (naročito u početku), ne preporuča se djeci osnovnoškolske dobi, tek korist od tečaja imaju srednjoškolci od 3. razreda srednje škole nadalje te odrasle osobe.

DISLEKSIJA

Korisni savjeti za roditelje, učitelje i učenike

Piše: Gordana Žuliček

S obzirom da Knjižnica i čitaonica "Fran Galović" u Dječjem odjelu već nekoliko godina pruža uslugu "ČITAMO S VAMA", namijenjenu prvenstveno djeci, roditeljima, starateljima, učiteljima i svima onima koji se u svom radu bave osobama s disleksijom, nadopunjujući mapu s korisnim informacijama na temu disleksije, prevela sam (i prilagodila) tzv. "tips for parents, teachers and students" koje sam pronašla na internet stranici www.dyslexi.info, nazvavši ih korisnim savjetima za roditelje, učitelje i učenike.

Zanimljivo je što su tu web stranicu izradili tinejdžeri s disleksijom koji najizravnije mogu predočiti probleme na koje nailaze tijekom školovanja i odrastanja, te ponuditi, na temelju vlastitog iskustva, konkretne savjete osobama istih teškoća.

KORISNI SAVJETI ZA UČITELJE

Ako vam učenici imaju teškoće pri čitanju:

- * Saznajte čim više o specifičnim teškoćama u čitanju (disleksiji).
- * Pitajte ih usmeno, izbjegnite pismene testove.
- * Pročitajte pisani test učeniku.
- * Produljite mu vrijeme za rješavanje testa.
- * Pišite bilješke na računalu ili ih prikazite grafoskopom tijekom nastave.
- * Ako je moguće, dopustite učeniku da gradivo o kojem govorite na satu, snimi na kasetofon. Olakšat će mu učenje kod kuće.
- * Informirajte učenika o zvučnim knjigama. Lektiru npr. može poslušati na kaseti ili CD-u, umjesto čitanja.
- * Koristite slova velikog formata pri pisanim zadacima, a kad je moguće, koristite skice na A3 formatu papira.
- * Naučite učenika da i u tijeku nastave izrađuje i koristi mentalne mape, umjesto bilježaka u nizu.

- * Ako je moguće, zadajte učeniku što više praktičnih zadataka za učenje gradiva, umjesto pasivnog čitanja.
- * Za čitanje mu dajte kraće tekstove, odnosno podijelite tekst na manja poglavlja, da ne bude frustrirajuće.
- * Budite strpljivi. Pohvalite učenika za trud. Hrabrite učenika ili mu pomognite da izgradi i zadrži samopouzdanje. Mnogi od njih nemaju ni dovoljno samopoštovanja.
- * Lagana muzika u pozadini, pri čitanju može imati pozitivan utjecaj na disleksičnog učenika jer su tada obje moždane hemisfere podjednako aktivne.
- * Razgovarajte s ostalim učenicima u razredu o poteškoćama čitanja, disleksiji, s naglaskom na prihvaćanju različitosti među djecom. Izbjeći ćete zadirkivanje i omalovažavanje od strane nasilnih učenika.

KORISNI SAVJETI ZA RODITELJE

- * Saznajte čim više o specifičnim teškoćama u čitanju (disleksiji).
- * Imajte na umu da ste prvenstveno djetetov roditelj, a ne učitelj.
- * Vjerujte u svoje dijete, razvijajte vještine koje mu idu i strpljivo ga hrabrite u učenju onih teških.
- * Pisanje domaće zadaće i učenje ne bi smjeli oduzeti sve djetetovo vrijeme. Omogućite djetetu zabavu i opuštanje u njegovo slobodno vrijeme.
- * Savjetujte djetetu neka koristi i piše slova velikog formata pri pisanim zadacima, a kad je moguće, koristite skice na A3 formatu papira.
- * Naučite ga i u početku zajedno s njim izrađujte i koristite mentalne mape, umjesto bilježaka u nizu, koristeći različite boje i simbole.
- * Neka gradivo uči na što praktičniji način, usporedbom i primjerima iz života.
- * Hrabrite i potičite dijete da koristi knjige većih slova, s više ilustracija, skraćene verzije lektira i, ako je moguće, audio knjige.
- * Igrajte igre koje potiču i pomažu u vježbanju koncentracije i pamćenja (kognitivne sposobnosti) : memory, grad i selo, što više pisanih riječi na isto početno slovo ili isti završni slog (rima).
- * Lagana muzika u pozadini, pri čitanju može imati pozitivan utjecaj na disleksičnog učenika jer su tada obje moždane hemisfere podjednako aktivne.
- * Čitajte naglas s djetetom tako da ima mogućnost razumjeti upotrebu riječi i strukturu rečenice.
- * Budite strpljivi. Pohvalite dijete za trud. Hrabrite ga i pomognite mu da izgradi i zadrži samopouzdanje u svoje sposobnosti i samopoštovanje prema svojoj osobnosti.

KORISNI SAVJETI ZA UČENIKE

- * Možda ćeš u višim razredima moći predavanja snimati recorderom, a ne bilježiti na papiru.
- * Ako nešto ne stigneš zabilježiti, zamoli prijatelja da kopiraš (ukoliko ima čitak rukopis).
- * Ako imaš veliki tekst za pročitati, čitaj odlomak po odlomak i podcrtaj bojom glavnu rečenicu. Ne obraćaj pažnju na detalje. Ako je moguće, poslušaj zvučnu knjigu iz knjižnice.
- * S druge strane, ako imaš malo teksta, povećaj format s A4 na A3. Koristiće ti.
- * Ako imaš priliku, velik tekst čitaj zajedno s nekim. Čitaj naglas s roditeljem (malo ti, malo on) tako da imaš mogućnost razumjeti upotrebu riječi i strukturu rečenice.
- * Ako nemaš dovoljno vremena, neka ti druga osoba pročita, a ti zabilježi glavno slikom i simbolima.
- * Ako možeš, zamoli učitelja da ti da više vremena za neki pisani ispit, ako se bojiš da nećeš stići.
- * Crtaj slike i simbole (raznim bojama) poput mentalnih mapa radije nego da pišeš bilješke tipa rečenica za vrijeme nastave.
- * Lagana muzika u pozadini pri čitanju može imati pozitivan utjecaj na disleksičnog učenika jer su tada obje moždane hemisfere podjednako aktivne.
- * Imaj samopoštovanja zbog svojih vrlina kao osobe.
- * Imaj i samopouzdanja u svoje sposobnosti. Nije istina da nisi dovoljno pametan/na da nešto naučiš, samo trebaš drugačiji način učenja.
- * Mnoge poznate osobe koje su postigle nešto vrijedno u životu i radile što vole, imale su specifične teškoće u čitanju.
- * Tvoje zanimanje u životu (posao) ne mora biti nužno vezano uz tekst.

REVIZIJA I OTPIS U METELU

Piše: Ilija Pejić

Informatizacija narodnih knjižnica u Bjelovarsko-bilogorskoj i Virovitičko-podravskoj županiji započela je intenzivnije poslije 2000. godine. Već krajem 2004. sve su ove knjižnice imale automatizirano poslovanje. Školske knjižnice su se u informatizaciju uključile nešto kasnije od narodnih, no i one su već krajem 2005. većim dijelom koristile računalnu tehnologiju u svome svakodnevnom radu. Krajem 2006. u BBŽ-u je bilo informatizirano 6 narodnih, 20 knjižnica osnovnih te 10 knjižnica srednjih škola, a u VPŽ-u 4 narodne, 13 knjižnica osnovnih te 6 knjižnica srednjih škola. Još uvijek informatizaciju (unos građe, lijepljenje bar-kod naljepnica, učlanjivanje korisnika...) nije dovršilo 11 knjižnica osnovnih škola (7 iz BBŽ-a i 4 iz VPŽ-a).

Kako u narodnim tako i u školskim knjižnicama javio se problem revizije i otpisa pa je Matična služba

pripremila predavanje s radionicom Revizija i otpis u Metelu. Na zamolbu savjetnice za školske knjižnice Biserke Šušnjić prvo predavanje smo održali 24.10.2006. u Zagrebu, za voditelje stručnih vijeća RH-a (prisutno 45 voditelja), potom 26.1.2006. u Osnovnoj školi V. Nazora u Daruvaru za školske knjižničare iz BBŽ-a i VPŽ-a (prisutno 46 knjižničara). Za drugu polovicu svibnja planirano je predavanje i za knjižničare iz narodnih knjižnica BBŽ-a, VPŽ-a i KKŽ-a koje će se održati u Đurđevcu. U prvom dijelu je predavanje (60 minuta) a potom radionica (60 minuta). Ovaj modul zajednički su osmislili i provode ga I. Pejić, viši knjižničar i D. Tkalec, programer Metela.

I. Određivanje pojmova.

Osnovna svrha revizije je utvrđivanje stvarnog (brojčanog) stanja i vrijednosti fonda. Za razliku od inventure (kvantitativan pokazatelj), revizija je kvalitativna

kategorija jer se implicira na cjelokupno poslovanje knjižnice od nabave, inventarizacije, tehničke i stvarne obrade do posudbe i oblika rada s korisnicima. Revizija ima i dodatne vrijednosti: doprinosi zaštiti građe, kreiranju nabave, pokazatelj je korištenja pojedinih zbirki, neizravno upućuje korisnika na pažljivije rukovanje s građom (odgojna komponenta), pomaže nam pri ustroju novih zbirki... Uz redovite postoje i izvanredne (preseljenje, poplave, požari...) te djelomične revizije (u velikim knjižnicama revidira se fond pojedinog odjela ili neka zbirka).

Tijekom revizije mi fond pročišćavamo, izlučujemo knjižničnu građu. Zašto? Ponajprije da bismo fond aktualizirali, oslobodili prostor za novu građu, učinili prostor privlačnijim, prozračnijim i atraktivnijim. Krajnji cilj je povećanje dostupnosti, preglednosti, a u konačnici i povećanje korištenja zbirki i veći broj korisnika. Što najčešće izlučujemo? Nepotrebne duplikate (stari lektirni naslovi koji neće više biti u programima), nepotrebne darove, sadržajno zastarjelu i neaktualnu građu (loše prevedena djela...), građu koja se dugi niz godina ne koristi (v. Metel o statistika), prekinute nizove periodike, uništenu građu... U redovitoj reviziji otpis ne smije biti veći od 3% za knjižnu, odnosno 20% za neknjižnu građu. Izlučivanje je stalna djelatnost knjižnica (najčešća na kraju godine) da bi zbirke bile neopterećene zastarjelom i uništenom građom. (pokidana, vlažna, zaprljana, polivena...).

Sudionici stručnog skupa, Daruvar, Osnovna škola V. Nazora, 26. siječnja 2007.

II. Pripreme za reviziju.

Prije same revizije važno je poznavati propise koji reguliraju reviziju, ponajprije Pravilnik o reviziji i otpisu knjižnične građe (NN 21/02), Pravilnik o zaštiti knjižnične građe (NN 52/05), Standard za narodne knjižnice (NN 58/99), Standard za školske knjižnice (NN 34/00), Zakon o knjižnicama (NN 105/97, 5/98, 104/00), ali i Zakon o osnovnom (2003.) te Zakon o srednjem školstvu (2003.). Pripreme za reviziju prije svega uključuju sljedeće: odluku o provođenju revizije, imenovanje povjerenstva, određivanje vremena revizije, obavijest korisnicima o reviziji radi vraćanja građe, odnosno zatvorenosti knjižnice, sređivanje fonda (slaganje knjiga na policama), sređivanje dokumentacije (inventarnih knjiga, kataloga...). Znatno dio te dokumentacije već je u Metelu pa su time pripreme lakše.

III. Tijek revizije u Metelu je sljedeći.

a) Definiranje postavki - lista za otpis (Norm. datoteka o vrste otpisa)

b) Obuhvat revizije (Knjiga → revizija → obuhvat). Ovaj dio posla je najopsežniji - jer donosimo knjige s polica i bar-kodom očitavamo. Važno je poštivati redosljed složenih knjiga na polici (po signaturi) i nastojati da se koja polica ne preskoči. Istovremeno izlučujemo knjige za otpis (dotrajale, zastarjele) i popravak.

c) Obrada revizije (Knjiga → revizija → obrada) logičan je korak nakon obuhvata. I ovdje je važno prije odrediti osnovne parametre: odjeli, datum (početak i kraj revizije). Potom slijedi obrada nakon koje su mogući pregledi (po zadanim elementima: sve obuhvaćene knjige, knjige koje nedostaju, knjige već prije otpisane, knjige u posudbi, knjige koje nisu nikada posuđivane...). Ako se kojim slučajem naknadno pronađe koja knjiga ili korisnici vrata neke knjige, moguće ih je uvijek obuhvatiti. Ispise za pojedine skupine napraviti ćemo istom poslije svih ovih radnji i poslije pregleda.

d) Otpis knjiga je završni čin revizije i moguć je nakon odobrenja uprave škole (ravnatelja), odnosno narodne knjižnice (ravnatelja). Provodi se na sljedeći način pošto smo u Norm. datoteci već odredili (šifrirali) vrste otpisa (amortizirane, zastarjele, stara zaduženja, nepronadene knjige...): unosimo inv. broj, datum, razlog otpisa, iznos (automatski se pojavljuje na ekranu ako smo ispravno jedinicu inventarizirali) i na kraju klikom na X tu jedinicu otpisujemo. Ako smo kojim slučajem pogriješili, možemo je i vratiti u fond klikom na strelicu.

e) Pregled otpisanih knjiga (Knjiga → otpisane knjige → ispisi).

f) AŽURIRANJE dolazi na kraju svih poslova oko revizije i otpisa.

IV. Poslovi poslije revizije.

Nakon revizije dužni smo napisati Zapisnik o reviziji te Zapisnik o otpisu kojemu prilažemo liste otpisanih knjiga. Svu dokumentaciju o reviziji i otpisu dostavljamo matičnoj knjižnici te Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici. Nakon očitovanja nadležnih knjižnica otpisanu građu možemo pokloniti, zamijeniti, prodati ili predati u stari papir.

Polaznicima ovog predavanja/radionice pokazali smo zapisnike o reviziji i zapisnike o otpisu te liste otpisanih knjiga u Metelu (u digitalnom obliku). Primjeri dobre prakse nekih škola i nekih narodnih knjižnica, njihova iskustva te dugogodišnje moje iskustvo u revizijama omogućili su nam da i ovom poslu pristupimo studiozno i sustavno. Brojna pitanja i veliki interes knjižničara pokazuju da je tema aktualna i zanimljiva pa su uloženi napor u pripremi izlaganja/radionice tim opravdani.

Literatura

Tatjana Blažeković, Branka Furlan. *Knjižnica osnovne škole*. Ponovljeno i prerađeno izdanje. Zagreb: NSK, 1993.

Upute za poslovanje narodnih knjižnica. Uredila Aleksandra Malnar. Zagreb: Knjižnica grada Zagreba, 1996.

Veronika Čelić-Tica, Svjetlana Premilovac. *Revizija i otpis knjižničkog fonda u školskim knjižnicama*. Zagreb: NSK, 2003. /radni materijal/ *Metel Win: programski proizvod za knjižničarstvo: upute za uporabu*. 2. dio. Varaždin, 2004.

TEMELJI BRAND MANAGAMENTA U HRVATSKIM NARODNIM KNJIŽNICAMA

Pišu: Nataša Brekalo i Ivanka Ferenčić

Uvod

Jedna je od temeljnih zadaća knjižnice osiguravanje pristupa informacijama. Iako je to u srednjem vijeku značilo da možete čitati knjigu koja je lancima vezana za stol, dok vam nervozni fratar viri preko ramena, a danas znači da možete raznim informacijama pristupiti iz svog doma, ta je zadaća još uvijek ista. No, danas knjižnice imaju više konkurencije. Naše tržište se mijenja u svojim običajima i potrebama, zbog čega moramo uzeti u obzir nove alate koji će nam pomoći da knjižničnu misiju učinimo uspješnom. Devedesetih godina, marketinška je teorija posuđena od profitnog sektora i uvedena u knjižničarsku teoriju u Hrvatskoj, kao jedan od tih moćnih alata. Ubrzo nakon toga, knjižnice su marketing počele primjenjivati u praksi u skladu sa svojim znanjem i sposobnostima.

Već neko vrijeme, knjižničarska se zajednica u Hrvatskoj bori s marketingom i svime što on znači za knjižnice. Zasad, čini se da je to borba koju dobivamo! Sve više i više knjižničara prepoznaje važnost marketinških strategija i prednosti koje iz njih proizlaze. Sve više knjižnica ima marketinške planove i djeluje prema njima svakodnevno. Važnost imagea i identiteta je prepoznata, a ostalo je samo pitanje komuniciranja tog identiteta i imagea našem tržištu - našoj korisničkoj zajednici.

Stanoviti broj hrvatskih stručnjaka je pisao o marketingu u knjižnicama, ali brand i upravljanje brandovima se rijetko spominju. Globalno, marketing je češće proučavan od strane knjižničara koji primjenjuju brand management i marketinških stručnjaka koji imaju iskustva s knjižnicama (Roy Tennant, Francine Fialkoff, Doug Peebles, Beth Dempsey, Sejan Yun, etc.).

Brandovi i drugi "čudni" termini koje koriste marketingaši

Prema definiciji AMA-e (American Marketing Association) marketing je "organizacijska funkcija i set procesa za stvaranje, komunikaciju i dostavljanje vrijednosti potrošačima i za upravljanje odnosima s potrošačima na način koji će koristiti organizaciji". Marketing je poslovna filozofija. Kako su knjižnice uključile marketing u svoj svakodnevni rad, sljedeći je logičan korak uvođenje brand managementa.

Što je brand?

Brand ili marka, također prema definiciji AMA-e, je "ime, termin, znak, simbol ili dizajn, ili kombinacija navedenog kojoj je svrha identificirati proizvode i usluge jedne organizacije ili grupe i diferencirati ih od proizvoda i usluga druge organizacije ili grupe."

Vrijednost branda ipak ne proizlazi iz njegovih vidljivih ili osjetljivih aspekata, već i iz lojalnosti potrošača brandu, tj. marki proizvoda, svijesti potrošača o brandu, percipirane kvalitete i svih asocijacija koje su vezana uz brand. Pomislite, na primjer, na Coca-colu! Što

pada na pamet? Crveno, crno, mjehurići, život, mladi, zabava, pustolovina... To je identitet proizvoda koji The Coca-cola Company razvija godinama. Kod brandova "radi se od identitetu, o jasnom definiranju vrijednosti i doprinosa zajednici." Identitet i osobnost su ono što trebamo stvoriti, oblikovati i prezentirati našim korisnicima.

Zašto se gnjaviti s brandovima?

Istraživanje OCLC-a pod nazivom "Percepcije knjižnica i informacijskih centara (2005)" odgovara na to pitanje - većina korisnika smatra Internet učinkovitijim i bržim, i skoro jednako, ako ne i više, pouzdanim od knjižnica. Ljudi još uvijek smatraju da su knjižnice samo za knjige, a knjižničari stariji ljudi s naočalama koji ti kažu da budeš tiho. Veliki dio naše potencijalne korisničke zajednice vjerojatno nije svjestan svih novih usluga koje knjižnica pruža. Nisu svjesni prostora, zanimljivih i zabavnih aktivnosti koje se odvijaju u knjižnici, i vjerojatno nemaju pojma kako bi se ugodno osjećali u knjižnici. Pomoću brandova i brand managementa možemo promijeniti percepciju knjižnice, stvoriti interes i izgraditi korisničku zajednicu, a time, naravno, i prezentirati još bolje rezultate financijerima.

Kako razviti (knjižnični) brand?

Postoji niz odluka u procesu razvoja branda, koje knjižnica - za razliku od profitnih organizacija - vjerojatno neće morati donijeti. Kad je odluka o stvaranju branda donesena, profitna organizacija mora odlučiti hoće li to biti privatni brand (u vlasništvu distributera), licencirani brand (već poznata marka koja se unajmljuje od druge organizacije) ili proizvođačev brand. Ako organizacija odluči kreirati novi brand mora se donijeti još jedan niz odluka (jedan brand za cijeli svijet, regionalni brand, drugo ime branda za različita tržišta, itd...). Pitanje koje si knjižnice mogu postaviti jest hoće li to biti jedan brand ili jedan brand s nekim varijacijama za pojedina tržišta - jedan knjižnični brand s varijacijama za različite korisničke grupe. I hoće li to biti korporativni brand - jedan brand za cijelu knjižnicu ili različiti brandovi za različite proizvode (u našem slučaju usluge).

Kao i cijeli marketing proces, razvijanje branda počinje istraživanjem. Trebamo definirati našu ciljanu populaciju i saznati kakva je percepcija knjižnice u tom segmentu i javnosti uopće. Kako nas vide? Temeljem Misiije i Vizije naše knjižnice možemo definirati identitet i osobnost koju želimo našoj knjižnici. "Možda je najzuidbudljiviji aspekt brand managementa knjižnice, prilika da se redefinira što je ustvari knjižnica". Koje vrijednosti želimo istaknuti? Koju ulogu želimo imati u zajednici? Kako želimo da se ljudi osjećaju kad dođu u knjižnicu ili kad uopće na nju pomisle? Kako želimo da nas vide? I kako to postići? Jednom definirani identitet knjižnice treba ostvariti!

Knjižnični logo nije cijeli brand, ali je svakako dobar početak. Grafičko rješenje će korisnici najvjerovatnije prvo

zapamtiti i daljnja iskustva asocijativno vezati uz njega. Ako ga nemamo, trebamo ga (a može ga se napraviti vrlo jeftino), a ako ga imamo, trebali bismo ga isticati svugdje: u knjižničnom prostoru, na web stranicama, u svim materijalima...

Web stranice mogu imati veliki utjecaj na knjižnični identitet pa ih zbog toga treba dizajnirati pažljivo, s misijom i vizijom na umu (u slučaju outsourcinga, knjižničar bi trebao surađivati s webdizajnerima). Boje moraju biti u skladu s logom.

Knjižnični prostor i osoblje također su dio branda. Prostor treba odražavati brand - ako je knjižnica "dnevni boravak" zajednice - trebalo bi postojati mjesto gdje ljudi mogu udobno sjesti i razgovarati; ako je knjižnica mjesto učenja - trebalo bi postojati mjesto gdje korisnici mogu radi u tišini s adekvatnim namještajem; ako je knjižnica mjesto zabave - trebalo bi postojati mjesto gdje se djeca mogu igrati (glasno)... Prostor mora korisnike nagnati da se pozele vratiti i svima ispričati lijepe stvari o knjižnici.

Osoblje može donijeti prevagu između uspjeha i neuspjeha. Ono mora biti svjesno misije i vizije, kako bi bolje razumjelo svoj posao i ulogu koju igraju u cjelini. Moraju biti upoznati s brandom jer su oni ti koji ga prezentiraju korisnicima. Brand je obećanje, a osoblje ga mora održati!

Da bi se stvorio jedinstveni identitet i osobnost, brand mora biti sveobuhvatan i zastupljen u prostoru, osoblju, zbirkama, uslugama, grafičkom dizajnu, web stranicama i odnosima s javnošću. Veliko je pitanje profitnoj organizaciji izbor imena za brand. Za knjižnicu ovo možda i nije problematika kod stvaranja knjižničnog branda (jer većina knjižnica ima tradicionalno ime), ali prilikom stvaranja posebnih brandova za neke usluge i odjele zanimljivo ime može biti važno.

Jedno pitanje na koje komercijalna tvrtka nikad neće odgovoriti negativno jest pitanje registracije branda. Knjižnice možda ne trebaju zakonsku zaštitu jer će knjižnični brand imati malu (ako ikakvu) financijsku vrijednost, ali nedavni slučaj iz hrvatske prakse u kojem je jedna narodna knjižnica posudila logo druge, stvarajući gotovo identičan, postavlja neka pitanja.

Zaključak

Onaj je nervozni fratar s početka teksta možda priželjkivao da ljudi odu iz njegove knjižnice, no već neko vrijeme naša je borba dobiti ih da uđu. Marketing znači više korisnika, više korisnika znači bolje rezultate za prikazati financijerima, znači više sredstava, bolje usluge, opet više korisnika itd... Najveća je pogreška misliti da marketing znači samo odnose s javnošću i da je brand samo logo!

Netko je jednom rekao da je marketing koji ne vodi brigu o brandovima kao vožnja autom kroz maglu bez upaljenih svjetala. Primjer ovoga su dobre knjižnice, s izvrsnim uslugama, velikim brojem različitih aktivnosti i statistikama koje pokazuju uspjeh, ali bez pravog identiteta koji bi ih bolje predstavio zajednici. Knjižnica ne bi smjela biti definirana samo kao knjižnica, dok god postoji i najmanja prisutnost stereotipa. I bez detaljnog istraživanja možemo pretpostaviti da ni u Hrvatskoj borba s knjižničnim stereotipom nije završena. Postoji niz uspješnih knjižničnih brandova u Hrvatskoj (npr. Plava knjižnica - Zadar, Knjižnica kod mede i Idi pa vidi - Zagreb, i druge) koji nam daju odgovor na pitanja Što? i Kako?, ali i najvažnije Zašto? U promjenjivom okruženju knjižnice, marketing možemo promatrati kao poslovni koncept, pomoć, alat ili čak oružje - ali u svakom slučaju on je sadašnjost upravljanja knjižnicama.

DIGITALIZACIJA HRVATSKE KULTURNE BAŠTINE

Piše: Dijana Sabolović-Krajina

Digitalizacija hrvatske kulturne baštine sve je zastupljenija tema u hrvatskom knjižničarstvu. Uz tradicionalne seminare "Arhivi, knjižnice, muzeji: mogućnosti suradnje u okruženju globalne informacijske infrastrukture" koji se održavaju od 1997. godine i međunarodnih konferencija "Knjižnice u digitalnom dobu" (Libraries in the Digital Age - LIDA) koje se održavaju od 1999. godine, ovoj temi su u protekle dvije godine posvećeni važni stručni skupovi - 2. NAPLE konferencija (Supetar, Brač, 5.-8. 10. 2007.) i 35. skupština HKD-a (Plitvice, 27.-30. 9. 2006.). Nedavno je donesen "Nacionalni program digitalizacije arhivske, knjižnične i muzejske građe" (<http://daz.hr/bastina>), a tim povodom održane su edukativne radionice za ravnatelje muzeja, arhiva i knjižnica. Jedna takva radionica održana je u Varaždinu, 14. 3. 2007.

Cilj je bio upoznati sudionike s trogodišnjim programom digitalizacije građe hrvatskih arhiva, muzeja i knjižnica, te započeti projektom "Hrvatska kulturna baština".

O temeljnim polazištima digitalizacije AKM građe i Nacionalnom programu digitalizacije govorio je Jozo

Ivanović, zamjenik ravnatelja Hrvatskog državnog arhiva i voditelj Projekta "Hrvatska kulturna baština". Lana Križaj govorila je o europskim inicijativama i smjernicama na području digitalizacije, Sofija Klarin i Goran Zlodi o nacionalnim programima digitalizacije u usporedbi s europskim iskustvima, te primjerima nacionalnih projekata, a Dunja Seiter-Šverko o projektima digitalizacije na razini ustanove, lokalne zajednice i države.

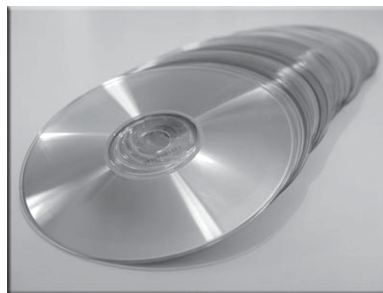
Pojam digitalizacije kulturne baštine koji se koristi kao okosnica u ovom programu i projektu mnogo je širi i kompleksiji od postojeće prakse mnogih ustanova u kulturi, koje koriste digitalizaciju kao tehnički postupak. Tako shvaćena digitalizacija podrazumijeva stručnu obradu klasične građe s metapodacima koji omogućuju pretraživanje, digitalizaciju kao tehnički postupak, internet dostupnost, upravljanje pravima za pristup i dugoročnu zaštitu. Digitalizacija arhivske, knjižnične i muzejske građe osnova je za stvaranje e-kulture.

Polazeći od digitalizacije kao procesa zaštite kulturne baštine i mogućnosti povećanja dostupnosti vrijedne građe na nacionalnoj i internacionalnoj razini, Ministarstvo kulture RH je prihvatilo inicijativu

Hrvatskoga knjižničkog vijeća i Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu, te predložilo i Hrvatskom muzejskom vijeću i Hrvatskom arhivskom vijeću da imenuju svoje predstavnike u Radnu skupinu za digitalizaciju kulturne baštine. Tako je program digitalizacije ovog dijela kulturne baštine određen kao jedan od strateških ciljeva Ministarstva kulture Republike Hrvatske.

Ne zaboravimo, u Hrvatskoj djeluje 1400 knjižnica, 200 muzeja i 15 arhiva, tako da je kooperativni nacionalni projekt digitalizacije neophodan. Ove godine izradit će se preporuke, norme i smjernice, te formirati radne grupe. Oformljen je Ured Projekta, koji će pojedinačno prijavljene projekte digitalizacije prosljeđivati Centru za njihovu podršku i praćenje. Stoga, projekte digitalizacije kulturne baštine na lokalnoj razini valja osmisлити, prijaviti i tražiti finacijsku podršku za njegovu realizaciju.

Umjesto dasadašnjih stihijskih inicijativa u području digitalizacije kulturne baštine, projekt bi trebao garantirati

oslanjanje na strategiju kulturnog razvoja na razini korištenja informacijskih tehnologija, te promicati lokalne zajednice s turističkog i edukacijskog aspekta, a ustanove u kulturi kao vrijednost lokalne zajednice. Osnovni cilj je stvaranje relevantnog i prepoznatljivog sadržaja koji proizlazi iz naše djelatnosti i dugoročna održivost proizvoda.

KOPRIVNIČKI KNJIŽNIČARI POSJETILI DANSKU

Piše: Kristian Ujlaki

U sklopu edukacije za uvođenje nove knjižnične usluge za slijepu i slabovidnu, krajem ožujka 2006. godine koprivnički knjižničari su posjetili Dansku knjižnicu za slijepu u Kopenhagenu i nekoliko narodnih knjižnica u Kopenhagenu i okolnim gradovima. Projekt Udruge slijepih i slabovidnih osoba Koprivničko-križevačke županije i partnera Knjižnice i čitaonice "Fran Galović", pod nazivom "Knjižnična usluga za slijepu i slabovidnu", izabran je i financiran sredstvima EU kroz natječaj CARDS 2002. Projekt je, između ostaloga, predvidio i edukaciju u inozemstvu, a Danska je izabrana zbog iznimno bogate knjižničarske tradicije te razvijenosti i kvalitete čitavog knjižničkog sustava, a posebno usluga za slijepu i slabovidnu.

Na petodnevni boravak u Danskoj koprivnički knjižničari Dijana Sabolović-Krajina - ravnateljica, Danijela Petrić, Josipa Strmečki, Mario Zovko i Kristian Ujlaki su otputovali s ciljem upoznavanja sa danskim knjižničnim sustavom, a prije svega sa opremom, građom i uslugama koje narodne knjižnice imaju i pružaju slijepim i slabovidnim osobama. Također nas je zanimalo na koji način danske narodne knjižnice integriraju takve usluge i sadržaje u postojeći prostor i funkcije.

Studijski boravak je bio iznimno koristan i edukativan jer smo dobili saznanja o proizvodnji, formiranju i organiziranju zbirke zvučnih knjiga za slijepu, slabovidnu i dislektičnu djecu i odrasle, zatim o tehničkim pomagalicama kao što su razne vrste elektronskih povečala za slabovidnu i dislektične, računalima sa specijalnim programima koji tekst pretvaraju u govor, Brailleovom retku koji omogućuje čitanje na "brajici" - pismu za slijepu, Brailleovom printeru te taktilnim slikovnicama i igračkama za djecu. Mnoge lokalne danske knjižnice proizvode zvučne novine na CD-ima ili audiokasete s izborom iz lokalnog tiska. Koriste najsvremeniju tehnologiju za pružanje usluga visokih standarda i organiziraju mnogobrojne programe i projekte za integraciju u društvo slijepih i slabovidnih.

U Danskoj su inače javne knjižnice besplatne, ne naplaćuje se članarina i Danci ih često posjećuju jer su u njima prepoznali informacijske centre i svojevršne "dnevne

boravke" za građane svih društvenih skupina kojima su knjižnice postale omiljena mjesta okupljanja. Mnoge usluge se odvijaju na bazi samoposluge - korisnici sami zadužuju i razdužuju građu na posebnim uređajima što knjižničarima ostavlja više vremena za komunikaciju s korisnicima i osmišljavanje i pružanje kvalitetnijih usluga. Zbog uštede i efikasnosti, temeljni poslovi nabave i obrade građe su centralizirani na nacionalnoj razini.

Knjižničari razgledaju jednu od danskih knjižnica

Vrlo dojmljiv je bio posjet Središnjoj danskoj knjižnici za slijepu koja je svojevršna tvornica za masovnu proizvodnju zvučnih knjiga i knjiga na Brailleovom pismu te za njihovu distribuciju korisnicima. Koriste najsvremeniju tehničku opremu i u fazi su potpune digitalizacije što znači da će uskoro digitalni oblici zamijeniti zvučne knjige na audiokasetama.

Danska iskustva i primjeri bili su vrlo korisni i poticajni i koprivnički knjižničari neke, u skladu s mogućnostima i potrebama, već primjenjuju u svom poslovanju s ciljem pružanja što kvalitetnijih knjižničnih usluga za svakoga.

KNJIŽNIČARI U NIZOZEMSKOJ

Piše: Ljiljana Vugrinec

Grupa knjižničara iz Hrvatske - predstavljajući Hrvatsko knjižničarsko društvo - boravila je od 22. do 25. svibnja 2006. u studijskom posjetu Nizozemskoj. U knjižničnoj ekipi bili su: Tomislav Silić iz Zagreba, Željani Čeč iz Varaždina, Ilija Pejić iz Bjelovara i Ljiljana Vugrinec iz Koprivnice. Organizatori studijskog boravka bili su: Hrvatsko knjižničarsko društvo - Program "Informacije o EU u narodnim knjižnicama", Nizozemsko društvo narodnih knjižnica, Društvo knjižničara Bilogore, Podravine i Kalničkog prigorja i Knjižnica i čitaonica "Fran Galović" Koprivnica.

Cilj posjeta bio je pobliže upoznavanje nizozemskog knjižničnog sustava, koji je u stručnim krugovima poznat kao jedan od najbolje organiziranih i najučinkovitijih u Europi. U Nizozemskoj, naime, narodne knjižnice - ne samo u teoriji, već u praksi! - zauzimaju važno mjesto u lancu usluga koje javne službe pružaju građanima: od državnog nivoa, preko pokrajina do gradova i općina, nezamjenjivim se smatra njihov doprinos u obrazovanju i informiranju građana, pružanju mogućnosti kvalitetnog provođenja slobodnog vremena, ali i pri oživotvorenju demokracije i građanskih sloboda i prava u najširem smislu.

Središnja gradska knjižnica u Den Haagu

Nizozemski knjižnični sustav izuzetno je dobro i temeljito organiziran, što knjižnicama uvelike pomaže i olakšava svakodnevni rad. Pri tome važnu ulogu ima Nizozemsko društvo narodnih knjižnica koje inicira, organizira i provodi brojne programe i projekte usmjerene razvoju knjižnica, zadovoljavanju potreba korisnika te općenito uspješnijem i ekonomičnijem radu knjižnica.

Tijekom boravka u Nizozemskoj, hrvatski knjižničari razgledali su ogledne gradske knjižnice u nekoliko gradova - u Den Haagu, Utrechtu, Zoetermeeru, Nijmegenu i Amsterdamu, uključujući i dvije područne knjižnice - Segbroek u Den Haagu i Overvecht u Utrechtu, te dvije specijalne knjižnične ustanove: u Leidschendamu te Arnhemu. Glavno obilježje većine ovom prilikom viđenih knjižnica - veliki su i lijepi prostori kojima one raspolažu (za razliku od knjižnica u Hrvatskoj, gdje je

nedostatan prostor često jedan od najvećih problema s kojim se knjižničari susreću!). Za nizozemske knjižnice karakteristično je to što se velika pažnja pridaje unutrašnjem uređenju, koje se u pravilu povjerava specijaliziranim arhitektima.

Gradska knjižnica u Nijmegenu

Rezultat takvog pristupa su vrlo lijepe, suvremene knjižnice, uređene s velikom pažnjom, na način da budu estetski ugodne i funkcionalne, a prije svega ugodne za boravak korisnika.

Novouređene knjižnice obiluju živim bojama, u svakom kutku može se udobno sjesti, i popiti kava u internet-cafeima koji su sastavni dio gotovo svake knjižnice - primjer iz Zoetermeera

U mnogim knjižnicama u Nizozemskoj upravo je u tijeku uvođenje tzv. self-servicea, ili samoposluge: naime, korisnici pomoću specijalnog računala sami zadužuju knjižničnu građu koju žele posuditi, odnosno, sami je razdužuju prilikom vraćanja. Svrha samoposlužnog sistema - ubrzati i olakšati poslove kod posudbe i vraćanja građe, te kvalificirane knjižničare osloboditi za

druge stručne poslove u knjižnici - uglavnom se ostvaruje, ali ovaj princip ima i svoju tamniju stranu: pomalo se gubi nekadašnji kontakt s knjižničnim osobljem, koje u knjižnici ipak nije samo posrednik pri dolaženju do traženog naslova, već često i osoba s kojom korisnici rado porazgovaraju, ne samo o pročitanoj knjizi, već i o drugim životnim temama. Zbog toga, prema riječima samih nizozemskih knjižničara, ima slučajeva da neki korisnici - osobito oni starije životne dobi - sve rijede dolaze u knjižnicu, a kao glavni razlog tome navode upravo sve veću "automatizaciju" knjižnice, u kojoj se više ne osjećaju ugodno kao ranije.

Knjižnični ogranak Segbroek, Den Haag

Osim knjižnica, knjižničari iz Hrvatske posjetili su i dvije posebno zanimljive profesionalne ustanove koje se bave nekom vrstom "knjižnične logistike": NBD Bibliion u Leidschendam (nedaleko Den Haaga) te BiblioService Gelderland u gradu Arnhemu. Upravo u ove dvije ustanove najbolje se mogla vidjeti centralizacija i racionalizacija knjižničkog poslovanja u Nizozemskoj: dok NBD Bibliion obavlja poslove nabave i obrade knjižnične

građe za sve knjižnice u Nizozemskoj, po jedan središnji Biblioservis u svakoj pokrajini - poput BiblioServicea Gelderland u istoimenoj pokrajini - brine se za širenje knjižnične mreže, edukaciju knjižničara, uvođenje novih tehnologija i sl., a priprema i sve vrste bibliotečnih pomagala (poput bibliografija, tiskanih i on-line kataloga i baza podataka, kompilacija zvučnih zapisa i sl.), itd.

Knjižničari u Utrechtu, jednom od najljepših gradova u Nizozemskoj

Također, međusobno surađujući na nacionalnom nivou, pojedini Biblioservisi u svojim pokrajinama organiziraju i provode razne edukativne i druge programe u narodnim i školskim knjižnicama, namijenjene npr. poticanju razvoja vještine i navike čitanja, i slično.

Iako organizacija ovakvih centraliziranih "logističkih" ustanova u početku zahtijeva dosta truda i umješnosti, kao i dosta vremena, u konačnici daje odlične rezultate, jer se stručno kompetentnim rješavanjem temeljnih knjižničnih poslova na jednom mjestu uz istovremenu uštedu vremena, energije i novca može postići veća kvaliteta i učinkovitost usluga koje knjižničari pružaju krajnjim korisnicima.

KOPRIVNICU POSJETILE GOŠĆE IZ NIZOZEMSKOG DRUŠTVA NARODNIH KNJIŽNICA

Piše: Ljiljana Vugrinec

sklopu nastavka projekta "Informacije o Europskoj uniji u narodnim knjižnicama", u Hrvatskoj su od 23. do 29. listopada boravile kolegice - knjižničarke iz Nizozemske: Annet Krol-Meijer, ravnateljica knjižnične službe za područje Meppel, Hetty Kruithof-van de Weg, ravnateljica knjižnica Novetheek, Ingrid Bonn iz BiblioService-a pokrajine Gelderland i tajnica IFLA-ine Sekcije knjižnica za djecu i mladež te Vera Traas-van Straten, voditeljica knjižnične službe za područje Borger-Odoorn.

U okviru bogatog studijskog programa koji je za njih organiziran, i tijekom kojeg su obišle nekoliko hrvatskih gradova te više knjižnica, cijeli treći dan svoga boravka u Hrvatskoj, 25. listopada 2006., gošće iz Nizozemske provele su u Koprivnici. Posjetile su Knjižnicu i čitaonicu "Fran Galović", gdje su im domaćini održali prezentacije o svojoj knjižnici i njenim uslugama za korisnike te o knjižničnoj mreži Koprivničko-križevačke županije. Potom su gošće predstavila koprivničkim knjižničarima knjižnice iz kojih dolaze, te nizozemski knjižnični sustav općenito. Na kraju

svoga boravka u Koprivnici, posjetile su školsku knjižnicu OŠ "Antun Nemčić - Gostovinski" u Koprivnici.

Gošće iz Nizozemske s domaćinima ispred Knjižnice u Koprivnici

KOPRIVNIČKI KNJIŽNIČARI GOSTOVALI U MARIBORU

Piše: Kristian Ujlaki

Na poziv Društva bibliotekara Maribora, 8. ožujka 2007. koprivnički su knjižničari Ljiljana Vugrinec i Kristian Ujlaki gostovali na godišnjoj skupštini ovog Društva. Mariborske kolege zanimao je projekt Udruge slijepih Koprivničko-križevačke županije i Knjižnice i čitaonice "Fran Galović" - "Knjižnične usluge za slijepu i slabovidnu" koji je usvojen i najvećim dijelom financiran sredstvima EU kroz natječaj CARDS 2002. Slovenski kolege interesirali su se za sve elemente projekta - od pisanja i izrade natječajne dokumentacije, do njegove operacionalizacije i implementacije u postojeću ponudu knjižničnih usluga. Iskustva Knjižnice i čitaonice "Fran Galović" pažljivo su i sa zanimanjem saslušana i možda će biti primjer ponekoj slovenskoj knjižnici.

Boravak u Mariboru koprivnički knjižničari su iskoristili i za posjet Knjižnici Rotovž, Pionirskoj knjižnici

Oprane igračke suše se u spremištu

Knjižničari kraj polica s igračkama

Rotovž i obližnjoj čitaonici, te Knjižnici Nova vas i Pionirskoj knjižnici Nova vas koje se nalaze u dijelu Maribora Nova vas i dio su mreže mariborskih knjižnica koju uz bibliobus čini još 19 knjižnica. Posebno zanimljiv bio je posjet Pionirskoj knjižnici Nova vas kojoj su članovi djeca i mladi do 15. godine života.

Od knjižničnih usluga izdvojili bismo igroteku - zbirku od preko 5 000 igračaka razvrstanih prema starosti djece kojima su namijenjene. Igračke se posuđuju na rok od tri tjedna, a smještene su u zatvorenim ormarima jer se djeca teško odlučuju koju igru ili igračku posuditi kada su im sve na vidiku. Zanimljivo je da se kompleti Lego kocaka nakon svake posudbe peru u prilagođenoj perilici rublja. Tako oprane, kocke se dezinficiraju, suše i pakiraju u čiste PVC omote te su nakon toga spremne za novu posudbu.

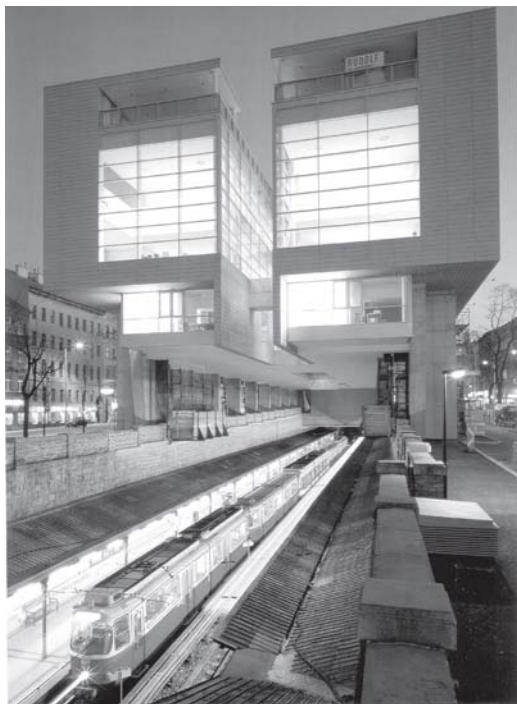
GLAVNA GRADSKA KNJIŽNICA U BEČU

Piše: Josipa Strmečki

Jeste li ikada bili na bibliobrodu kroz čiju utrobu prolazi vlak? Ne, ne radi se o snu nekog prolupalog knjižničara niti prizoru s nadrealističke slike, već o stvarnosti. Knjižnicu koja izgledom podsjeća na dugački brod imali su priliku vidjeti knjižničari iz Hrvatske i Slovenije koji su nedavno boravili na stručnom izletu u Beču.

Radi se Središnjoj (glavnoj?) gradskoj knjižnici, modernoj i arhitektonski smjeloj građevini. Izazov za arhitekta Ernsta Mayra bio je višestruk. Projektirati, odnosno interpolirati knjižnicu u uzak prostor u vrlo prometnom i bučnom kvartu kojim prolaze tramvaji, automobili i podzemna željeznica! Neobičan prostor + neobična izvedba = supermoderna i funkcionalna knjižnica. A da bi ugođaj bio potpun, prilaz knjižnici natkriljuju arhitektonski elementi u obliku jedra koji se protežu dalje na ulicu i ispod kojih prolaze tramvaji. Okrugli prozori u pojedinim prostorijama također

asociraju na brodske. Novi prostor značio je i novu koncepciju, a ona se sastoji u sljedećem: na jednom mjestu korisniku su dostupne knjige, časopisi, računala. Uz stepenice na obje etaže postavljeni su fotokopirni aparati, a velike zidne zavjese označavaju da se na prostoru pred njima nalaze računala za pretraživanje. Uz police s knjigama i audiovizualnim medijima smještene su i računalne jedinice za preslušavanje. Na drugom katu je internet galerija, a zanimljivo je da za žene postoji poseban prostor s računalima (da ih muška populacija ne ometa pri učenju). Uza zidove također je puno internet računala s kojih je moguće printanje za razliku od internet galerije. Cjelokupni prostor kupa se iznutra u svjetlu staklenih zidova i dugačkih krovnih prozora, a posebno je dojmpljiva staklena ploha zida s pogledom na podzemnu željeznicu i sjeverni dio grada. Na vrhu "broda" je kafić - restoran.

Sama knjižnica dugačka je 150 metara, visoka 30, a široka 35 metara. Proteže se na tri etaže i ima 6000 m² površine. Otvorena je 2003. godine i kako nam je naš vodič kazao, prvotna ideja bila je da se dobije puno prostora. A prostora zaista ima! Pogotovo gledajući iz perspektive (većine) naših pretrpanih i tijesnih knjižnica. Dvije etaže namijenjene su korisnicima, a njih je uistinu mnogo. Statistike kažu da ovuda dnevno prođe 3000 korisnika i obavi se 7000 posudbi! Prošle godine imali su dva milijuna posudbi! Korisnici su većinom mladi ljudi (puno je imigranata) koji osim klasične posudbe knjiga imaju na raspolaganju i mnoge druge mogućnosti. Knjižnica ima 240 000 knjiga i 60 000 audovizualnih jedinica te 160 računala (uključujući i računala za knjižničare kojih je 50). Kao i u većini velikih knjižnica, i ova ima sistem samozaduživanja, a korisnici mogu vratiti

posuđeno bilo gdje od ukupno 29 gradskih ogranaka. Odjednom mogu posuditi 25 jedinica (knjiga, CD-a, DVD-a) na rok od četiri tjedna, s mogućnošću produživanja. (Jedino se posudba DVD-a naplaćuje i to 1 euro po jedinici). Svaki građanin Austrije može se učlaniti, a mladi do 18. godine ne plaćaju članarinu. Radno vrijeme knjižnice je od ponedjeljka do petka od 11.00 do 19.00, a subotom od 11.00 do 17.00 sati. Prostor namijenjen djeci (do 14 godina) također je koncipiran na način da objedinjuje sve medije, ima radne i čitaoničke prostore te mjesta za igru. (Studenti koji su zaposleni na skraćeno radno vrijeme i kojima je glavni posao razvrstavanje vraćenih medija, također pomažu djeci pri pisanju zadaća i pripremi događanja na dječjem odjelu). S obzirom na velik broj stranaca koji žive u Beču, Knjižnica nabavlja mnogobrojne tiskovine na stranim jezicima, a također i slikovnice i knjige.

Letci s pravilima za korisnike tiskani su, između ostalih, i na hrvatskom jeziku. Kako su nam domaćini rekli, jedino nemaju knjiga na afričkim jezicima. Radi lakšeg snalaženja, knjige i ostali mediji označeni su naljepnicama u boji i svrstani u nekoliko grupa i više podgrupa.

Na svakom katu su istaknuti punktovi gdje se od knjižničara mogu dobiti sve informacije, posuditi ili zadužiti medije (ako korisnik ne želi taj posao obaviti sam). Kako nas knjižničare uvijek najviše zanima praksa, čuli smo mnogo zanimljivih i korisnih činjenica. Internet je besplatan i ograničen na jedan sat korištenja dnevno, a računalni program kreiran je tako da desetak minuta prije završetka signalizira korisniku da će mu isteći vrijeme i automatski prekida vezu. Korisnici samostalno fotokopiraju, a imaju i mogućnost ispržiti sve sadržaje osim filmova. Ove usluge se naplaćuju, a problem autorskih prava nije ugrožen sve dok korisnik to radi za svoje osobne potrebe. Knjižnica za svoje korisnike ima besplatno obučavanje u nekim računalnim programima te organizira mnogobrojna događanja.

Kako smo doznali, uskoro im u goste dolazi Gabriel Garcia Marquez. Vidimo se!

U POSJETU BITOLI

Piše: Darko Jovičić

BITOLJ

*Jeste li kad došli
u taj Bitolj mali
u predvečerje kad se gasi dan
kad se Pelister
nad Bitoljom javi
i Bitolj lagano tone u san.
Jeste li ikad čuli pjesmu
što iz izvora kisele vode
dopire kroz noć:
Oj, prijatelju, ti ćeš opet doć!*

Konačno je došao i taj dan. Čekao sam ga nešto više od 20 godina. Putovanje u Bitolu - grad moga

djetinjstva. U tih dvadesetak godina, vrijeme i povijest učinili su svoje. Nekada je u gradu, kao i u ondašnjoj državi, živjelo šest naroda, ali prilike su se i u Makedoniji tijekom vremena promijenile. No, Bitola je još uvijek grad koji nikoga neće ostaviti ravnodušnim. Kao na filmskoj vrpici, ovdje se može vidjeti kontinuitet života na tom području od pretpovijesti, preko antike, srednjega vijeka i dalje, kroz stoljeća - do danas. Srce grada vidljivo je od poznate ulice Širok sokak, od Saat kule (iz 16 st., u materijal za gradnju upotrijebljeno 20000 jaja!) i Stare čaršije, kroz staru gradsku arhitekturu i prirodu kojom je okružena, do gostoljubivosti domaćih ljudi. Za vrijeme boravka u Bitoli, grad ćete upoznati kao neprocjenjivu riznicu materijalne i duhovne kulture stvarane stoljećima.

Šarm i ljepota grada njegova su prepoznatljiva obilježja i svatko, tko dođe u Bitolu, ponijet će sa sobom

nezaboravne utiske koji će u njemu ostaviti trag i želju da ponovno dođe. Boravak u tom gradu, nakon tolikih godina, riječima se može opisati, ali ne i osjećaji koji su me obuzimali tijekom boravka. Šetnja kroz čaršiju, ulicama koje su me vodile poznatim putevima, kvart u kojem sam živio, put do škole, susret sa starim drugovima, sve me je to vratilo u najljepše doba života - djetinjstvo.

Kao što to obično biva u nas kulturnjaka, kad smo u nekom drugom gradu, ulovi nas poznata "profesionalna deformacija", pa sam tako svratio i u njihovu knjižnicu. To je (na makedonskom) Nacionalna ustanova Univerzitetska biblioteka, a nosi naziv po jednom od sljedbenika širenja slavenske pismenosti, "Sv. Kliment Ohridski".

Tamošnje kolege, knjižničari, primili su me srdačno, kako samo oni znaju. Bili su iskreno oduševljeni što ih je,

nenajavljeno, došao obični kolega iz druge države. S njima sam proveo nešto više od tri sata. Nedavno su uselili u nove knjižnične prostore i informatizacija im je u tijeku. Koriste slovenski program Cobis. Knjižnica je većinom zatvorenog tipa, a slobodan pristup ima samo dječji odjel. Knjige su im razvrstane po grupama i rednom broju. U I. grupi su knjige veličine do 20 cm, a svaka knjiga uz inventarni broj ima i oznaku rednog broja. U II. grupi su knjige do 30 cm veličine, u III. do 45 cm, a postoji i IV. grupa, u koju spadaju časopisi i sl. Na članskim iskaznicama knjižnice nalazi se i fotografija korisnika, što ima mnoge prednosti, jer olakšava identificiranje korisnika i onemogućava zlouporabu iskaznice. Na rastanku, kolege su izrazili želju za svakojaku suradnju s nama iz Hrvatske.

Detalj iz knjižnice u Bitoli

BJELOVARSKO NAKLADNIŠTVO U 2006. GODINI

Pišu: Tina Gatalica i Neda Adamović

**Bjelovarski zbornik 7 / [gl. urednik Mladen Medar]:
Bjelovar : Matica hrvatska, 2006.**

Sedmi broj Bjelovarskog zbornika posvećen je 130. obljetnici osnutka Realne gimnazije u Bjelovaru.

Prvi dio zbornika temelji se na izvornim dokumentima koji se čuvaju u Državnom arhivu u Bjelovaru i obuhvaća razdoblje od nastanka Gimnazije 1876. do prestanka rada 1978., a autor je Josip Vusić. Drugi dio obuhvaća razdoblje

od ponovne uspostave Gimnazije 1992. do 2002. godine. Taj dio je napisao Darko Balažin. Treći dio govori o izgradnji zgrade nove velike realne gimnazije 1901. godine i potpisuje ga Mladen Medar. U četvrtom dijelu Željko Pleskalt piše o arhivskom gradivu bjelovarske gimnazije kao temelju za izučavanje njene povijesti, ali i zavičajne povijesti školstva. U petom poglavlju nalaze se kratki životopisi istaknutih učenika bjelovarske gimnazije. Životopise su pripremili M. Vezmarović, Z. Ivković i J. Vusić.

Šufflayevo shvaćanje uloge povijesti u narodnoj svijesti Hrvata / Josip Matota : Bjelovar : Matica hrvatska, Ogranak, 2006.

Milan Šufflay (1879.-1931.) poznat je hrvatskoj javnosti po svom političkom i publicističkom djelovanju. Autor Josip Matota, bjelovarski profesor povijesti, u ovoj se knjizi bavi njegovim povijesnim radovima i njegovom posebnom pristupu povijesti izraženom u koncepciji "o biologiji naroda".

Pater Stanko Juraj Banić / Nikolina Marinić ; [fotografije M. Pacas, Đ. Slivar, Z. Sjekloča] : Donja Lomnica : Ekološki glasnik ; Bjelovar : Matica hrvatska, Ogranak, 2006.

Nikolina Marinić, profesorica i knjižničarka u Trgovačkoj školi Bjelovar, u ovoj knjizi kronološkim slijedom prikazuje život i rad patera Stanka Banića, od rodnih Gračana 1917. pa sve do smrti u Bjelovaru 2004. god.

Spomen slovo uz otkrivanje spomenika hrvatskim žrtvama II. svj. rata : sva 3 sela Mosti / Zdravko Ivković : Bjelovar : Matica hrvatska, Ogranak, 2006.

Ova brošura sastoji se od tri poglavlja. U 1. poglavlju autor piše o Bjelovarskom ustanku 8. travnja 1941. godine, u 2. poglavlju opisani su ratni zločini u Donjim Mostima 10. travnja 1941., a u 3. poglavlju govori se o Hrvatima iz Donjih, Srednjih i Gornjih Mosti koji su pogubljeni u II. svjetskom ratu i nakon njega.

Hrvatski križni put : postaja Bjelovar - Lug 1945. : prigodom otkrivanja spomenika s grobnicom u šumi Lug kod Bjelovara 2006. / Zdravko Ivković ; [fotografije M.P. Arvay] : Bjelovar : Matica hrvatska, Ogranak, 2006.

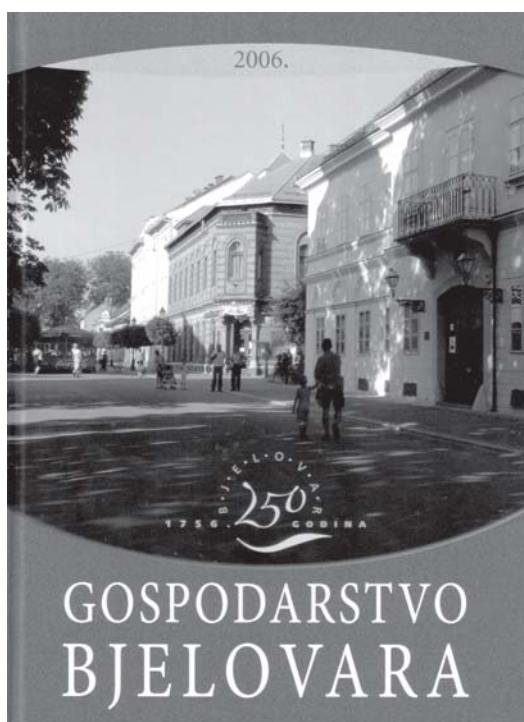
Još jedna brošura u kojoj autor opisuje ratne zločine pred kraj rata u selu Gornji Tomaš, križni put, odvođenja i uhićenja hrvatskih ljudi, gubilišta na današnjem području Grada Bjelovara i Bjelovarsko-bilogorske županije te donosi popis prešućivanih hrvatskih žrtava II. svjetskog rata i poraća u Županiji.

Pučki kalendar Bjelovarsko-bilogorske županije : 2006. / [glavni urednik Stjepan Horvat ; fotografije Stjepan Horvat...[et al.] : Bjelovar : Čvor, 2006.

Pučki kalendar za 2006. godinu donosi kratke informacije i sažete preglede iz života Bjelovarsko-bilogorske županije u prošlosti i sadašnjosti. Rubrike pokrivaju društvena, politička, gospodarska, kulturna i sportska događanja te običaje ljudi ovoga kraja.

Gospodarstvo Bjelovara 2006. / [tekst Franjo Forjan, Sonja Novak...[et al.] : glavni urednik Stjepan Horvat . Bjelovar : Čvor, 2006.

Knjiga se sastoji od nekoliko tematskih cjelina. U prvom dijelu govori se o povijesnom i gospodarskom razvoju Bjelovara. U drugom dijelu predstavljeno je gospodarstvo Bjelovara u sadašnjem trenutku i najznačajnije bjelovarske tvrtke, a zadnji dio donosi popis tvrtki abecednim redoslijedom.

Kardiopulmonalna reanimacija : priručnik za zdravstvene djelatnike / Mijo Bergovec, Mario Ivanuša : Bjelovar : Čvor, 2006.

Dva renomirana liječnika, specijalisti za kardiovaskularne bolesti, Mijo Bergovec (Zagreb) i Mario Ivanuša (Bjelovar) napisali su sažet priručnik o održavanju života bolesnika sa srčanim zastojem. Priručnik je namijenjen liječnicima hitne medicinske pomoći, medicinskim sestrama i medicinskim tehničarima koji skrbe i dolaze u doticaj s ovim bolesnicima.

Hrvatski ribički veleulovi 2005. / [Siniša Slavinić ; solunarne tablice Marijan Bojanić ; glavni urednik Stjepan Horvat] : Bjelovar : Čvor, 2006.

Kao što naslov kazuje, u knjizi su sakupljeni i opisani ribički veleulovi u 2005. godini i to na razini Hrvatske. Riječ je o veleulovima na slatkovodnim vodama. Knjiga obiluje mnoštvom fotografija i podataka.

Zaštita bilja / Borislav Volčević ; [stručna redakcija Tomislav Feješ.] : Bjelovar : Neron, 2006.

Biljke koje uzgajamo ugrožavaju bolesti, štetočine i korovi. Knjiga govori o zaštiti ratarskih usjeva, zaštiti povrtlarskih biljaka i zaštiti voćaka i vinove loze.

Orah i lijeska / Miladin M. Šoškić ; [stručna redakcija Tomislav Feješ] : Bjelovar : Neron, 2006.

Priručnik donosi podatke o svim najvažnijim sortama, razmnožavanju, zaštiti od bolesti i štetnika te gnojdbi oraha i lijeske. U poglavlju Informacije navedeni su proizvođači sadnica i otkupljivači ploda u RH.

Pčelarstvo / Branko Relić ; [stručna redakcija Tomislav Feješ] : Bjelovar : Neron, 2006.

U knjizi su obrađene sve glavne medonosne i peludonosne biljke (amorfa, bagrem, suncokret, maslačak, voćnjaci...) i rješenja kako poboljšati pčelinju pašu. Nadalje, autor piše o uzgoju matica te o bolestima pčela. Slijede praktični savjeti kako zaštititi pčelinju zajednicu od bolesti i trovanja. Informacije s kraja knjige upoznaju čitatelja sa pčelarskim udrugama, proizvođačima košnica i punionicama meda u Hrvatskoj.

Hrana i ishrana pčela / G. F. Taranov ; [stručna redakcija Tomislav Feješ] : Bjelovar : Neron, 2006.

Priručnik o osnovnoj hrani pčela, njenom kemijskom sastavu i fiziološkom djelovanju te o mogućnostima zamjene meda šećerom i peludi.

Troglasja / [tekst] Marijan Javurek, Zvonimir Puškarić ; [ilustracije] Ivan Matanić : Bjelovar : Neron, 2006.

Neuobičajena formom, knjiga pjesama i ilustracija trojice bjelovarskih autora, dvojice pjesnika i jednog likovnog umjetnika, podijeljena je u tri dijela. Prva je pjesnička cjelina "Beskraj prožimanja" Marijana Javureka, a zatim dvije pjesničke cjeline Zvonimira Puškarića "Neugasle svijeće" i "Buduće pjesme". Kroz cijelu knjigu protežu se ilustracije Ivana Matanića (na čije se slikarstvo u predgovoru osvrnuo Juraj Baldani). Knjiga je, osim brojnih ilustracija, bogata rukopisima pjesama te citatima poznatih mislilaca.

Kućanica : (koja to nije svojevoljno) / Katica Sabolović -Vusić ; [ilustracije Branko Medak] : Bjelovar : Millennium, 2006.

Duhovita, iskrena i čitka knjiga zapisa na temu žene-kućanice. Potpisuje je bjelovarska autorica Katica Sabolović-Vusić, a tekst karikaturno prati poznati bjelovarski karikaturist Branko Medak.

Mi smo htjeli / Mato Ćurak : Bjelovar : Gradsko poglavstvo grada Bjelovara, 2006.

Knjiga "Mi smo htjeli" govori o Domovinskom ratu na području Bjelovara, Grubišnog Polja, Pakraca i Daruvara.

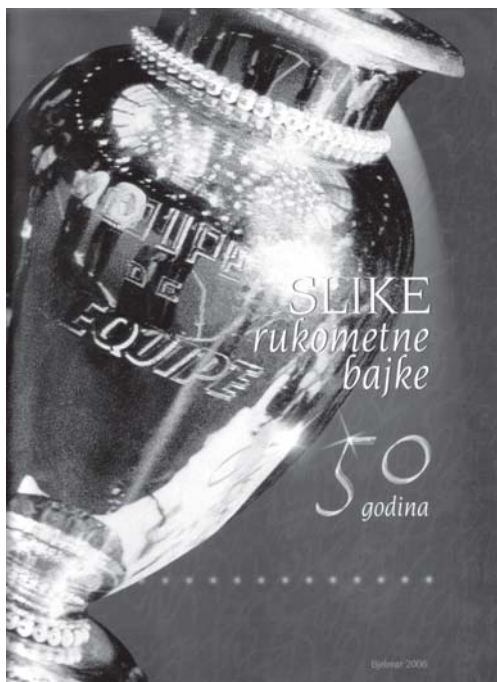
Temeljena je na ratnoj dokumentaciji, iskazima branitelja i dužnosnika, dnevnom tisku, arhivskim zapisima i videosnimkama. Također, u uvodnom dijelu autor piše o HDZ-u na području Bjelovara i osnivanju mladeži HDZ-a u Bjelovaru.

Da se ne zaboravi : 105. brigada HV-a u Domovinskom ratu : (1991.-1992.) / Stjepan Ivanić ; [urednik Ilija Pejić] : Bjelovar : Udruga 105. brigade HV-a : Marigraf, 2006.

Ova knjiga predstavlja dnevničke zapise, sjećanja, zapažanja i ocjene brigadir Stjepana Ivanića, zapovjednika 105. (bjelovarske) brigade HV-a od njezina osnivanja do završetka ratnog puta na bojištima zapadne i istočne Slavonije. Posebna vrijednost knjige su opisi ljudi i njihova ratnog odrastanja kao i primijenjenih borbenih i taktičkih iskustava.

Slike rukometne bajke : 50 godina / [tekstove napisao i s novinarskim izvornicima sravnio Josip Kreković ; fotografije M. Brletić...[et al.] : Bjelovar : Rukometni klub Bjelovar, 2006.

Fotomonografija Slike rukometne bajke na 223 stranice donosi povijesni prikaz Rukometnog kluba Bjelovar od 1955.-2005. godine.

Godišnjak Gimnazije Bjelovar 2005./2006. / [tekstove napisali učenici i profesori Gimnazije ; urednik Miroslav Brletić] : Bjelovar : Gimnazija Bjelovar, 2006.

Godišnjak Gimnazije Bjelovar 2005./2006. bilježi pregled najvažnijih događanja u ovoj školskoj godini, popis zaposlenika i učenika sa slikama te statističke podatke o uspjehu i upisu na fakultete.

Školska godina 2004./2005. / [priredili Snježana Bjelovarac-Hrestak, Vojislav Kranželić] : Bjelovar : Ekonomska i birotehnička škola, 2006.

Godišnjak Ekonomske i birotehničke škole za 2004./2005. priredili su Snježana Bjelovarac-Hrestak i Vojislav Kranželić. Godišnjak predstavlja značajan izvor za proučavanje školstva u Bjelovaru.

Godišnjak Tehničke škole Bjelovar 2005./2006. / [priredili Tomislav Adamović, Ivana Cikoja, Sandra Petrlić ; fotografije učenika Damir Bencek] : Bjelovar : Tehnička škola, 2006.

Godišnjak Tehničke škole Bjelovar donosi najvažnije aktivnosti koje je ova škola pokrenula u školskoj godini 2005./2006., natjecanja na kojima su njeni učenici sudjelovali, popise svih učenika i nastavnika te njihove fotografije. U uvodnom dijelu nalazi se i kratki povijesni prikaz Tehničke škole što predstavlja važan izvor za proučavanje školstva u Bjelovaru.

Gledam svoj grad Bjelovar / [Anita Gruenhut, Ivana Jurić, Branka Biketa Caktaš ; grafičko oblikovanje Miroslav Brletić ; ilustracije Svea Babić...[et al.] ; fotografije Svenibor Pohajda...[et al.] : Bjelovar : Dječji vrtić "Ciciban", 2006.

Anita Gruenhut i Ivana Jurić odgajateljice su u Dječjem vrtiću Ciciban, a Branka Biketa Caktaš u istom je vrtiću pedagoginja. S djecom - polaznicima vrtića pokrenule su projekt Gledam svoj grad Bjelovar s ciljem da istraže najzanimljivije detalje iz povijesti i sadržajnosti grada. Rezultat projekta je istoimena slikovnica.

Svijet u novčiću / [autorica Melita Kraus ; crteži [i komentari] Inga Abramović...[et al.] : Bjelovar : Dječji vrtić Bjelovar, 2006.

Slikovnica "Svijet u novčiću" rezultat je likovne radionice koju je Melita Kraus provela s djecom Dječjeg vrtića Bjelovar. U slikovnici se nalaze crteži i iskazi Inge Abramović, Eme Barišić, Vjerana Beloševića, Petre Bošnjak i ostale djece koja su sudjelovala u radionici.

Bjelovarsko-bilogorska županija kroz povijest / D. Adamović, B. Gerić, G. Jakovljević, T. Matić, M. Medar, S. Sitta ; [autor koncepcije i urednik izdanja Dubravko Adamović] : Bjelovar : Bjelovarsko-bilogorska županija : Gradski muzej, 2006.

U prvom dijelu autori prate područje Bjelovarsko-bilogorske županije od prapovijesti pa do turskih osvajanja. U drugom dijelu pišu o prodoru Turaka, razvoju vojnih granica i migraciji stanovništva. Srednjovjekovne utvrde zasebno su obrađene, kao i tradicijska kultura i graničarsko nasljeđe. Posebno poglavlje posvećeno je nastanku Bjelovarske županije i njezinu razvoju, a vrlo vrijedan je prilog u kojem su navedene poznate ličnosti ovoga područja.

DokuArt : Dani dokumentarnog filma : Bjelovar, Dom kulture, 2.-6.10.2006 : [katalog] / [tekst Rada Šešić ; urednički kolegij kataloga Tibor Javurek, Denis Hladiš] : Bjelovar : DokuArt : ZUM Zadruga za videoprodukciju, 2006. (Bjelovar : Vedgraf)

Katalog - vodič u Dane dokumentarnog filma koji su po prvi put održani u Bjelovaru na inicijativu Rade Šešić, filmske autorice i kritičarke koja od 1993. godine živi u

Nizozemskoj i predaje u Amsterdamu na Fakultetu za teoriju i povijest filma. Katalog donosi sadržaje svih 13 prikazanih filmova i najvažnije podatke o njihovim autorima.

Bjelovarski učitelj : časopis za pitanja odgoja i obrazovanja / [glavni i odgovorni urednik Vladimir Strugar] : Bjelovar : Ogranak Hrvatskoga pedagoško-književnog zbora, 2006.

U 2006. godini tiskana su dva broja Bjelovarskog učitelja. Tema prvog broja je Školska knjižnica u 21. stoljeću. U časopisu su objavljeni radovi sa istoimenog stručnog skupa održanog u Velikom Grđevcu 3. lipnja 2005. godine za vrijeme 18. Lovrakovih dana kulture. U drugom broju stručne članke potpisuju Milorad Tomić (Jedan kriterij djeljivosti brojeva), Sanja Prelogović (Moderno društvo i svjetski etos) i Jasna Relja (List za roditelje kao oblik suradnje roditelja i škole). U skupini preglednih članaka nalaze se radovi Ilije Pejića (O školskim knjižnicama u Virovitičko-podravskoj

županiji 1999.-2005.), Zorke Renić i Tatjane Kreštan (O Gustavu Fleischeru, bjelovarskom pedagogu, kemičaru i kulturnom djelatniku) i Gorana Čanića (O III. Osnovnoj školi Bjelovar).

Rusan : časopis za književnost, kulturu i druga društvena zbivanja / [urednik Ante Rade] : Bjelovar : Međužupanijsko vijeće Matice hrvatske, 2006.

U 2006. godini izašla su dva broja. Dvobroj 1-2 posvećen je nedavno preminulom književniku Mirku Saboloviću (Pavlovac, 1935. - Bjelovar, 2005.). U trećem broju istaknuto mjesto zauzima poezija Andrijane Škunca i Branislava Oblučara. Oboje su rođeni u Bjelovaru i oboje su dobitnici Goranova vijenca za 2006. godinu. Ovaj broj Rusana osvježen je i likovnim priložima u boji. U časopisu se nalazi deset reprodukcija bjelovarske slikarice i naše kolegice Tatjane Kreštan.

TISAK I IZDAVAČKA DJELATNOST NACIONALNIH MANJINA U HRVATSKOJ 60. obljetnica tjednika Jednota

Piše: *Fanička Stehna*

“Lijepo je da smo se odazvali, ne poznamo se tako dobro, a trebali bismo se bolje poznavati i više surađivati” riječi su koje smo čuli na okruglom stolu u daruvarskom Češkom domu, prilikom obilježavanja 60. obljetnice tjednika Jednota.

Raspravljalo se o izdavačkoj djelatnosti nacionalnih manjina u Hrvatskoj. Predstavnici šest hrvatskih manjina na ovoj visokoj obljetnici izmijenili su iskustva i zaključili da je problematika manjinskog tiska uglavnom podjednaka. Jedan od najvažnijih problema je mali krug čitatelja, odnosno male naklade što poskupljuje cijenu tiskovine na jeziku manjine. O značenju i problematici manjinskog novinarstva u Hrvatskoj govorili su Zoran Stanković, dopredsjednik Savjeta nacionalnih manjina, Zdenka Čuhnil, saborska zastupnica za češku i slovačku manjinu, Lenka Janota, predsjednica Saveza Čeha, Dragan Lučić, predsjednik Hrvatskog novinarskog društva i predstavnici manjinskih redakcija.

Češki tisak u Hrvatskoj ima dugu tradiciju. Prve novine na češkom jeziku u Hrvatskoj počele su izlaziti 1911. godine u Zagrebu. Tradiciju tiskane riječi na materinjem jeziku preuzima izdavačka kuća Jednota iz Daruvara. Već od 1946. godine istoimeni tjednik Jednota informira o svim zbivanjima češke manjine, koja je tada živjela na prostorima bivše Jugoslavije. Od 1963. godine izdavačka kuća Jednota izdaje mjesečnik za djecu Dětský koutek, znanstveni zbornik Přehled, godišnjak Český lidový kalendář, publikacije manjinskih autora, povijesne studije i udžbenike za češke škole.

“O informiranju na jeziku i pismu manjina kod nas se počelo intenzivnije govoriti prije desetak godina. Šezdeset godina neprekidnog izlaženja manjinskog lista velik je uspjeh, a mislim da to svjedoči o tome koliko je pripadnicima češke nacionalne manjine takav list potreban. Jednota bilježi sve događaje unutar manjine, a i uzajamne odnose sa sredinom u kojoj pripadnici manjine žive i djeluju” - kaže urednica i direktorica, Libuše Stranik.

U komunikaciji s pripadnicima češke manjine osjeća se sve manja upotreba češkog književnog jezika, deficitarni su

diplomirani novinari i profesori češkog jezika, što se osjeća u samom uredništvu Jednote. Sadašnje uredništvo morat će uložiti dodatne napore da se naklada od 1500 primjeraka tjednika Jednote zadrži na ovoj razini.

Izbor iz naslovnica časopisa Jednota

U posljednjih petnaest godina izdavačka kuća Jednota bila je prisiljena riješiti problem prelaska na novu tehnologiju pripreme novina, u čemu je i uspjela. Sofisticirana oprema iziskuje kontinuitet samog održavanja što dodatno poskupljuje i često nema dovoljno sredstava da se sve održava. Mlađe manjinske redakcije u Hrvatskoj sklonije su informiranju u elektronskom obliku ili preko web stranica. Redakciji Jednote za sada nije neophodan elektronički način informiranja.

O problematici mađarskog manjinskog tiska govorio je Robert Jankovics, predstavnik Zajednice Mađara iz Osijeka. Ova manjina ubraja se u tzv. "stare" manjine u Hrvatskoj, a većina problema s kojima se danas susrećemo potječe iz vremena prije 1991. godine kada je mađarska manjina bila orijentirana prema Novom Sadu. Tako je bilo sa cjelokupnim tiskom na mađarskom jeziku i zbog toga je poslije Domovinskog rata u Osijeku osnovana izdavačka kuća HUNCRO, koja izdaje tjednik Új Magyar Képes Újság, i danas ima 880 pretplatnika. Ista izdavačka kuća tiska mađarski mjesečnik za odrasle, a dječji časopis izlazi četiri puta godišnje. Nedostatak manjinskih tema u elektronskim medijima hrvatski Mađari su riješili uvođenjem vlastitog TV studija u kojem rade tri zaposlenika i dnevno daju 30 minuta programa na mađarskom jeziku. Isti taj program preuzima Mađarska državna televizija putem satelita. Redakcijska ekipa funkcionira kao tim prevoditelja za Mađarsku državnu televiziju. Danas mađarska i češka manjina teže da im se vrati nekadašnja emisija Kronika nacionalnih manjina, koju je producirala i emitirala tadašnja zagrebačka televizija.

Detalj izložbe - izdavačka djelatnost

Izlaganje Silvija Forze, direktora izdavačke kuće EDIT iz Rijeke, započelo je povijesnim pregledom izdavaštva talijanske manjine u Hrvatskoj. Današnja Unija Talijana je krovna organizacija koja sjedinjuje manjinske organizacije kako u Hrvatskoj tako u Sloveniji. Od 1944. godine izlaze najznačajnije manjinske novine u Hrvatskoj, kao što su dnevne novine La Voce del Popolo, a osim toga EDIT izdaje dječji mjesečnik, dvotjednik za odrasle Panorama, kvartalno izlaze časopisi kulturne tematike i cijeli niz udžbenika. Talijanski jezik u Hrvatskoj uči se u osnovnim, srednjim i visokim školama. U novinarstvu talijanska manjina nema kadrovskih problema, ali u očuvanju materinjeg jezika problemi su kao i kod Čeha. Biti zanimljiv mladeži koja perfektно govori talijanskim jezikom, a istovremeno se ne želi razlikovati od ostalih koji među sobom govore hrvatski jezik, nije lako. Mora se pronaći put k mladim ljudima, promijeniti manjinsku egzotičnost u stvarnu vrijednost. "Moramo pronaći način kako biti zanimljiv mladim ljudima", kazao je Silvio Forza. Izdavaštvo talijanske manjine u Hrvatskoj je zaista opsežno. Godišnji proračun EDITA je 18 milijuna kuna. Talijanska manjina mora voditi računa da ovaj godišnji proračun i na najrazličitije načine osigura.

Ispred Saveza Rusina i Ukrajinaca govorio je Aleksa Pavlešin. Istaknuo je da ovaj Savez brine o dva različita jezika. Otežavajuća je okolnost da u Hrvatskoj ukrajinski alfabet čita samo oko 400 ljudi. Jasno je da takav tisak poskupljuje, zbog toga treba manjina zajedničkim snagama uvjeriti društvenu zajednicu da tako mala naklada ne može biti jeftinija.

U ime zajednice Nijemaca govorio je Zorislav Schönberger. Njegov osvrt odnosio se na sudbinu Nijemaca poslije II. svjetskog rata, kada je velik broj pripadnika njemačke manjine morao preseliti u Njemačku. Zbog teške poslijeratne sudbine, ljudi su se kasnije nerado deklarirali kao Nijemci. Jedan od problema je i to što mali broj pripadnika njemačke zajednice vlada njemačkim književnim jezikom. Istovremeno, mladež se asimilira s većinskim narodom zbog čega je unutar njemačke narodnosne zajednice sve manje mladih članova. Posljedica toga je da se tisak većinom izdaje na hrvatskom jeziku. Udruga Nijemaca i Austrijanaca u Hrvatskoj izdaje list Deutshe wort, dvojezično, a izlazi četiri puta godišnje. Njemačka zajednica također izdaje i godišnjak, koji piše o životu Nijemaca i Austrijanaca u svim mjestima Hrvatske.

O specifičnim problemima Slovaka govorio je Andrej Kuric, koji već 15 godina izdaje časopis Prameň, a posljednjih 6 godina Kuric je izdao petnaestak knjiga na slovačkom jeziku. U svojoj pradomovini hrvatski Slovaci malo su poznati, a u Republici Slovačkoj više potpore daje se Slovacima iz Bačke.

Svi manjinski mediji susreću se sa sličnim problemima, a to je nedostatak stručnog kadra i financijsko praćenje programa, kako na radiju tako i na televiziji. Unatoč tome svi se žele razvijati i u budućnosti širiti informacije u elektroničkom obliku.

IZ ZAVIČAJNE ZBIRKE GRADSKA KNJIŽNICE ĐURĐEVAC

Piše: Vesna Brozović

Kako je zavičajna zbirka dio nacionalnog fonda ove sredine i, kao takva, dragocjen izvor informiranja koji omogućuje znanstveno-istraživački rad i kompleksnije izučavanje svih raznolikosti života, razvoja i stvaralaštva našega kraja, ove godine izdajamo najznačajnije novitete pristigle u Zbirku uglavnom donacijama. Naša

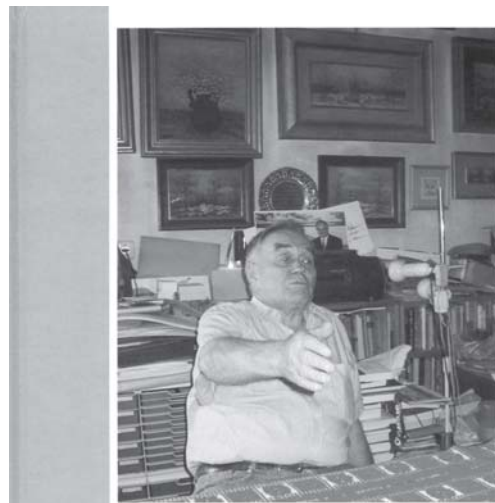
knjižnica izdavač je knjiga "Đurđevački pijesci: pijesci u Podravini" Radovana Kranjčeva i "Libela i druge pjesme" Božice Jelušić kao i bibliografija "Božica Jelušić - literarna obljetnica".

Trideseta obljetnica galerije Stari grad Đurđevac značajan je jubilej za ovaj podravski kraj zbog svojeg kontinuiteta i identiteta podravskog stvaralaštva. O tom jubileju, prostoru, izložbama, umjetnicima koji su tu izlagali i donaciji Ivana Lackovića-Croate u publikaciji "Trideset godina galerije Stari grad Đurđevac" govore Zdravko Šabarić i Edita Janković Hapavel. Izdavač je Centar za kulturu Đurđevac.

TRIDESET GODINA GALERIJE STARI GRAD ĐURĐEVAC

Jedan od najvećih ljudi i umjetnika koje je rodila Podravina svakako je Ivan Lacković-Croata, slikar, crtač, grafičar, ali i kolekcionar slika i skulptura i mecena. Njegova umjetnička djela nalaze se u mnogim zemljama i gradovima svijeta. O njemu su pisali brojni hrvatski i svjetski intelektualci. Milorad Kovačević autor je knjige "Ivan Lacković-Croata uspravni čovjek: 1932.-2004." koja uz podatke o životu i radu umjetnika daje i popis muzeja, galerija i zbirki koje čuvaju djela Ivana Lackovića. Izdavač je Osnovna škola "Ivan Lacković-Croata" Kalinovac.

Milorad Kovačević

IVAN LACKOVIĆ - CROATA

U
S
P
R
A
V
A
N
Č
O
V
J
E
K

Dražen Podravec u knjizi "Zgrade i objekti virovske škole" opisuje povijesni put područnih škola u Šemovcima, Miholjancu i Hampovici, izgradnju školskih zgrada u tim mjestima i Virju, te živopisne ravnatelje koji su gradili škole. Koristeći pouzdane izvore, autor vjerno opisuje vrijeme i napore ljudi da stvore što bolje prostorne uvjete za rad učenika i učitelja. Izdavač je Osnovna škola prof. Franje Viktora Šignjara, Virje.

O školstvu Novog Virja, Virovske Drenovice u svojoj knjizi govori Josip Grivić u izdanju Općine Novo Virje.

Vladimir Miholek prikuplja i zapisuje stare đurđevačke riječi, poslovice i uzrečice, te radi na sistematiziranju rječničke građe za rječnik đurđevačkog govora. Prošle godine u izdanju Zaklade Đuroka Picoka izašla je njegova četvrta zbirka poezije na đurđevačkoj kajkavštini, "Paperki i pepovje". O njegovom pjesničkom, proznom i publicističkom opusu govori dr. Velimir Piškorec.

Niz knjiga pod zajedničkim nazivom "Moralno-duhovni život" predstavlja najbolje od onoga što je autor prof. dr. Ivan Fuček tijekom četrdeset godina studirao, naučavao i pisao. Peti svezak "Bogoštovlje, molitva" posvećen je bogoštovlju koje je, kako nas uči Katekizam Katoličke Crkve, vrhunac ka kojem teže djelatnost Crkve i ujedno izvor iz kojega proistječe sva njegova snaga, te molitvi koja je "uzdignuće duše Bogu ili traženje primjerenih dobara od Boga".

U produkciji Grada Đurđevca i Turističke zajednice grada Đurđevca na DVD-u je ovjekovječen scenski prikaz "Legende o Picokima" 2006. "Zakaj nam vele Picoki." Autor teksta i pripovjedač je Vid Balog, a redatelj Krešimir Dolenčić.

Gosp. Krno Heidler obogatio je mnoštvom novih fotografija Đurđevca i okolice gradski audiovizualni arhiv, tzv. GAVU, koju je knjižnici poklonio Fotokinoklub Drava Đurđevac.

NAKLADNIŠTVO GRADSKJE KNJIŽNICE ĐURĐEVAC U 2006. GODINI

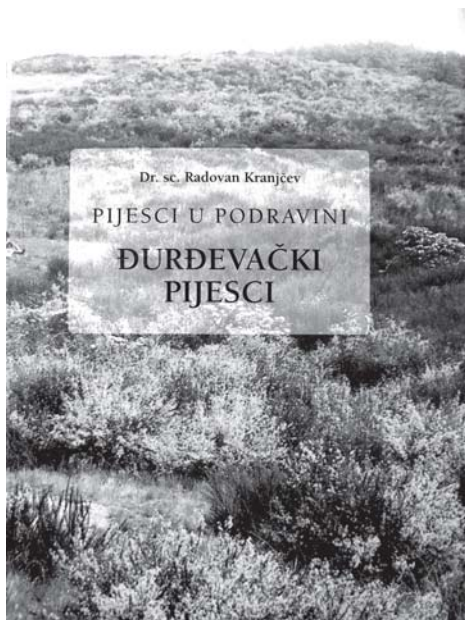
Piše: Anica Šabarić

Gradska knjižnica Đurđevac pojavila se kao izdavač u 2006. godini s nekoliko naslova.

Prvi je naslov dr. sc. Radovana Kranjčeva "Pijesci u Podravini: Đurđevački pijesci." Knjiga je znatno obogatila zavičajnu građu, ali je tema zanimljiva i kada se govori o prirodnoj baštini Hrvatske. Naime, knjiga ima stručno-znanstveni karakter, a govori o Đurđevačkim pijescima koji su od Komisije Zavoda za zaštitu prirode proglašeni zaštićenim objektom prirode kao specijalni geografsko-botanički rezervat 8. lipnja 1961. godine, te su upisani u registar zaštićenih objekata prirode.

Knjiga obrađuje nastanak, sastav i razvitak Pijesaka u Podravini, njihovo istraživanje, biljni svijet, životinjski svijet, svijet gljiva, prilagodbu živog svijeta životu na pjeskovitim staništima, ekološku razdiobu Podravske pijesaka i njihovu zaštitu, a najveća pozornost usmjerena je na vegetaciju Đurđevačkih pijesaka koja je vrlo zanimljiva u biljno-geografskom pogledu jer se tu združuju biljke istočno-europskog i zapadnoeuropskog podrijetla s endemičnim biljkama Panonske kotline.

Gospodin Kranjčev je u knjizi dao prikaz četrdesetogodišnjeg istraživanja prirode Podravine, posebice Đurđevačkih pijesaka. Inače, sav svoj publicistički rad on je usmjerio pretežno na popularizaciju i stručno-znanstveno vrjednovanje sadržaja prirode Podravine.

Druge dvije publikacije izdali smo povodom dva jubileja Božice Jelušić, poznate đurđevačke i hrvatske pjesnikinje: 55. obljetnice života i 35. obljetnice aktivnog književnog stvaralaštva. Bibliografija "Božica Jelušić - literarna obljetnica" daje na jednom mjestu sve njene biografske i bibliografske reference. Nakon kratke biografije, slijedi 28 samostalnih naslova (poezija, proza, putopisi, kritika, esejistika), zatim zbornici, pregledi i antologije, neobjavljeni rukopisi, likovni projekti (predgovori likovnim izložbama ili monografijama), ekološki projekti (tekstovi,

akcije, inicijative, ostvarenja, priznanja), medijski i lektirni projekti i na kraju časopisna suradnja, prepjevi / prijevodi i druge kulturne akcije.

Slikozbirka "Libela i druge pjesme" sadrži osim najnovijih pjesama Božice Jelušić i umjetničke fotografije Andreje Dugina. Knjiga je bibliofilska poslastica zbog male naklade i fine opreme. Fotografije ambijentalno slijede pjesme, ali imaju i svoju priču - kako Andreja doživljava prirodu i svijet oko sebe. Knjiga se vraća slobodnom stihu, afirmira izravno obraćanje, bliskost i empatiju s čitateljem koji zna odgonetnuti simbole.

Svi ovi naslovi promovirani su od jeseni do zime 2006. godine u Gradskoj knjižnici Đurđevac.

KRIŽEVAČKO NAKLADNIŠTVO U 2006. GODINI

NOVI NASLOVI KNJIGA I DRUGE GRAĐE

Piše: *Marjana Janeš-Žulj*

Nastavljajući već uhodanu praksu, Gradska knjižnica "Franjo Marković" Križevci početkom svake godine priređuje izložbu građe: Nakladništvo s područja Grada Križevaca i okolnih općina: Gornja Rijeka, Kalnik, Sv. Ivan Žabno i Sv. Petar Orehovec, u tekućoj godini. Radi se uglavnom o monografskim publikacijama i neknjižnoj građi koja je sastavni dio zavičajne zbirke Crisiensia, dostupne u pretraživanju na našim web-stranicama:

www.knjiznica-krizevci.hr

Nadamo se da smo i ovoga puta prikupili sve publikacije koje su izašle u Križevcima i okolici i zahvaljujemo pojedincima i nakladnicima na suradnji te se unaprijed ispričavamo ukoliko neku publikaciju nismo uvrstili, ne zato što to ne želimo, nego zato što nismo s njom upoznati. Zato ovom prilikom pozivamo sve koji se bave bilo kojom vrstom nakladništva, da surađuju s Gradskom knjižnicom, da nam dostave primjerak knjige ili druge građe, jer će na taj način sva ta građa biti trajno sačuvana, pohranjena i dostupna široj javnosti.

Nakladništvo u Križevcima je u 2006. godini kvantitativno lošije od 2005. godine, ali ne i po važnosti izdanih publikacija. Potvrda tome je da u 2006. godini Križevci dobivaju veliku monografiju: Križevci i Kalničko prigorje: umjetnost, arhitektura, krajolici, koja doprinosi duhovnom i kulturnom bogatstvu kraja i njegovoj kulturnoj i turističkoj prepoznatljivosti. Također treba istaknuti da su Križevci u 2006. godini konačno dobili novine, iako mjesečnik, ipak vlastito periodično izdanje koje prati sve važnije događaje u gradu i okolnim općinama.

U prvom dijelu ovog članka predstavljena su djela (KNJIGE, BROŠURE, KATALOZI IZLOŽBI, GRAFIČKE MAPE, CD-IZDANJA, KALENDARI, GODIŠNJACI I ŠKOLSKI LISTOVI) koja su izdana u Križevcima u 2006. godini (prema abecednom popisu autora ili naslova):

GVERIĆ, Višnja: 105. rođendan školske zgrade, Križevci: Osnovna škola Ljudevita Modeca, 2006., 128 str, ilustrirano, 29 cm.

Višnja Gverić, profesorica hrvatskog jezika u OŠ Ljudevita Modeca u Križevcima, imala je težak zadatak napraviti spomen knjigu u povodu 105. obljetnice Pučke škole u Križevcima, kasnije Više pučke škole, Učiteljske škole, II. osnovne škole i danas Osnovne škole Ljudevita Modeca. Od kada je dana 18. kolovoza 1900. položen kamen temeljac za novu školsku zgradu na početku Gornjeg grada u Križevcima, prema nacrtima Vinka Hlavinke, kroz 105 godina kroz njezine su učionice, hodnike, vježbaonice i zbornice prošle generacije i generacije učenika i profesora. Knjiga je svojevrsni zbir dokumenata i fotografija koje je autorica prikupila i odabrala i sadrži tek isječke tog dugogodišnjeg rada i djelovanja ove značajne obrazovne ustanove koja je odgojila i obrazovala mnoge generacije učenika.

HUSINEC, Franjo: Dr. Fran Gundrum Oriovčanin, prijevod sa hrvatskog na bugarski Rumana Božilova, Sofija: Akademsko izdateljstvo "Prof. Marin Drinov", 2006., 337 str., ilustrirano, 20 cm. (na bugarskom jeziku)

Opširno biografsko i bibliografsko djelo o životu i radu križevačkog gradskog liječnika, publicista, prosvjetitelja, polihistora i humanista, Frana Gundruma Oriovčanina, autora dr. Franje Husinca, u izdanju Matice hrvatske Križevci, 2002. godine, po prvi puta je prevedeno na bugarski jezik. To

je i prva prevedena knjiga Matice hrvatske Križevci. Autor je prikupio i sustavno obradio opširnu povijesnu građu vezanu za rad i život dr. Gundruma, povijesne prilike u Križevcima, te je ova je monografija vrijedan doprinos proučavanju i poznavanju povijesti hrvatske medicine izvan naše domovine.

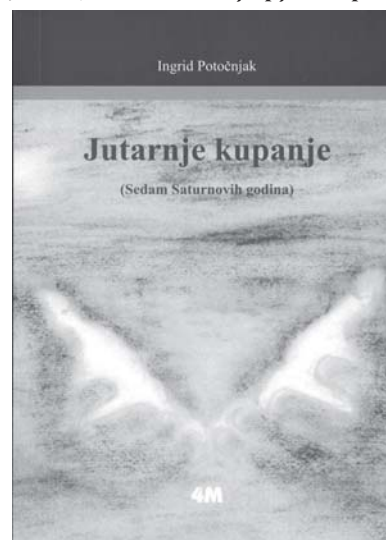
KOVAČIĆ, Milivoj: Apatovačko vrelo, Zagreb: Badel 1862. d.d., 2006., 155 str, fotografije u boji, 30 cm.

Knjiga "Apatovačko vrelo", autora Milivoja Kovačića, liječnika i planinara iz Koprivnice, monografsko je djelo posvećeno selu Apatovcu i apatovačkom izvoru ljekovite mineralne vode koja se u narodu oduvijek zvala "apatovačka kiselica". Autor je godinama prikupljao materijal i dokumentaciju o apatovačkom vrelu i povijesti toga živopisnog kraja, koje je dokumentirao i serijom fotografija s brojnih izleta planinara, čiji je i on član, apatovačkom izvoru na obroncima Kalničke gore. Zahvaljujući Badelu 1862 d.d., koji je 2002. godine u Apatovcu otvorio modernu punionicu mineralne vode, knjiga je ugledala svjetlo dana kao velika, ilustrirana i bogato opremljena monografija.

ODGOJ i škola: poruke XIV. Križevačkih pedagoških dana, Križevci: Hrvatsko pedagoški književni zbor, Ogranak Križevci, Ogranak Bjelovar, 2006.

HPKZ i Ogranak Križevci, u zajedništvu sa Ogrankom u Bjelovaru i u suradnji sa školama Koprivničko-križevačke županije te pod pokroviteljstvom Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa RH, Koprivničko-križevačke županije i Grada Križevaca, organizirali su u Križevcima 21. i 22. listopada 2005. g. XIV. Križevačke pedagoške dane. Ova je publikacija zbornik radova s toga skupa. Hvale je vrijedno redovito održavanje križevačkih pedagoških dana, trinaestih po redu, za što treba najviše zahvaliti prof. dr. Valentinu Puževskom. U ovom zborniku, uz pozdravnu riječ gradonačelnika Branka Hrga i u spomen na prof. dr. sc. Antuna Mijatovića (1939.-2005.) te pregleda njegovih objavljenih radova, sakupljeni su radovi 28 predavača, izvješća sa radionica, okruglih stolova i radnih grupa, okupljenih na zajedničkoj temi: škola budućnosti, učiti u ozračju nade.

POTOČNJAK, Ingrid: Jutarnje kupanje: sedam Saturnovih godina, Križevci: 4M, 2006., 121 str., 21 cm.; predgovor: Jelušić, Božica: Pitanje pjesme po sebi.

Ingrid Potočnjak pojavila se na pjesničkoj sceni sa prvom zbirkom pjesama kao vrsna pjesnikinja zrelog i dotjeranog izraza. Božica Jelušić je u predgovoru napisala: "Naša autorica srčano se prihvatila zadatka, ispisujući stihove ne za svadjanje, već za promišljanje, dajući nam na uvid graditeljsku, ucjeljujuću sliku svijeta koji zasigurno ima središte i priznaje mnogo staza, puteljaka i pravaca prema jednom jedinom okrepljujućem Izvoru... Njen je izraz ekonomičan, naizgled jednostavan, no uvijek u funkciji misaonosti, refleksije o bitnome." Zato čestitam Ingrid Potočnjak i preporučam stiholjupcima zbirku pjesama Jutarnje kupanje: sedam Saturnovih godina, u izdanju 4M iz Križevaca.

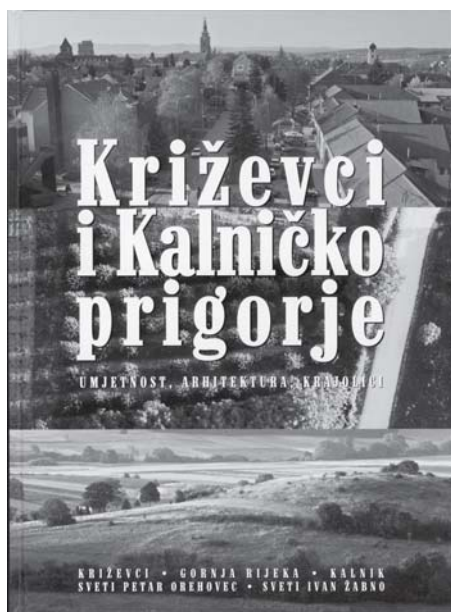
VRABEC, Marica: Svi križevi dubovečki, Križevci; Hrvatsko podagoško-književni zbor; Gornji Dubovec: Župa sv. Margarete, 2006., 120 str., ilustrirano, 21 cm.

Profesorica Marica Vrabec, rodom iz Gornjeg Dubovca kraj Križevaca, prikupila je podatke o križevima i raspelima i njihovoj simbolici tijekom povijesti. Posebno je vrijedan drugi dio knjige gdje se nalaze fotografije i opisi svih križeva i raspela s područja župe sv. Margarete u Dubovcu, a svaki je opis popratila poetskim zapisom ili kako ga sama naziva, "slikopoetskom minijaturom".

ŽULJ, Nikola: Križevci i Kalničko prigorje: umjetnost, arhitektura, krajolici: Križevci, Gornja Rijeka, Kalnik, Sveti Petar Orehovec, Sveti Ivan Žabno, Križevci: Veda, 2006., 224 str., fotografije u boji, 28 cm.

Fotomonografija Križevci i Kalničko prigorje sadrži umjetničku, arhitekturnu i prirodnu baštinu grada Križevaca i općina: Gornja Rijeka, Kalnik, Sveti Petar Orehovec i Sveti Ivan Žabno. To je reprezentativno i bogato opremljeno izdanje koje u riječi i slici pokazuje ono najvrjednije, najbolje i najljepše što grad Križevci i cijelo Kalničko prigorje mogu ponuditi u kulturno-povijesnom i turističkom smislu. Ova monografija, autora teksta i fotografija Nikole Žulja, daje bitan doprinos stvaranju prepoznatljivog geografskog, kulturno-povijesnog i duhovnog identiteta Kalničkog prigorja i na taj način doprinosi razvoju turizma cijelog kraja.

U predgovoru je autor napisao: "Nadam se da će se dio toga uzbuđenja koje izaziva čudesan spoj prirodne i kulturne baštine Kalničkog prigorja prenijeti i na čitatelje-gledatelje knjige i da će Križevci i Kalničko prigorje biti jedna od ljepših knjiga na vašim policama u koju ćete uvijek rado zaviriti."

Knjiga na 224 stranice, tvrdog uveza i velikog formata, stručnog teksta i vrhunskih fotografija, sadrži i popratnu građu: popis literature, sažetke na engleskom (Željka Kržek-Novosel, prof.), talijanskom (Ottone Novosel-Franz) i njemačkom jeziku (dr. Ljudevit Plačko), riječ pokrovitelja - gradonačelnika Branka Hrga i pogovor recenzenta prof. dr. Valentina Puževskog.

ŽUMBERAČKI krijes: kalendar 2007., Žumberački vikarijat Križevačke biskupije, 2006.

Kalendar sadrži: Grkokatolički i Rimokatolički kalendar, crtice i vijesti iz života crkve, književna ostvarenja, In memoriam, kalendar proštenja i adresar župnih ureda Križevačke biskupije.

IZDANJA NOVI SVIJET, HRVATSKA, KRIŽEVCI:

LUBICH, Chiara: Umijeće ljubavi, Zagreb (Križevci): Novi svijet, 2006.

Chiara Lubich je utemeljiteljica i predsjednica Pokreta fokolara i djeluje na ekumenskom području. Zalaže se za jedinstvo, mir i duhovno zajedništvo među različitim religijama. U ovoj knjizi, petoj prevedenoj na hrvatski jezik, Chiara govori o ljubavi kao temeljnoj vrijednosti evangelizacije i afirmacije humanih vrijednosti društva.

INTERNETSKA IZDANJA:

CULTURE SHOCK: Digitalna fotografija, priručnik za radionicu, urednici: Sandro Novosel, Sergej Novosel, Hrvoje Belani, Križevci: Udruga P.O.I.N.T., 2006.; internetska adresa: www.c-shock.org

Priručnik "Digitalna fotografija" popratna je građa uz istoimenu radionicu koju su održali članovi Udruge P.O.I.N.T. Križevci, tijekom 2006. godine, u okviru kulturno-obrazovnog festivala Culture Shock. Priručnik objašnjava osnovne pojmove o digitalnom fotoaparatu, osnovu fotografske teorije i daje praktične savjete o fotografiranju, obradi i pohranjivanju fotografija.

CULTURE SHOCK: Internet - novinarstvo, priručnik za radionicu, urednici: Sandro Novosel, Sergej Novosel, Hrvoje Belani, Križevci: Udruga P.O.I.N.T., 2006.; internetska adresa: www.c-shock.org

Priručnik je popratna građa radionice Internet - novinarstva koju su održali članovi udruge P.O.I.N.T. Križevci, pod motom: "Promicanje obrazovanja, informiranja, novinarstva i tehnologija". U priručniku se obrađuju teme: kako sastaviti novinske oblike, kako pisati za Web, upute za rad na portalu Križevci.info i još mnogo korisnih stvari za sve koji žele nešto više znati o Internet-novinarstvu.

KATALOZI:

BALTIĆ, Hrvoje: izložba, 2006., predgovor Božica Jelušić, Đurđevac: Gradski muzej Križevci, 2006.

BEGOVIĆ, Božidar: I. samostalna izložba, 12. 1.-5.2. 2006., predgovor Zoran Homen, Križevci: Gradski muzej Križevci, 2006.

DETONI, Marijan: povodom 101. godišnjice rođenja (izbor radova), 20. travnja-7. svibnja 2006., predgovor Tonko Maroević, Križevci: Gradski muzej Križevci, 2006.

FORMA 2000. Ivanić Grad, izložba 14.09.-24.09. 2006., predgovor Maja Burger, Gradski muzej Križevci, 2006.

GODIŠNJA izložba: križevački likovni krug, 19. 5.- 4. 6. 2006., predgovor Zdenko Balog, Križevci: Gradski muzej Križevci, 2006.

HORVAT, Mirko: U carstvu flore, ulja na staklu, izložba 23.03.-02.04.2006., predgovor Božica Jelušić, Križevci: Gradski muzej Križevci, 2006.

MIHALIĆ, Ivan: Križevački štrukli, Križevci: 4M, Gornjogradsko kulturno i dobrotvorno društvo "Lipa", 2006.

STVARNIJE od stvarnog: hiperrealistička i neorealistička stremljenja na hrvatskoj likovnoj sceni, izložba 26. listopada-18. studenog, 2006., predgovor Zoran Homen, Križevci: Gradski muzej Križevci, 2006.

ŽUPA Uznesenja Blažene Djevice Marije, Gornja Rijeka Hrvatska, katalog napisao i uredio Josip Vragović, župnik, Gornja Rijeka: Župa U.B.D.M. Gornja Rijeka, 2006.

200 NASLOVA Matice hrvatske, katalog izložbe u povodu Dana Matice hrvatske Križevci, predgovor: Martina Majdak, Križevci: Gradska knjižnica "Franjo Marković" Križevci, studeni 2006.

ZIDNI KALENDARI:

KRIŽEVCI, GRAD S DUŠOM, 2007, (1252-2007.) 755 godina, križevački motivi, križevački slikari, tekst i fotografije Ivan Mihalić, Križevci: 4M, 2006.

PERIODIČNA IZDANJA:

CRIS: časopis povijesnog društva Križevci, Križevci: Povijesno društvo Križevci, 2005., (god. VII., broj:1)

DOM: list dječjeg doma sv. Marka Križevčanina, odgovorna urednica s. Zinovija Kolić, Križevci: Dom sv. Marka Križevčanina, 2006.

GODIŠNJAK: za školsku godinu 2005./2006., Križevci: Gimnazija I. Z. Dijankovečkog, 2006.

IZVOR: list učenika OŠ Ljudevita Modeca, Križevci: OŠ Ljudevita Modeca, 2006.

KALNIČKI ŠLJIVAR: list učenika OŠ Kalnik, Kalnik: Osnovna škola Kalnik, 2005.-/2006.

KRIŽEVAČKE NOVINE. Neovisne novine Grada Križevaca i općina Kalnika, Sv. Ivana Žabno, Gornje Rijeke, Sv. Petra Orehovca; Sv.Ivan Zelina: Dioniz, 2006. (god I, broj 1, 2, 3,)

KLINČEK: list učenika OŠ Sv. Petar Orehovec, Sv. Petar Orehovec: OŠ, 2005./52006.

KRIJESNICA: list učenika OŠ "Grigor Vitez", Sveti Ivan Žabno: OŠ "Grigor Vitez", 2005./2006.

NOVI SVIJET: mjesečnik Pokreta fokolara, Križevci: Djelo Marijino-Pokret fokolara Križevci, 2006.

PLAMIČAK: list učenika OŠ Sidonije Rubido - Erdödy, Gornja Rijeka: OŠ Sidonije Rubido -Erdödy, 2005./2006.

SVETI KRIŽ: list križevačkih župa, Križevci: Župa Majke Božje Koruške i sv. Marka Križevčanina, 2006. (god. V., broj: 1,2,3)

ZVONO: školski list učenika OŠ "Vladimir Nazor", Križevci, OŠ "Vladimir Nazor", 2005./2006.

KOPRIVNIČKO NAKLADNIŠTVO U 2006. GODINI

Piše: *Josipa Strmečki*

Već više od desetljeća, Knjižnica "Fran Galović" krajem svake godine priređuje izložbu građe autora i nakladnika koji su rođenjem ili djelovanjem vezani uz koprivničku Podravinu, ili šire, uz Županiju koprivničko-križevačku. Djela domaćih autora i nakladnika trajan su i vrijedan dio naše zavičajne, odnosno Županijske zavičajne zbirke koja se rado čita i koristi. Sustavnom nabavom i poklonima zbirka se stalno obogaćuje, a godišnji "prirast" kreće se između pedeset i šezdeset naslova. Veseli pojava novih imena i novih izdanja naših već afirmiranih izdavača i autora.

A evo kako je izgledala koprivnička knjižna produkcija u 2006.

BISTROVIĆ, Ankica. Svijetli za mene. Koprivnica/etc/ : Nagnuća/etc/, 2006.

BIJAČ, Enerika. U mogućem krajoliku (pjesničko-slikarski zapisi). Koprivnica: Matica hrvatska, Ogranak Koprivnica, 2006.

BUDNA, Darko. Koncerti & festivali. Koprivnica: Bogadigrafika, 2006.

BUKOWSKI, Charles. Kapetan je izašao na ručak, a mornari su preuzeli brod. Koprivnica: Šareni dućan, 2006.

COMPANY profile. Koprivnica: Podravka d.d.; Sektor za korporativne komunikacije, 2006.

DICK, Philip Kindred. Filmske priče. Koprivnica: Šareni dućan, 2006.

FANTE, John. Pričekaj proljeće, Bandini.Koprivnica: Šareni dućan, 2006.

FELETAR, Dragutin. Distribucijsko područje "Elektra" Koprivnica: razvoj elektrifikacije Podravine:u povodu 80. obljetnice koprivničke munjare 1925.-2005. Koprivnica: HEP distribucija, DP "Elektra" Koprivnica; Samobor: Meridijani, 2006.

FELETAR, Dragutin. PRVČIĆ, Vjekoslav. Koprivnički album. Samobor : Meridijani, 2006.

FELETAR, Dragutin. PETRIĆ, Hrvoje. Povijest i zemljopis Hrvatske. Samobor: Meridijani, 2006.

GALOVIĆ, Fran. Pjesme. Koprivnica: Matica hrvatska, Ogranak Koprivnica, 2006.

GALOVIĆ, Fran. Pripovijetke. Koprivnica: Matica hrvatska, Ogranak Koprivnica, 2006.

GAŠPARIĆ, Božica. Filipove zvijezde. Koprivnica: vlast. nakl., 2006.

GAŠPARIĆ, Božica. Hrvatski krajolik. Zagreb: vlast.nakl., 2006.

GAŠPARIĆ, Branka. Jagnjedovečki spomenki / 2.prošireno izd./ Koprivnica: Mali princ, 2006.

GOLOB, Zvonimir. Izabrane pjesme. Zagreb: Euroknjiga, 2006.

GOLUB, Ivan. Skriveni Bog: nove dodirne točke znanosti i religije.Zagreb: Teovizija,2006.

GRGIĆ, Antonio. Fotomonografija grada Koprivnice. Koprivnica. Pikant marketing, 2006.

GUNDRUM - Oriovčanin, Fran. O vožnji na biciklu. Zagreb:Zapis; Koprivnica: Old timer Klub "Biciklin": Matica hrvatska, Ogranak, 2006.

HARAMIJA, Ivan. Pisma iz prošlosti: od odumiranja stare do puberteta nove države. Samobor: Meridijani, 2006.

HORVAT, Marijan. Karolina Suhodolska /2. izd./ Varaždinske Toplice : Tonimir, 2006.

HRVATSKI pjesnici. Zagreb: Mozaik knjiga, 2006.

KOVAČIĆ, Ivka. Mala žena? Koprivnica: Bogadi grafika, 2006.

KRANJČEV, Radovan. Pijesci u Podravini: Đurđevački pijesci. Koprivnica/etc/: Gradska knjižnica Đurđevac, 2006.

KRIŽEVIĆ, Jelena. Srce od stakla. Koprivnica: Centar mladih, 2006.

KULTURNO-umjetničko društvo "Podravka". Literarna sekcija. Skladno mnogoglasje: zbornik radova. Koprivnica: Podravka d.d., 2006.

MALI Galović: zbornik literarnih radova pristiglih na natječaj "Galovičeva jesen 2004. i 2005. godine. Koprivnica: Mali princ, 2006.

MARJANOVIĆ, Žarko. Hrvatski grobograd(i). Varaždinske Toplice: Tonimir, 2006.

MILAK, Vladimir. Putom života- tragom smrti. Koprivnica: Ogranak Matice hrvatske Koprivnica, 2006.

MIRIĆ, Marica. Vodič kroz Koprivnicu = Guide trough Koprivnica. Koprivnica: Promet-ing, 2006.

MUCKO, Željko. Mucko. Koprivnica: Pastoral, 2006.

NEIMAREVIĆ, Ante. Naši mališi: roman o djeci i za djecu i za roditelje. Sarajevo: Svjetlo riječi, 2006.

NEMET-Lojan, Zlatka. Nosom u koprive. Koprivnica/etc/: Nagruća-udruga za kulturu i umjetnost/etc/, 2006.

NEMET-Lojan, Zlatka. Blagoslov srca. Koprivnica : Nagruća ; Varaždinske Toplice : Tonimir, 2006.

PAVKOVIĆ, Mladen. Razgovori s Josipom Pečarićem. Koprivnica: Alineja d.o.o. (UBIUDR Podravka), 2006.

PAVKOVIĆ, Mladen. Vukovar: da se ne zaboravi. Koprivnica: Alineja d.o.o. (UBIUDR Podravka), 2006.

PAVKOVIĆ, Mladen. HAAŠKI sud: članovi udruženog zločinačkog poduhvata. Koprivnica: Alineja d.o.o. (UBIUDR Podravka), 2006.

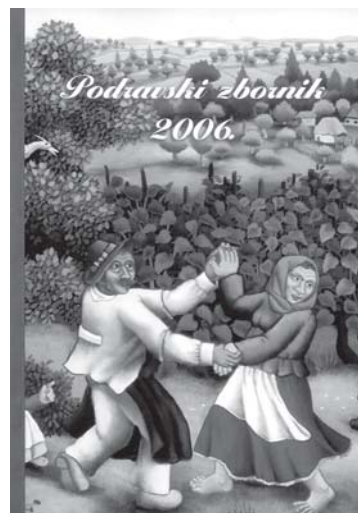
PERNJAK, Pero. Somina. Varaždin: Stanek, 2006.

PET autora traži naslov. Čakovec: DataArt, 2006.

PETRIĆ, Slavko. Mreža 50. Koprivnica: Mali princ, 2006.

PODRAVEC, Dražen. Zgrade i objekti u povijesti virovskog školstva. Virje: Osnovna škola prof. Viktora Šignjara, 2006.

PODRAVSKI zbornik. Koprivnica: Muzej grada Koprivnice, 2006.

PROGRAM zaštite okoliša Koprivničko-križevačke županije. Koprivnica: Koprivničko-križevačka županija, 2006.

PROJEKT Knjižnična usluga za slijepe i slabovidne : program Europske unije CARDS 2002: Pružanje usluga neprofitnoga sektora u socijalnoj skrbi, zaštiti zdravlja, izvaninstitucionalnom odgoju i obrazovanju i zaštiti obitelji. Koprivnica : Udruga slijepih Koprivničko-križevačke županije : Knjižnica i čitaonica "Fran Galović", 2006.

PROSENJAK, Božidar. Čitanje tragova: prikazi knjiga za djecu i mladež. Zagreb: Društvo hrvatskih književnika, 2006.

PROSENJAK, Božidar. Između srži i margine: prikazi:1974.-2005. Zagreb: Stajer- graf, 2006.

PROSENJAK, Božidar. Sejalac sreće. Celje: Društva Mohorjeva družba/etc/, 2006.

PROSENJAK, Božidar. The wild horse. Zagreb: Academia cravatica, 2006.

PROULX, E. Annie. Planina Brokeback. Koprivnica: Šareni dućan, 2006.

SALAJPAL, Tereza. Trenuci, tragovi, traganja. Zagreb: Stih, 2006.

SIJERKOVIĆ, Milan. Koprivnica: uzbudljiva vremenska prognoza. Samobor: Meridijani, 2006.

SLOBODAN Milošević: krvnik Balkana/priredio i uredio Mladen Pavković/. Koprivnica: Alineja d.o.o. (UBIUDR Podravka), 2006.

SOLAR, Milivoj. Smrt Sancha Panze i drugi eseji. Zargeb: Golden marketing - Tehnička knjiga, 2006.

STRBAD, Franjo. Moje riječi. Koprivnica:vlast.nakl., 2006.

ŠAFAR, Dragutin Em. Dobro je znati - svoj um bogatiti: (feljtoni i biografski zapisi). Čakovrec: Štampa, 2006.

TUKOVIĆ, Ana. Rozna kiklica. Koprivnica: Mali princ, 2006.

ULOGA biciklizma u sportskoj rekreaciji. Koprivnica: Udruga kineziologa grada Koprivnice i Old timer klub "Biciklin", 2006.

ZAPISNICI poglavarstva grada Koprivnice 1639. - 1700. Samobor: Meridijani, 2006.

ZUBANOVIĆ, Marijan. Zatočenik daljina. Virje: Osnovna škola prof. Viktora Šignjara, 2006.

ZNANSTVENI skup s međunarodnim sudjelovanjem .Znanstveno djelo prof. dr. sc. Milivoja Solara ; Hrvatska književnost 20. stoljeća, različite ideje i funkcije književnosti : zbornik radova sa IV. znanstvenog skupa s međunarodnim sudjelovanjem, (Zagreb, 26. IX. - 27. XI. 2004.) Zagreb : Altagama, 2006.

NAGRADE I PRIZNANJA

DIJANA SABOLOVIĆ - KRAJINA NAGRAĐENA "KUKULJEVIĆEVOM POVELJOM"

Zbog iznimnog doprinosa u promicanju i unaprjeđivanju knjižnične struke, članici našega Društva, mr. sc. Dijani Sabolović-Krajina, dodijeljena je najveća hrvatska knjižnična nagrada, "Kukuljevićeva povelja", koja joj je uručena prilikom posebne svečanosti tijekom 35. skupštine HKD-a na Plitvicama. Uz iskrene i srdačne čestitke, Uredništvo "Sveska" želi kolegici Dijani još puno uspjeha i zadovoljstva u radu, kao i novih priznanja kojih će - poznavajući je! - u budućnosti zasigurno biti još!

Dodjela "Kukuljevićevih povelja" na Plitvicama

RADNA BIOGRAFIJA DIJANE SABOLOVIĆ-KRAJINA

Rođena 1959. u Koprivnici. Na Filozofskom fakultetu u Zagrebu diplomirala 1985., te stekla zvanje prof. filozofije i sociologije. Knjižničarstvo diplomirala 1988.; 1993. stekla stručno zvanje višeg knjižničara, a 1994. postala magistrica društvenih, humanističkih i teoloških znanosti u području filozofije. Od 1985. zaposlena u Knjižnici i čitaonici "Fran Galović" u Koprivnici, gdje radi najprije kao voditeljica općinske matične službe, zatim kao dipl. knjižničarka u Studijskom odjelu. Ravnateljicom Knjižnice postaje 1995., a tu funkciju -u trećem mandatu - obavlja i danas.

Član je HKD-a od 1985. U dva mandata obavljala dužnost člana Glavnog odbora regionalnog Društva knjižničara Bilogore, Podravine i Kalničkog prigorja, a bila je i dugogodišnji član više sekcija i komisija HKD-a .

Kao predsjednica Hrvatskog čitateljskog društva, u razdoblju 1996.-2005. godine, ostvarila zapažene rezultate na promicanju čitanja i pismenosti. Bila je predsjednica Programskog i Organizacijskog odbora za organizaciju 14. europske konferencije o čitanju "Literacy Without Boundaries / Pismenost bez granica", koja je osobito

uspješno održana u Zagrebu, 31.7.-3.8.2005. - s preko 400 sudionika iz 39 zemalja.

Tijekom dvadesetogodišnjeg rada u knjižničarstvu, a osobito kao ravnateljica županijske matične Knjižnice i čitaonice "Fran Galović", istakla se u mnogim aspektima unaprjeđivanja i promicanja knjižnice i knjižničarske struke. Neumorna u učenju, kao i u prenošenju stručnoga znanja, pobornica je uvođenja suvremenih pristupa i razvoja novih koncepata u knjižničarstvu - od uređenja i opremanja knjižničnih prostora te uvođenja novih tehnologija sve do novih usluga za korisnike.

Dragocjena stručna saznanja s brojnih studijskih putovanja (u Njemačkoj, Danskoj, Velikoj Britaniji, SAD-u, Finskoj, Irskoj...) nesebično prenosi na svoje suradnike, te nastoji u radu primijeniti što više pozitivnih iskustava iz drugih knjižnica i zemalja. Izlaganjima na velikom broju stručnih skupova u zemlji i svijetu na kojima je sudjelovala, objavljivanjem stručnih radova te ulogom predavača u Centru za stalno stručno usavršavanje, također na osobit način pridonosi razvoju struke u cjelini. Za posebne zasluge u kulturi RH, 1998. nagrađena je Redom Danice hrvatske s likom Marka Marulića.

KNJIŽNICI I ČITAONICI "FRAN GALOVIĆ" PLAKETA GRADA KOPRIVNICE

Knjižnici i čitaonici "Fran Galović" dodijeljena je Plaketa Grada Koprivnice za 2006. godinu. Ovo priznanje Knjižnica je primila za izniman doprinos na području kulture i provođenja projekata vezanih uz populariziranje knjige, čitanja i pismenosti, kao "jedna od najmodernijih i najuspješnijih knjižnica, te po mnogim svojim uslugama jedinstvena u Hrvatskoj" - stoji u obrazloženju dodjele jednog od najvećih priznanja Grada Koprivnice.

*Svečana dodjela nagrade dobitnicima,
uz Dan grada Koprivnice, 3. 11. 2006.*

ZLATNA PLAKETA ZA 130. ROĐENDAN

Piše: Anica Šabarić

Cijela 2006. godina je za Gradsku knjižnicu Đurđevac bila u slavljeničkom ozračju, jer je od prvih Pravila čitaonice u Đurđevcu iz 1876. godine prošlo 130 godina, a deset godina od početka rada Dječjeg odjela i preseljenja u nove prostore.

Zbog te prigode, ali i zbog svega što smo do sada postigli u đurđevačkom knjižničarstvu, Gradsko vijeće Grada Đurđevca je na sjednici održanoj 30. ožujka 2006. godine donijelo Odluku da se Gradskoj knjižnici dodijeli javno priznanje Zlatna plaketa "Sveti Juraj".

Priznanje nam je bilo uručeno na svečanoj sjednici uoči Dana Grada 21. travnja 2006. godine.

I ovaj znak pažnje i priznanja nas obvezuje da i dalje budemo odgovorni na svome poslu, a našu djelatnost da još više širimo novim uslugama.

NAJBOLJA FOTOGRAFIJA IZ KOPRIVNIČKE KNJIŽNICE

Tijekom ljeta 2006. Hrvatsko čitateljsko društvo raspisalo je natječaj za najbolju fotografiju koja prikazuje osobu koja čita. Za jednu od dvije najbolje, izabrana je fotografija koju je snimila Lj. Vugrinec, a prikazuje dvije djevojčice, Gabrijelu i Mariju, koje čitaju slikovnice u Dječjem odjelu koprivničke Knjižnice i čitaonice "Fran Galović".

Nagrađena fotografija: djevojčice Gabrijela i Marija u koprivničkoj Knjižnici

NAJKNJIŽNIČARI ZA 2006. GODINU

Na Skupštini Društva knjižničara Bilogore, Podravine i Kalničkog prigorja dodijeljena su tri priznanja za najknjižničare u 2006. godini, koja su primili Josip Blažek iz Knjižnice i čitaonice "Fran Galović" u Koprivnici, Marjana Janeš-Žulj iz Gradske knjižnice "Franjo Marković" u Križevcima i Luca Matić iz OŠ "Antun Nemčić Gostovinski" iz Koprivnice. Istom prigodom, počasnim članom Društva postao je dr. Vladimir Strugar iz Bjelovara. Čestitamo dobitnicima i donosimo njihove kratke životopise.

JOSIP BLAŽEK rođen je 27. kolovoza 1948. u Peterancu, rodnom mjestu Frana Galovića. Na koljenima oca od malih nogu sricao Galovićeve kajkavske stihove i s njima odrastao. Završio Pedagošku akademiju u Čakovcu, nakon 6 godina rada u prosvjeti, od 1. veljače 1979. u koprivničkoj Knjižnici.

Najknjižničar Josip Blažek

Prvo radno mjesto - voditelj bibliobusne službe; od 1981. informator u Odjelu za odrasle; od 1987. do 1995. direktor i ravnatelj Knjižnice. Aktivno sudjelovao u društvenom i političkom životu Grada i šire. Bio predsjednikom Društva knjižničara, član Predsjedništva HBD-a, jedan od pokretača prvog broja "Sveska", utemeljitelj financiranja Društva preko SIZ-ova kulture Zajednice općina Bjelovar, Knjižnici dao ime po Franu Galoviću, idejni pokretač i jedan od organizatora prve "Galovićeve jeseni" 1994. godine. Sada informator u Odjelu za odrasle. Dugogodišnji sportaš i sportski radnik, savezni nogometni sudac, sada delegat na Prvoj Hrvatskoj nogometnoj ligi.

MARJANA JANEŠ-ŽULJ rođena je 4. ožujka 1960. u Ljubljani. Završila studij sociologije i komparativne književnosti i dodiplomski studij bibliotekarstva na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Od 1986. zaposlena u narodnoj knjižnici, od 1990. na mjestu voditelja knjižnice, a od ožujka 1999. imenovana za ravnateljicu knjižnice. Dugogodišnja aktivna članica Društva knjižničara Bilogore, Podravine i Kalničkog prigorja i HKD-a, trenutno članica Sekcije za narodne knjižnice.

Stručni rad: glavna urednica triju publikacija: Vodič kroz knjižnice Bjelovarsko-bilogorske županije (1996.), Vodič kroz knjižnice Koprivničko-križevačke županije

Najknjižničarka Marjana Janeš-Žulj

(1997.) i Vodič kroz knjižnice Virovitičko-podravске županije (1997.), časopisa "Svezak" (1999.-2003.), član uredništva Hrvatskog knjižničarskog društva. Objavila više radova iz područja knjižničarstva u stručnim časopisima i glasilima, autor knjige: Gradska knjižnica "Franjo Marković" Križevci: spomen knjiga u povodu 160. obljetnice postojanja, Križevci, 1998.

LUCA MATIĆ, prof. hrvatskog jezika i književnosti te diplomirana knjižničarka, rođena je 25. svibnja 1965., a u školskoj knjižnici OŠ "Antuna Nemčić Gostovinski" radi od 1994. U samo nekoliko godina rada stekla je zvanje diplomiranog knjižničara (stručnim radom na temu "Komunikacija u školskoj knjižnici"), te uspostavila stručno organiziranu školsku knjižnicu, koja se razvila u istinsko kulturno-informacijsko središte škole i postala ogleđnom knjižnicom u Koprivničko-križevačkoj županiji.

Među prvim školskim knjižničarima u Koprivničko-križevačkoj županiji, kompjutorizirala je knjižnicu (2002.) uvođenjem programa Metel.win, a 2004. je inicirala i provela potpunu obnovu i suvremeno opremanje knjižnice.

Na 14. europskoj konferenciji o čitanju 2005. u Zagrebu predstavljala je svoju školu prezentacijom "Škola u kojoj cvjeta pismenost", a u okviru Društva knjižničara, posljednjih se godina posebno angažirala u pripremi za tisak časopisa "Svezak".

Najknjižničarka Luca Matić

POČASNI ČLAN DRUŠTVA - DR. SC. VLADIMIR STRUGAR

Rođen u Bjelovaru 1946. godine. Na Pedagoškoj akademiji u Pakracu diplomirao 1969. godine na studijskoj grupi hrvatski jezik i književnost. Diplomirao 1979. godine na četverogodišnjem izvanrednom studiju pedagogije u Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Obranio magistarski rad 1988. godine pod nazivom Dodatni odgojno-obrazovni rad kao faktor racionalizacije nastave u Pedagoškom fakultetu u Rijeci. Na istom fakultetu 1991. godine stekao znanstveni stupanj doktora znanosti iz područja pedagogije s tezom Opće i pedagoške osobine nastavnika kao determinante efikasnosti obrazovanja. Izabran 2000. godine u znanstveno-nastavno zvanje docenta za znanstveno područje društvenih znanosti, polje odgojnih znanosti, za predmete Pedagogija i Didaktika.

Bavi se stručnim i znanstvenim radom. Član uredništva časopisa Napredak od 2002. do 2006. godine, glavni urednik časopisa Bjelovarski učitelj (Bjelovar) od 1992. godine. Predsjednik Ogranka Hrvatskoga pedagoško-književnog zbora Bjelovar, član Hrvatskog pedagoško-književnog zbora i Hrvatskog pedagoškog društva. Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti imenovala 21. studenoga 2005. godine za upravitelja zavoda za znanstvenoistraživački i umjetnički rad u Bjelovaru.

Radio u osnovnoj školi, kao prosvjetni savjetnik u Zavodu za unapređivanje školstva, pročelnik Ureda za prosvjetu, kulturu, informiranje, šport i tehničku kulturu Bjelovarsko-bilogorske županije.

U mandatu Vlade Republike Hrvatske (2000.-2003.) bio ministar prosvjete i športa. Od lipnja 2004. godine u miru. Za osobite zasluge u prosvjeti odlikovan je 1996. godine Redom Danice hrvatske s likom Antuna Radića, Plaketom "Tihomir Trnski" za izuzetan doprinos u obrazovnom, kulturnom i sportskom životu Bjelovarsko-bilogorske županije te 1997. godine Redom hrvatskog trolista.

Počasni građanin Grada Krapine (2002) i Općine Donji Kraljevec (2006). Primio Nagradu Grada Metkovića (2003).

Počasni član Društva knjižničara dr. sc. Vladimir Strugar

IN MEMORIAM
Silva Pavlinić 1946.-2006.

Dana 7. srpnja 2006., nakon teške bolesti s kojom se dugo i hrabro borila, preminula je naša draga kolegica Silva Pavlinić, viša knjižničarka i voditeljica Županijske matične službe u Gradskoj i sveučilišnoj knjižnici Osijek. Svi mi koji smo sa Silvom dugi niz godina surađivali, osjećamo njen prerani odlazak kao bolan gubitak drage kolegice, ali i pravog prijatelja, uvijek spremnog na svaku kolegijalnu i ljudsku pomoć i podršku. Pamtit ćemo je po nezaustavljivoj životnoj energiji, ljudskoj toplini, dobroti i ljubavi za sve ljude koju je nesebično davala, a posebno po oduševljenju za knjižničarstvo koje je prenosila na sve nas. Dragi Silvo, zahvalni smo što smo Te poznavali i što si svojom jedinstvenom osobnošću obogatila naše živote! Hvala Ti!

POZIV ZA PODNOŠENJE PRIJEDLOGA ZA
IZBOR NAJKNJIŽNIČARKE / NAJKNJIŽNIČARA
DRUŠTVA KNJIŽNIČARA BILOGORE, PODRAVINE I KALNIČKOG PRIGORJA
ZA 2007. GODINU

Temeljem Odluke od 3. svibnja 2004. godine Glavni odbor Društva knjižničara Bilogore, Podravine i Kalničkog prigorja

P O Z I V A

knjižničare, knjižnice i knjižnične korisnike na podnošenje prijedloga za

IZBOR NAJKNJIŽNIČARKE / NAJKNJIŽNIČARA ZA 2007. GODINU

TITULA NAJKNJIŽNIČARKE / NAJKNJIŽNIČARA dodjeljuje se knjižničarki / knjižničaru iz knjižnica s područja na kojem djeluje Društvo, za iznimna postignuća i uzoran rad u svojoj knjižnici, kao i u okviru stručnoga Društva.

KRITERIJI ZA DODJELU TITULE:

- da kandidat bude aktivan član Društva knjižničara Bilogore, Podravine i Kalničkog prigorja
- da se radi o pojedincu koji u svojoj radnoj i životnoj sredini uživa ugled uzorna djelatnika i stručnjaka, cijenjenog i poštovanog kolege te čestitog i vrijednog čovjeka i građanina
- da se radi o iznimno uspješnom stručnom knjižničaru, u onom segmentu knjižničnoga poslovanja kojim se u svojoj knjižnici bavi
- da svojim uzornim radom iznimno pridonosi njegovanju humanih i kolegijalnih odnosa u ustanovi u kojoj radi, kao i u odnosu knjižničar - korisnik
- da svojim radom iznimno pridonosi ugledu ustanove u zajednici, kao i knjižnične profesije uopće

UZ PRIJEDLOGE TREBA PRILOŽITI ŽIVOTOPIS KANDIDATA.

ROK ZA PODNOŠENJE PRIJEDLOGA JE 1. OŽUJKA 2008.

PRIJEDLOZI SE ŠALJU NA ADRESU DRUŠTVA:

NARODNA KNJIŽNICA "PETAR PRERADOVIĆ"
Trg E. Kvaternika 11, 43000 Bjelovar

s naznakom: "PRIJEDLOG ZA IZBOR NAJKNJIŽNIČARKE / NAJKNJIŽNIČARA"

ILI NA E-MAIL ADRESE:

ILIJA PEJIĆ (predsjednik Društva)
ALICA BAČEKOVIĆ (tajnica Društva)

ilija.pejic@bjelovar.com
ebb-knjiznica@bj.t-com.hr

NAPREDOVANJE U STRUCI

NAPREDOVANJE U ZVANJU

Nada Poturiček, prof., školska knjižničarka u Gimnaziji Ivana Zakmardija Dijankovečkoga, promovirana je u stručnu suradnicu savjetnicu.

Luca Matić, prof., školska knjižničarka u OŠ "Antun Nemčić Gostovinski", promovirana je u stručnu suradnicu mentoricu.

ZVANJE DIPLOMIRANIH KNJIŽNIČARA u 2006./07. godini stekle su:

Ivanka Ferenčić, školska knjižničarka u OŠ Ivana Lackovića Croate Kalinovac i u Tehničkoj školi Bjelovar, diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Osijeku 24. svibnja 2006., obranom diplomskog rada na temu "Primjena marketinga u knjižničarstvu".

Sandra Kantar, prof. i knjižničarka na Visokom gospodarskom učilištu u Križevcima, diplomirala je na Odsjeku za informacijske znanosti Filozofskog fakulteta u Zagrebu - smjer bibliotekarstvo - 21. ožujka 2006., obranom diplomskog rada na temu "Bibliografija o bioetici u Hrvatskoj: 1996.-2006.".

Iskrene čestitke!

POZIV NA SURADNJU U 10. BROJU ČASOPISA (ZA 2008. GODINU)

O SADRŽAJU ČASOPISA

- * "SVEZAK" je stručni časopis u kojem se objavljuju članci, stručni radovi, informacije, prikazi i obavijesti iz područja knjižničarstva, informacijskih znanosti ili kulture općenito, s prvenstvenim ciljem popularizacije knjižnica i čitanja.
- * Časopis je namijenjen informiranju i edukaciji knjižničnih djelatnika, ali je temama i stilom pisanja orijentiran i prema širem krugu čitatelja.
- * Sadržajem list nastoji obuhvatiti sva važnija događanja u Društvu knjižničara Bilogore, Podravine i Klaničkog prigorja između dviju Skupština, no prilogi ne moraju biti nužno lokalno određeni, već se mogu primati članci i radovi i iz drugih područja Hrvatske, kao i iz inozemstva.

UPUTE AUTORIMA PRILOGA

- za pisanje tekstova koristite font Times New Roman, veličinu slova 11, s dvostrukim proredom
- maksimalna dužina teksta pisanog na ovaj način može biti 3 stranice
- u tekstu označite mjesta na kojima treba umetnuti ilustracije, a za svaku ilustraciju ispišite tekst koji uz nju treba stajati
- uz jedan tekst šaljite najviše TRI ilustracije (ili grafikona, tabela i sl.)
- fotografije i druge ilustracije snimljene u jpg. ili gif. formatu šaljite kao zasebne dokumente, a tabele i grafikone u originalnom excel. obliku
- uz prilog, poželjno je (ali nije obvezno) poslati i fotografiju autora (u elektroničkom obliku, u jpg. formatu)
- priloge šaljite SAMO u elektroničkom obliku, na e-mail adrese urednika pojedinih rubrika:

• urednica rubrike "Iz narodnih knjižnica": Anica Šabarić	gknjiznica@inet.hr
• urednica rubrike "Iz školskih knjižnica": Luca Matić	luca.matic@kc.t-com.hr
• urednik rubrike "Iz specijalnih knjižnica": Kristian Ujlaki	kristian@knjiznica-koprivnica.hr
• urednica rubrike "Stručni skupovi i teme": Tatjana Kreštan	tatjana71@yahoo.com
• urednica rubrike "Knjižnice u svijetu": Tina Gatalica	tina.gatalica@bjelovar.com
• urednica rubrike "Zavičajno nakladništvo": Marjana Janeš-Žulj	marjana@knjiznica-krizevci.hr
• urednica rubrike "Iz rada Društva": Alica Bačeković	ebb-knjiznica@bj.t-com.hr
• urednica rubrike "Stručne vijesti": Mira Barberić	mira.barberic@vip.hr
• urednica rubrike "Tema broja" i glavna urednica: Ljiljana Vugrinec	ljiljana.vugrinec@gmail.com

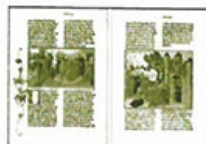
Krajnji rok za prikupljanje priloga za 10. broj "Sveska" je 1. veljače 2008.

Napomena: Uredništvo zadržava pravo neuvršćavanja radova koji ne stignu na vrijeme ili nisu u skladu s uputama za pisanje priloga.

naše usluge

- skeniranje dokumentacije, knjiga i časopisa
- obuhvat podataka (OCR, data capturing),
- izrada sustava za elektronsko arhiviranje,
- mikrofilmsko arhiviranje
- project management

ArhivX

Ubrzajte svoje poslovne procese,
upotrijebite prednosti e-arhive

- instalacija i održavanje specijalnih skenera visoke razlučivosti za skeniranje knjiga, starih rukopisa, novina i ostale osjetljive građe

book2net - MICROBOX
www.book2net.de

opcije izvedbe sustava

Opcija A:

ArhivPRO skenira građu i održava sustav povremenim skeniranjem novonastale građe ("ključ u ruke")

Opcija B:

ArhivPRO skenira građu i postavlja sustav za samostalno skeniranje manjih količina

Opcija C:

ArhivPRO postavlja kompletnu opremu i sustav, vrši edukaciju za samostalno skeniranje kompletne građe i kompletno održavanje sustava

elektronski arhivski sustav

sva pitanja šaljite na adresu
info@arhivpro.hr
ili nas kontaktirajte putem info telefona
telefon 048 623 680
mobitel 098 9783 413

ArhivPRO d.o.o.
Tarašćice 19
48000 Koprivnica

uštedite vrijeme koristeći elektronski arhiv

ArhivPRO d.o.o.

skeniranje dokumentacije i
elektronski arhivski sustavi

www.arhivpro.hr

TISKARA HORVAT d.o.o.

ZA GRAFIČKU DJELATNOST, UGOSTITELJSTVO, TRGOVINU I USLUGE
43000 Bjelovar, Ivanovčanska 22a • Tel./fax 043/211 814 • Tel. 043/211-826
e-mail: tiskara-horvat@bj.t-com.hr

Sobe "Pape"

51521 Punat -

Kljepina 30

Otok Krk - Hrvatska

Tel. +385 (0)51 854 163

Mob. +385 (0)98 393 561

e-mail: pape@ri.htnet.hr

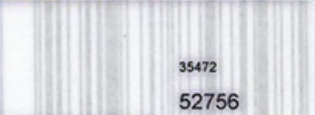
www.punat-otok-krk.info

35472

GRADSKA KNJIŽNICA "FRANJO MARKOVIĆ"
KRIŽEVCI

31-8578

ZZC
SVEZA
9/2007

857007